

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/23 RENDELETE

(2020. december 16.)

a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszeréről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi piacok kulcsfontosságúak a modern gazdaságok működése szempontjából. Minél integráltabbak, annál nagyobb lesz a gazdasági erőforrások hatékony elosztásának lehetősége, ami a gazdasági teljesítmény hasznára válhat. Azonban a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca működésének javítása érdekében fontos, hogy álljanak rendelkezésre olyan eljárások, amelyekkel kezelhetők a piaci zavarok hatásai, és amelyekkel biztosítható, hogy amennyiben valamely, ezen a piacon aktív pénzügyi intézmény vagy pénzügyi piaci infrastruktúra pénzügyi nehézségekkel szembesül, vagy fizetéseképtelenség közelébe kerül, egy ilyen esemény ne destabilizálja a teljes pénzügyi piacot, és ne okozzon kárt a növekedésben a tágabb értelemben vett gazdaságban.
- (2) A központi szerződő felek kulcsfontosságú elemei a globális pénzügyi piacoknak azáltal, hogy a piaci szereplők közötti pozíciót foglalnak el, azaz minden eladóval szemben vevőként és minden vevővel szemben eladóként járnak el, valamint központi szerepet töltenek be a pénzügyi tranzakciók feldolgozásában és a tranzakciókban rejlő különféle kockázatokkal szembeni kitettségek kezelésében. A központi szerződő felek központosítják a szerződő felek tranzakcióinak és pozícióinak kezelését, teljesítik a tranzakciók által létrehozott kötelezettségeket, valamint megfelelő fedezetet írnak elő tagjaik számára biztosíték és garanciaalapokhoz való hozzájárulások formájában.

⁽¹⁾ HL C 209., 2017.6.30., 28. o.⁽²⁾ HL C 372., 2017.11.1., 6. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. március 27-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. november 17-i állásfoglalása első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2020. december 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (3) Az Unió pénzügyi piacainak integrációja azt eredményezte, hogy a központi szerződő felek az elsősorban a belföldi igények és piacok kiszolgálóiból nélkülözhetetlen csomópontokká váltak az Unió szélesebb körű pénzügyi piacain. Az Unióban engedéllyel rendelkező központi szerződő felek ma számos termékkategória – beleértve a tőzsdén jegyzett és tőzsdén kívüli származtatott pénzügyi és árualapú ügyleteket, az azonnali részvény- és kötvényügyleteket és egyéb termékeket, így például a repoügyleteket is – elszámolásával foglalkoznak. A nemzeti határokon átnyúlóan nyújtanak szolgáltatásokat pénzügyi vállalkozások és egyéb intézmények széles körének az egész Unióban. Miközben egyes központi szerződő felek továbbra is a hazai piacokra összpontosítanak, valamennyien rendszerszinten fontos szerepet töltenek be legalább a hazai piacokon.
- (4) mivel az uniós pénzügyi rendszert érintő pénzügyi kockázatok jelentős részét klíringtagjaik és azok ügyfelei nevében a központi szerződő felek dolgozzák fel és koncentrálnak, elengedhetetlen a központi szerződő felek hatékony szabályozása és stabil felügyelete. A 648/2012/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet⁽⁴⁾ előírja, hogy az Unióban engedélyezett központi szerződő feleknek szigorú prudenciális, szervezeti és üzletviteli standardokat kell követniük. A központi szerződő felek tevékenységeinek teljeskörű felügyelete az illetékes hatóságok feladata, azon felügyeleti kollégiumokon belül együttműködve, amelyek az érintett hatóságokat a rájuk kiosztott konkrét feladatok alapján tömörítik. A G20 vezetők által a 2008-as pénzügyi válság óta vállalt kötelezettségeknek megfelelően a 648/2012/EU rendelet azt is előírja, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket központilag, központi szerződő félén keresztül kell elszámolni. Amint hatályba lép a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolásának kötelezettsége, a központi szerződő felek által végzett ügyletek volumene és köre valószínűleg megnövekedik, ami további kihívások elé állíthatja a központi szerződő felek kockázatkezelési stratégiáit.
- (5) A 648/2012/EU rendelet hozzájárult a központi szerződő felek és a tágabb pénzügyi piacok nagyobb rezilienciájához a központi szerződő felek által feldolgozott és náluk koncentrálnak kockázatok széles körével szemben. Azonban semmilyen szabályrendszer vagy gyakorlat alkalmazásával sem zárható ki az, hogy a meglévő erőforrások esetleg alkalmatlannak bizonyulnak valamely központi szerződő félénél felmerülő kockázatok – beleértve egy vagy több klíringtag nemteljesítését is – kezelésére. Amikor a pénzügyi intézmények súlyos pénzügyi nehézségek vagy közelgő fizetéseképtelenség forgatókönyvével szembesülnek, elvben továbbra is rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kell vonni őket. Azonban amint azt a 2008-as pénzügyi válság megmutatta, különösen az elhúzóódó gazdasági instabilitás és bizonytalanság időszakában az ilyen eljárások zavart okozhatnak a gazdaság számára kritikus funkciókban, veszélyeztetve a pénzügyi stabilitást. A vállalatokra vonatkozó rendes fizetéseképtelenségi eljárások nem biztos, hogy mindig kellően gyors beavatkozást biztosítanak, vagy hogy megfelelően előtérbe helyezik a pénzügyi intézmények kritikus funkcióinak folyamatosságát a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében. A rendes fizetéseképtelenségi eljárások ilyen negatív következményeinek elkerülése érdekében külön szanalási keretrendszert kell létrehozni a központi szerződő felek számára.
- (6) A 2008-as pénzügyi válság rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő eszközök a fizetéseképtelen pénzügyi intézmények által ellátott kritikus funkciók megőrzéséhez. Rámutatott továbbá arra, hogy hiányoznak azok a keretrendszerek, amelyek lehetővé teszik a hatóságok – különösen a különböző tagállamokban található vagy különböző joghatóságok alá tartozó hatóságok – közötti együttműködést és koordinációt a gyors és határozott intézkedések meghozatalának biztosítása érdekében. Ilyen eszközök nélkül, és az együttműködés és koordináció keretrendszereinek hiányában a tagállamok rákényszerültek arra, hogy az adófizetők pénzéből mentseik meg a pénzügyi intézményeket, hogy megakadályozzák a továbbterjedést, és csökkentsék a pánikot. A központi szerződő felek ugyan nem voltak közvetlen kedvezményezettjei a rendkívüli állami pénzügyi támogatásoknak a 2008-as pénzügyi válság során, de védelemben részesültek azokkal a hatásokkal szemben, amelyeket egyébként a kötelezettségeiket nem teljesítő bankok gyakoroltak volna rájuk. Egy, a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszer kiegészíti a bankok szanalására irányuló, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ alapján elfogadott keretrendszert, és ezért szükség van rá annak megakadályozása érdekében, hogy rendezetlen csőd esetén az adófizetők pénzére kelljen támaszkodni. Egy ilyen keretrendszernek foglalkoznia kell azzal a lehetőséggel is, amikor a központi szerződő felek egy vagy több klíringtagjuk nemteljesítésétől eltérő okból kerülnek szanalásra.
- (7) Egy hiteles helyreállítási és szanalási keretrendszer célja a lehető legnagyobb mértékben biztosítani, hogy a központi szerződő felek intézkedéseket dolgozzanak ki annak érdekében, hogy kilábaljanak a pénzügyi nehézségekből, fenntartani a fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váló központi szerződő felek kritikus funkcióit, miközben rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják a fennmaradó tevékenységeket, megőrizni a pénzügyi stabilitást, és elkerülni a pénzügyi rendszerre, valamint annak a reálgazdaság kiszolgálására való képességére gyakorolt jelentős káros hatásokat, ugyanakkor minimálisra csökkentve a központi szerződő felek fizetéseképtelenségének az adófizetőkre háruló költségeit. Egy helyreállítási és szanalási keretrendszer továbbá elősegíti a központi szerződő felek és a hatóságok felkészültségét a pénzügyi nehézségek mérséklésére, és további betekintést enged a hatóságoknak a központi szerződő felek stresszforrágatókönyvekre való felkészülésébe. Emellett hatáskörrel ruházza fel a hatóságokat arra, hogy felkészüljenek a központi szerződő felek esetleges szanalására, és összehangolt módon kezeljék az érintett központi szerződő fél romló helyzetét, hozzájárulva ezáltal a pénzügyi piacok zökkenőmentes működéséhez.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (8) Jelenleg nincsenek az egész Unióban alkalmazandó harmonizált rendelkezések a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozóan. Egyes tagállamok már bevezettek olyan jogszabályi változásokat, amelyek előírják a központi szerződő felek számára, hogy készítsenek helyreállítási terveket, és amelyek mechanizmusokat vezetnek be a fizetéseképtelen központi szerződő felek szanálására. Továbbá jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamok között a központi szerződő felek fizetéseképtenségére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket illetően. A központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó közös feltételek, hatáskörök és eljárások hiánya valószínűleg akadályozni fogja a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést – az Unióban és globálisan egyaránt –, ha egy központi szerződő fél fizetéseképtenségének kezelésére és a klíringtagjai közötti megfelelő veszteségelosztási mechanizmusok alkalmazására kerül sor. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok nem ugyanolyan szintű ellenőrzési jogkörrel vagy a központi szerződő felek szanálására vonatkozóan nem ugyanolyan lehetőségekkel rendelkeznek. A helyreállítási és szanálási rendszerek említett különbségei különféle módon befolyásolhatják a központi szerződő feleket, a klíringtagokat és a klíringtagok ügyfeleit az egyes tagállamokban, potenciálisan versenybeli torzulásokat okozva az egész belső piacon. A közös szabályok és eszközök hiánya a tekintetben, hogy miként kell kezelni a központi szerződő felek pénzügyi nehézségeit vagy fizetéseképtenségét, befolyásolhatja a klíringtagoknak és ügyfeleknek az elszámolási megbízással kapcsolatos választását, valamint a központi szerződő feleknek a létrehozatali helyükre vonatkozó választását, megakadályozva ezzel, hogy a központi szerződő felek teljes mértékben éljenek alapvető szabadságaikkal a belső piacon belül. Ez pedig visszatarthatja a klíringtagokat és ügyfeleiket attól, hogy a belső piacon határokon átnyúlóan vegyenek igénybe központi szerződő feleket, és akadályozhatja az Unió tőkepiacainak további integrációját. Szükség van tehát közös helyreállítási és szanálási szabályokra minden tagállamban annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő felek ne legyenek korlátozva belső piaci szabadságaik gyakorlásában a tagállamoknak és hatóságaiknak a központi szerződő felek fizetéseképtenségének kezelésére való pénzügyi képessége által.
- (9) A bankokra és egyéb pénzügyi intézményekre vonatkozó szabályozási keretrendszer felülvizsgálata, amelyre a 2008-as pénzügyi válság nyomán került sor és különösen a bankok tőkéjének és likviditási tartalékainak megerősítése és a makroprudenciális politikák eszköztárának javítása, valamint a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó átfogó szabályok csökkentették a jövőbeli válságok bekövetkezésének valószínűségét, és fokozták valamennyi pénzügyi intézmény és piaci infrastruktúra, köztük a központi szerződő felek – akár rendszerszintű zavarok, akár a kifejezetten egyes intézményeket érintő események következtében fellépő – gazdasági stresszhelyzetekkel szembeni rezilienciáját. 2015. január 1-jétől a 2014/59/EU irányelv értelmében a tagállamokban alkalmazandó a bankokra vonatkozóan egy, helyreállítási és szanálási rendszer.
- (10) A bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó megközelítésre építve az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak felkészülteknek kell lenniük, és megfelelő eszközökkel kell rendelkezniük a központi szerződő felek fizetéseképtenségét magában foglaló helyzetek kezelésére. Azonban eltérő funkcióikból és üzleti modelleikből adódóan, a bankokban és a központi szerződő felek tevékenységeiben rejlő kockázatok eltérőek. Ezért külön eszközökre és hatáskörökre van szükség a központi szerződő felek – a központi szerződő fél klíringtagjainak fizetéseképtensége által okozott vagy nemteljesítésen kívüli események eredményezte – csődhelyzeteinek kezelésére.
- (11) A rendelet az a megfelelő jogi aktus, amelyet választani kell a központi szerződő felekre alkalmazandó egységes prudenciális követelményekről rendelkező 648/2012/EU rendelet által létrehozott megközelítés kiegészítése és az arra történő építkezés érdekében. A helyreállításra és szanálásra vonatkozó követelmények irányelvben történő meghatározása következetlenségeket teremthet az esetlegesen eltérő nemzeti szabályok elfogadása következtében, egy olyan területen, amelyet egyébként közvetlenül alkalmazandó uniós jog szabályoz, és amelyre növekvő mértékben jellemző a központi szerződő felek szolgáltatásainak határokon átnyúló nyújtása. Ezért egységes és közvetlenül alkalmazandó szabályokat is el kell fogadni a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozóan.
- (12) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az egész Unióban a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében az e rendeletben megállapított helyreállítási és szanálási rendszernek alkalmazandónak kell lennie a 648/2012/EU rendeletben meghatározott prudenciális követelmények hatálya alá tartozó központi szerződő felekre, függetlenül attól, hogy rendelkeznek-e banki engedéllyel. Miközben lehetnek eltérések az alternatív társasági struktúrákhoz kapcsolódó kockázati profilok között, a központi szerződő felek önálló szervezetek, amelyeknek az anyavállalatuktól vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozásoktól függetlenül teljesíteniük kell az e rendelet és a 648/2012/EU rendelet szerinti valamennyi követelményt. Annak a csoportnak, amelynek a központi szerződő fél a részét képezi, nem szükséges ezért e rendelet hatálya alá tartoznia. A csoportdimenziót – beleértve többek között egy központi szerződő félnek a csoporthoz tartozó vállalkozásokkal fennálló működési, személyi és pénzügyi kapcsolatait – azonban figyelembe kell venni a helyreállítás és a szanálás tervezésekor, amennyiben az hatással lehet a központi szerződő fél helyreállítására vagy szanálására, vagy amennyiben a helyreállítási és szanálási intézkedések hatással lehetnek a csoporthoz tartozó többi vállalkozásra.
- (13) A szanálási intézkedések hatékony és eredményes, valamint a szanálási célokkal összhangban történő megvalósításának biztosítása érdekében a tagállamoknak – az e rendelet értelmében vett szanálási hatóságokként – nemzeti központi bankokat, illetékes minisztériumokat, közigazgatási hatóságokat vagy a szanálással kapcsolatos funkciók és feladatok teljesítésére közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük, beleértve bármely meglévő szanálási hatóságot is. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy e szanálási hatóságok részére megfelelő erőforrások álljanak rendelkezésre. Azon tagállamokban, ahol központi szerződő felet hoztak létre, megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni a központi szerződő felek szanálásával kapcsolatos funkciók és az egyéb funkciók elkülönítésére, az összeférhetlenség és a szabályozói engedékenység kockázatának megelőzése érdekében, különösen azokban az esetekben, amikor

szanálási hatóságként a központi szerződő felek prudenciális felügyeletéért vagy a központi szerződő fél klíringtagjai közé tartozó hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéért felelős hatóságot jelölik ki. Ilyen esetekben biztosítani kell a szanálási hatóság döntéshozatali eljárásának függetlenségét, ugyanakkor nem szabad megakadályozni, hogy a döntéshozatal a legmagasabb szinten összpontosuljon.

- (14) Tekintettel arra, hogy milyen következményekkel járhat egy központi szerződő fél fizetéseképtelensége és az azt követő intézkedések egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára nézve, továbbá arra, hogy egy válság rendezéséhez végső soron állami források igénybevétele is szükség lehet, az egyes tagállamok pénzügyminisztériumainak vagy más érintett minisztériumainak lehetőséget kell biztosítani, hogy a nemzeti demokratikus eljárásokkal összhangban döntést hozzanak az állami források végső eszközként történő igénybevételeéről, és az említett minisztériumokat következetesen már korai stádiumban szorosan be kell vonni a helyreállítás és szanálás folyamatába. Ezért az állami források végső eszközként történő igénybevétele tekintetében ez a rendelet nem érintheti az érintett minisztériumok vagy a kormány és a szanálási hatóság közötti, a tagállamok jogrendszerében előírt hatáskörmegosztást.
- (15) mivel a központi szerződő felek gyakran nyújtanak szolgáltatásokat az egész Unióban, az eredményes helyreállítás és szanálás az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok felügyeleti és szanálási kollégiumok keretében történő együttműködését teszi szükségessé, nevezetesen a helyreállítás és szanálás előkészítő szakaszaiban. Ez magában foglalja a központi szerződő fél által kidolgozott helyreállítási terv értékelését, a központi szerződő fél szanálási hatósága által kidolgozott szanálási tervekhez vonatkozó együttes határozathoz való hozzájárulást és a határozat meghozatalát, valamint a központi szerződő fél szanálhatósága előtt álló bármely akadály kezelését.
- (16) A központi szerződő felek szanálása során biztosítani kell az egyensúlyt egyrészt a helyzet sürgősségét szem előtt tartó, hatékony, méltányos és kellő időben történő megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrészt az azon tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között, ahol a központi szerződő fél a szolgáltatásait nyújtja. E célok elérése érdekében azon hatóságoknak, amelyek hatáskörét érintené valamely központi szerződő fél fizetéseképtelensége, véleménycserét kell folytatniuk a szanálási kollégiumon belül. Ennek magában kell foglalnia különösen a klíringtagoknak és adott esetben az ügyfeleknek a nemteljesítés kezelésével, a helyreállítási és szanálási intézkedésekkel, valamint a központi szerződő féllel szembeni érintett kitétségek felügyeleti kezelésével kapcsolatos felkészítésére vonatkozó információk megosztását. Azon tagállamok hatóságai számára, amelyek pénzügyi stabilitására hatással lehet egy adott központi szerződő fél fizetéseképtelensége, lehetővé kell tenni, hogy részt vegyenek a szanálási kollégiumban az arra vonatkozó értékelésük alapján, hogy a központi szerződő fél szanálása milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra a tagállamukban. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a klíringtagok illetékes hatóságai és szanálási hatóságai képviseljék őket a szanálási kollégiumban. Azon tagállamok számára, amelyeket nem képviselnek a klíringtagok hatóságai, úgy kell lehetővé tenni a részvételt, hogy választhassanak a között, hogy a klíringtagok ügyfeleinek illetékes hatósága vagy a klíringtagok ügyfeleinek szanálási hatósága vegyen-e részt a kollégiumban. A hatóságoknak –azon negatív hatásra vonatkozó elemzésük alapján, amelyet a központi szerződő fél szanálása a tagállamukra gyakorolhat – megfelelően meg kell indokolniuk részvételüket a központi szerződő fél szanálási hatósága számára. Hasonlóképpen, az érintett harmadik országbeli hatóságokkal történő rendszeres eszmecsere és koordináció biztosítása érdekében e hatóságokat szükség esetén megfigyelőként meg kell hívni a szanálási kollégiumokba.
- (17) Egy adott központi szerződő fél esetleges fizetéseképtelenségének eredményes és arányos kezelése érdekében a hatóságoknak számos tényezőt figyelembe kell venniük a helyreállítási és szanálási hatáskörük gyakorlása során, beleértve a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellegét, a tulajdonosi struktúrát, a jogi és szervezeti struktúrát, a kockázati profilt, a méretet, a jogállást, a helyettesíthetőséget és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságot. A hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a központi szerződő fél fizetéseképtelensége és az azt követő rendes fizetéseképtelenségi eljárásban történő felszámolása valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna-e a pénzügyi piacokra, egyéb pénzügyi intézményekre vagy a tágabb értelemben vett gazdaságra.
- (18) A fizetéseképtelen központi szerződő felek eredményes kezelése érdekében az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy előkészítő intézkedéseket rendeljenek el a központi szerződő felekre vonatkozóan. Minimumstandardot kell kialakítani a helyreállítási tervek tartalmát és a bennük foglalt információkat illetően annak biztosítására, hogy az Unióban valamennyi központi szerződő fél kellően részletes helyreállítási tervvel rendelkezzen arra az esetre, ha pénzügyi nehézségekkel szembesülne. Egy ilyen helyreállítási tervnek forgatókönyvek megfelelően széles körét kell figyelembe vennie, elképzelve a központi szerződő fél életképességét veszélyeztető, mind rendszerszintű, mind egyedi stresszeseményeket, figyelembe véve egyúttal a belföldi és határokon átnyúló továbbterjedés potenciális hatását is egy válság során. A forgatókönyveknek a 648/2012/EU rendelet 49. cikke szerinti rendszeres stresszteszt céljából használt forgatókönyveknél súlyosabbaknak kell lenniük, ugyanakkor valószerűeknek kell maradniuk. A helyreállítási tervnek a forgatókönyvek széles skálájára ki kell terjednie, beleértve a nemteljesítési eseményekből, a nemteljesítésen kívüli eseményekből, valamint a kettő kombinációjából eredő forgatókönyveket; valamint átfogó intézkedéseket kell előírni a pozíciók közötti egyensúly helyreállítására, a klíringtagok nemteljesítéséből eredő veszteségek teljes elosztására, valamint a veszteségek minden egyéb típusához kapcsolódóan a megfelelő veszteségviselő képesség biztosítására vonatkozóan. A helyreállítási tervekben különbséget kell tenni a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A helyreállítási terv részét kell, hogy képezze a központi szerződő fél működési szabályzatának, amelyet a klíringtagok szerződésben fogadtak el. Ezen működési szabályzatnak továbbá rendelkezéseket kell tartalmaznia a helyreállítási tervben felvázolt helyreállítási intézkedések minden forgatókönyv alapján történő végrehajthatósága érdekében. A helyreállítási tervek nem feltételezhetnek hozzáférést rendkívüli állami pénzügyi támogatáshoz, vagy tehetik ki az adófizetőket veszteség kockázatának.

- (19) A központi szerződő felek számára elő kell írni, hogy készítsék el, valamint rendszeresen vizsgálják felül, és tegyék naprakésszá a helyreállítási terveiket. Ebben az összefüggésben a helyreállítási szakasznak akkor kell kezdődnie, amikor jelentős romlás áll be a központi szerződő fél pénzügyi helyzetében, vagy fennáll annak a kockázata, hogy a 648/2012/EU rendelet értelmében a központi szerződő félre vonatkozó tőke- és prudenciális követelményeket megsértik, ami a rá vonatkozó engedélyezési követelmények megsértéséhez vezethet, ez pedig indokolná engedélyének a 648/2012/EU rendelet alapján történő visszavonását. Ezt a helyreállítási tervben foglalt minőségi vagy mennyiségi mutatókból álló keretre hivatkozással kell jelezni.
- (20) A működőképes ösztönzők előzetes létrehozása és a veszteségek méltányos elosztásának garantálása érdekében a helyreállítási terveknek biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási eszközök alkalmazása révén megfelelő egyensúly jöjjön létre a központi szerződő felek, a klíringtagok és adott esetben azok ügyfelei közötti veszteségelosztás tekintetében. Általános elvként a helyreállítás során a veszteségeket a központi szerződő felek, a klíringtagok és adott esetben azok ügyfelei között aszerint kell megosztani, hogy milyen felelősséget viselnek a központi szerződő félre hárított kockázattal kapcsolatért, valamint hogy mennyire képesek az ilyen kockázatokat ellenőrzés alatt tartani és kezelni. A helyreállítási terveknek biztosítaniuk kell, hogy a nemteljesítésből és a nemteljesítésen kívüli eseményekből adódó veszteségek esetén egyaránt a központi szerződő fél tőkéje legyen kitéve a veszteségeknek, mielőtt a veszteségeket a klíringtagokra hárítanák. A megfelelő kockázatkezelés ösztönzéseként, valamint az adófizetőket érő veszteségek kockázatának további csökkentése érdekében a központi szerződő félnek azelőtt, hogy a klíringtagok pénzügyi hozzájárulását igénylő, egyéb helyreállítási intézkedésekhez folyamodna, helyreállítási intézkedésként a 648/2012/EU rendelet 43. cikkében említett, előfinanszírozott elkülönített saját forrásainak egy részét kell felhasználnia, amelybe beletartozhat a minimális tőkekövetelményein felüli bármely olyan tőke, amelyet a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett bejelentési küszöbértéknek való megfelelés céljából tart.

Az előfinanszírozott elkülönített saját források ezen pótlólagos összege, amely elkülönül a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének (4) bekezdésében említett előfinanszírozott saját forrásoktól, a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban kiszámított kockázatalapú tőkekövetelmények legalább 10 %-a és legfeljebb 25 %-a kell, hogy legyen, függetlenül attól, hogy ezen követelmények alacsonyabbak vagy magasabbak az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében említett indulótőkéénél.

- (21) A központi szerződő félnek be kell nyújtania a helyreállítási tervét az illetékes hatóságnak, amelynek indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a tervet a 648/2012/EU rendelet értelmében létrehozott felügyeleti kollégiumnak teljeskörű értékelés céljából, amelyet a kollégium együttes határozatával kell elvégezni. Az értékelésnek tartalmaznia kell, hogy a terv átfogó-e, és hogy képes-e megvalósítható módon, kellő időben helyreállítani a központi szerződő fél életképességét, többek között súlyos pénzügyi nehézségek időszakában.
- (22) A helyreállítási terveknek átfogóan kell ismertetniük azokat az intézkedéseket, amelyeket a központi szerződő fél megtenne ahhoz, hogy rendezze a még nem teljesített kötelezettségeit, fedezetlen veszteségeit, a likviditáshiányt vagy tőkehiányos állapotot, továbbá a kimerült előfinanszírozott pénzügyi források feltöltéséhez és a likviditási megállapodások megújításához szükséges intézkedéseket a központi szerződő fél életképességének helyreállítása, valamint annak érdekében, hogy folyamatosan képes legyen eleget tenni az engedélyezéséhez megkövetelt feltételeknek. Sem a szanalási hatóságnak a szanalási készpénzbefizetési felhívás alkalmazására vonatkozó hatásköre, sem a helyreállítási készpénzbefizetési felhívásra vonatkozó minimális szerződéses kötelezettségvállalással kapcsolatos követelmény nem érintheti a központi szerződő fél arra való jogát, hogy szabályzatában az e rendeletben meghatározott minimális kötelező szerződéses kötelezettségvállalást meghaladó helyreállítási készpénzbefizetési felhívásokról rendelkezzen, sem a központi szerződő fél kockázatkezelését.
- (23) A helyreállítási tervekben számolni kell kibertámadások lehetőségével is, amelyek a központi szerződő fél pénzügyi helyzetének jelentős romlását vagy a 648/2012/EU rendelet szerinti prudenciális követelmények megsértésének kockázatát idézhetik elő.
- (24) A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy a helyreállítási tervük a hatását és az általa létrehozott ösztönzőket illetően megkülönböztetéstől mentes és kiegyensúlyozott legyen. A helyreállítási intézkedések által a klíringtagokra – és amennyiben a vonatkozó információ rendelkezésre áll, ügyfeleikre –, valamint tágabb értelemben az Uniónak vagy egy vagy több tagállamának a pénzügyi rendszerére gyakorolt hatásoknak arányosaknak kell lenniük. Így különösen a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően a központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy klíringtagjaik kitettsége korlátozott legyen a központi szerződő féllel szemben. A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy valamennyi érintett érdekelt felet bevonják a helyreállítási terv kidolgozásába adott esetben a központi szerződő fél kockázatkezelési bizottságába való bevonásukon keresztül, valamint azzal, hogy megfelelő módon konzultálnak velük. Mivel várható, hogy az érdekelt felek között véleménykülönbségek merülnek fel, a központi szerződő feleknek egyértelmű folyamatokat kell kialakítaniuk az érdekelt felek által képviselt vélemények vegyességének, valamint az érdekelt felek és a központi szerződő fél közötti érdekellentéteknek a kezelésére.
- (25) Tekintettel a központi szerződő felek által kiszolgált piacok globális jellegére, a központi szerződő fél működési szabályzatának szerződéses rendelkezéseket kell tartalmaznia a központi szerződő fél azon képességének biztosítása érdekében, hogy a helyreállítási opciókat szükség esetén a harmadik országok joga által szabályozott szerződésekre vagy eszközökre vagy harmadik országokban letelepedett jogalanyokra alkalmazza.

- (26) Amennyiben valamely központi szerződő fél nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy kötelezze a központi szerződő felet a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére a központi szerződő fél üzleti tevékenységének erősítése érdekében, és annak biztosítására, hogy fizetéseképtelenség esetén a központi szerződő fél el tudja osztani a veszteségeket, helyre tudja állítani tőkéjét és adott esetben helyre tudja állítani a pozíciók közötti egyensúlyt. Ezen hatáskörnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára, hogy megelőző intézkedéseket tegyenek abban a mértékben, amennyiben ez szükséges bármely hiányosság kezeléséhez, és ezáltal a pénzügyi stabilitás célkitűzéseinek megvalósításához.
- (27) A változó letéten keletkezett nyereség valamely nemteljesítésen kívüli eseményt követően bekövetkező értéksökkenésének kivételes eseteiben, és akkor, ha a helyreállítás sikeres, lehetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, hogy kötelezze a központi szerződő felet klíringtagjainak a szerződéses kötelezettségvállalásait meghaladó veszteségükkel arányosan, készpénzkifizetések útján történő kártalanítására, vagy adott esetben kötelezze a központi szerződő felet a központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő instrumentumok kibocsátására.
- (28) A szanálás megtervezése az eredményes szanálás elengedhetetlen eleme. A terveket a központi szerződő fél szanálási hatóságának kell kidolgoznia, és azokat a szanálási kollégiumon belül együttesen kell elfogadni. A terveknek a forgatókönyvek széles skálájára kell kiterjedniük, különbséget téve a nemteljesítési eseményekből, a nemteljesítésen kívüli eseményekből és a kettő kombinációjából eredő forgatókönyvek között, valamint a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell ahhoz, hogy azonosítsák a kritikus funkciókat, és biztosítsák azok folytonosságát. A szanálási terv tartalmának mindazonáltal a központi szerződő fél tevékenységei és az általa elszámolt termékek típusai szempontjából megfelelőnek kell lennie, és többek között a szerződő fél által szolgáltatott információkon kell alapulnia. A szanálási készpénzbefizetési felhívások és egy szanálás alatt álló központi szerződő fél teljesítő klíringtagjának fizetendő bármely nyereség összege csökkentése végrehajtásának megkönnyítése érdekében a központi szerződő fél működési szabályzatának hivatkozást kell tartalmaznia a szanálási hatóságra arra vonatkozó hatáskörére, hogy ilyen szanálási készpénzbefizetési felhívást vagy ilyen csökkentést írjon elő. Szükség esetén a központi szerződő fél működési szabályzatának – amelyet a klíringtagok szerződésben fogadtak el – az egyéb szanálási intézkedések szanálási hatóságok általi végrehajthatóságát biztosító rendelkezéseket is tartalmaznia kell.
- (29) A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a szanálhatóság vizsgálata alapján közvetlenül vagy közvetetten – az illetékes hatóságon keresztül – változtatásokat írjanak elő a központi szerződő felek jogi vagy működési struktúrájában és szervezetében, valamint hogy szükséges és arányos intézkedéseket hozzanak a szanálási eszközök alkalmazása előtt álló lényegi akadályok csökkentése vagy kiküszöbölése és szanálhatóságuk biztosítása érdekében. Figyelembe véve azon csoportok változatos szerkezetét, amelyekhez a központi szerződő felek tartoznak, a bankcsoportokhoz képest fennálló szerkezeti különbségeket és a csoportokon belüli egyes önálló vállalkozásokra alkalmazandó eltérő szabályozási kereteket, lehetőséget kell biztosítani a központi szerződő fél szanálási hatóságának arra, hogy felmérje – a központi szerződő fél illetékes hatóságával konzultálva –, hogy a központi szerződő fél vagy a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráját érintő változtatások végrehajtása olyan változtatásokkal jár-e azon csoport struktúrájában, amelyhez a központi szerződő fél tartozik, amelyek jogorvoslati vagy végrehajthatósági kérdéseket vethetnek fel, az alkalmazandó konkrét jogi körülményektől függően. Amikor a szanálási hatóság felméri, hogyan szüntethetők meg a szanálás előtt álló ilyen akadályok, lehetőséget kell biztosítani a számára arra, hogy a csoport jogi vagy működési struktúráját érintő változtatások előírásától eltérő, egyéb szanálhatósági intézkedéseket javasoljon, ha az ilyen alternatív intézkedések alkalmazása egyenértékű módon szünteti meg a szanálhatóság előtt álló akadályokat.
- (30) Ami a szanálási terveket és szanálhatósági vizsgálatokat illeti, a napi felügyeleti megfontolásokkal szemben nagyobb hangsúlyt kap a gyors szerkezetátalakítási intézkedések kidolgozásának és biztosításának szükségessége a központi szerződő felek kritikus funkcióinak biztosítása és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében. Abban az esetben, ha a szanálási kollégium különböző tagjai nem értenek egyet a központi szerződő fél szanálási tervét vagy a központi szerződő fél szanálhatóságának vizsgálatát illetően meghozandó döntésekben és a szanálhatóság akadályainak elhárítására vonatkozó döntésben, az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiazi Hatóság, ESMA) közvetítő szerepet kell játszania az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ 19. cikkének megfelelően. Az ilyen, ESMA általi kötelező erejű közvetítést mindazonáltal az ESMA egyik belső bizottságának kell előkészítenie mérlegelés céljából, figyelemmel az ESMA tagjainak a pénzügyi stabilitás biztosításával és a klíringtagok több tagállamban való felügyeletével kapcsolatos hatásköreire. Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ szerinti egyes illetékes hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni az ESMA említett belső bizottságába, figyelemmel azon tényre, hogy az említett hatóságok hasonló feladatokat látnak el a 2014/59/EU irányelv értelmében. Az ilyen, kötelező erejű közvetítés nem akadályozhat meg az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban sorra kerülő kötelező erejű közvetítést más esetekben. Az 1095/2010/EU rendelet 38. cikkével összhangban az ilyen kötelező erejű közvetítés nem ütközhet a tagállamok költségvetési hatáskörével.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (31) Szükséges lehet, hogy a központi szerződő fél helyreállítási terve meghatározza azon feltételeket, amelyek esetén életbe lépne az anyavállalat vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozás által az azonos csoporton belüli központi szerződő fél számára biztosítható, szerződéses kötelezettséget keletkeztető megállapodáson alapuló lehetséges pénzügyi támogatás, garancia vagy más formát öltő működési támogatás. Az ilyen megállapodásokkal kapcsolatos átláthatóság mérsékelné a pénzügyi nehézségekkel szembesülő központi szerződő félnek támogatást nyújtó a csoporthoz tartozó vállalkozások likviditását és fizetőképességét fenyegető kockázatokat. Ezért e megállapodások minden olyan módosítását, amely hatással van az említett, csoporton belüli támogatás minőségére és jellegére, a helyreállítási terv felülvizsgálata szempontjából lényegi változásnak kell tekinteni.
- (32) Tekintettel arra, hogy a helyreállítási és szanálási tervek érzékeny információkat tartalmaznak, e tervek megfelelő titoktartási előírásoknak kell vonatkoznuk.
- (33) Az illetékes hatóságoknak továbbítaniuk kell a helyreállítási terveket és azok módosításait az érintett szanálási hatóságoknak, és az utóbbiaknak továbbítaniuk kell a szanálási terveket és azok módosításait az illetékes hatóságoknak, ily módon folyamatos és teljeskörű tájékoztatást biztosítva minden érintett hatóságnak.
- (34) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok már azt megelőzően tudják orvosolni egy központi szerződő fél pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy a központi szerződő fél elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanálás vagy a központi szerződő fél utasítása helyreállítási intézkedéseinek megváltoztatására, amennyiben azok hátrányosan befolyásolhatják az általános pénzügyi stabilitást. Az illetékes hatóságokat ezért korai beavatkozási hatáskörrel kell felruházni a pénzügyi stabilitásra vagy az ügyfelek érdekeire gyakorolt azon káros hatások elkerülése vagy minimálisra csökkentése érdekében, amelyek a központi szerződő fél bizonyos intézkedéseinek megvalósításából eredhetnek. Az illetékes hatóságokat korai beavatkozási hatáskörrel kell felruházni azon hatásköreiken felül, amelyekkel a tagállamok nemzeti joga vagy a 648/2012/EU rendelet értelmében rendelkeznek korai beavatkozásnak nem tekintett körülmények esetére. A korai beavatkozási hatáskörnek ki kell terjednie a saját tőke és a tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazás – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is – lehető legnagyobb mértékű, nemteljesítési esemény előidézése nélküli korlátozásának vagy tiltásának hatáskörére, valamint azon hatáskörre, hogy korlátozzák, megtiltsák vagy befagyasszák a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikája által meghatározott változó javadalmazás, a nem kötelező nyugdíjuttatások vagy a felső vezetésnek juttatott végkielégítési csomagok bármely kifizetését.
- (35) A korai beavatkozási hatáskör keretében és a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy ügyvivő vagyonfelügyelőt nevezzen ki, aki a központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének helyébe lép, vagy azokkal ideiglenesen együtt dolgozik. Az ügyvivő vagyonfelügyelő feladata az kell, hogy legyen, hogy a kinevezésekor rá vonatkozóan megállapított feltételek mellett gyakorolja a ráruházott hatásköröket a központi szerződő fél pénzügyi helyzetének stabilizálásához szükséges megoldások előmozdítása érdekében. A befektetvédelem vonatkozásában az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezése nem érintheti indokolatlanul hátrányosan a részvényesek vagy tulajdonosok jogait, sem az uniós jog vagy a nemzeti társasági jog alapján létrehozott eljárási kötelezettségeket, és annak tiszteletben kell tartania az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségeit.
- (36) A helyreállítás és a korai beavatkozás szakaszaiban a részvényesek jogainak teljeskörűen fenn kell maradniuk. A központi szerződő fél szanálásának megkezdésekor a részvényeseknek el kell veszíteniük az ilyen jogait. A saját tőke és a tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást, beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat a lehető legnagyobb mértékben korlátozni vagy tiltani kell a helyreállítás során, nemteljesítési esemény előidézése nélkül. A helyreállítás során a veszteségeket elsőként a központi szerződő fél tőketulajdonosainak kell viselniük oly módon, amely minimálisra csökkenti annak kockázatát, hogy fellebbezést indítsanak, amennyiben az ilyen veszteségek nagyobbak, mint amelyeket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén viseltek volna, ez „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvként is ismert. A szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a leírasi és átalakítási eszköz alkalmazásakor eltérjenek „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvtől. Ha azonban egy részvényes vagy hitelező nagyobb veszteséget szenvedett el, mint amelyet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén viselt volna, akkor jogosultnak kell lennie arra, hogy megkapja a különbözet összegét.
- (37) A szanálást szabályozó keretrendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanálás kellő időben, még a központi szerződő fél fizetéseképtelenné válását megelőzően megkezdődjön. A központi szerződő fél akkor tekintendő fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak, ha megsértette vagy a közeljövőben valószínűleg meg fogja sérteni a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha a helyreállítása során nem sikerült vagy valószínűleg nem sikerül helyreállítani az életképességét, ha a központi szerződő fél képtelen vagy valószínűleg képtelen valamely kritikus funkció ellátására, ha az eszközeinek összege kisebb vagy a közeljövőben valószínűleg kisebb lesz a kötelezettségeinek összegénél, ha a központi szerződő fél képtelen vagy a közeljövőben valószínűleg képtelen lesz megfizetni tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, vagy ha a központi szerződő fél rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul. Az a tény azonban, hogy egy központi szerződő fél nem teljesíti valamennyi engedélyezési követelményt, önmagában nem indokolhatja a szanálás megkezdését.

- (38) Központi banki sürgősségi likviditási támogatás nyújtása – amennyiben ilyen megoldás rendelkezésre áll – nem tekinthető úgy, mint ami bizonyítja, hogy a központi szerződő fél képtelen vagy a közeljövőben képtelen lesz kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor. A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében – különösen rendszerszintű likviditáshiány esetén – a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó – valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására irányuló – állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanálás megkezdését.
- (39) A Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervek, az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő egyéb uniós közintézmények, a Nemzetközi Fizetések Bankja, valamint a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében felsorolt szervezetek a műveleteikkel összefüggésben klíringtagként járhatnak el. A központi szerződő felek helyreállítási tervében előírányzott veszteségelosztó eszközök nem alkalmazhatók ezekre a szervezetre. Hasonlóképpen, a közpénzek kitétségének elkerülése érdekében, a szanálási hatóságok az említett szervezetek vonatkozásában nem alkalmazhatnak veszteségelosztó eszközöket.
- (40) Amennyiben valamely központi szerződő fél teljesíti a szanálási feltételeket, a központi szerződő fél szanálási hatóságának harmonizált szanálási eszközök és hatáskörök kell, hogy a rendelkezésére álljanak. Ezen eszközöknek és hatásköröknek lehetővé kell tenniük a szanálási hatóság számára mindazoknak a forgatókönyveknek a kezelését, amelyek nemteljesítési eseményekből, nemteljesítésen kívüli eseményekből vagy ezek kombinációjából erednek. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. Így különösen az ilyen hatáskörök és eszközök alkalmazása nem akadályozhatja meg a határokon átnyúló tevékenységű csoportok eredményes szanálását.
- (41) A szanálás elsődleges céljai a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése, valamint az állami források védelme kell, hogy legyenek.
- (42) A fizetéseképtelen központi szerződő fél kritikus funkcióit fenn kell tartani – bár adott esetben a vezetésben végrehajtott változtatásokkal át kell alakítani – a szanálási eszközök alkalmazásán keresztül, valamint a lehető legnagyobb mértékben magánfinanszírozást kell igénybe venni, és kerülni kell a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét. Az említett cél a nemteljesítésből eredő veszteségek esetén megvalósítható a pozíció- és veszteségelosztó eszközök alkalmazásán keresztül a fennmaradó veszteségek elosztásával és a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállításával, vagy nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek esetén a tőkeinstrumentumok leírásán, valamint a fedezetlen kötelezettségek leírásán és saját tőkévé való átalakításán keresztül, a veszteségek viselése és a központi szerződő fél feltőkésítése érdekében. Annak elkerülése érdekében, hogy kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása váljon szükségessé, a szanálási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy nemteljesítésen kívüli eseményt követően is alkalmazzon szanálási készpénzbefizetési felhívást. Lehetővé kell tenni egy központi szerződő fél vagy egy adott klíringbiztosítási olyan fizetőképes harmadik fél központi szerződő félnek történő eladását vagy azzal történő összevonását is, amely képes az átadott klíringtevékenységek végzésére és irányítására. A központi szerződő fél kritikus funkciói megőrzésének céljával összhangban, valamint a fenti intézkedések meghozatala előtt a szanálási hatóságnak általánosságban érvényesítenie kell a központi szerződő féllel szemben meglévő és még nem teljesített, a működési szabályzatában foglaltak szerinti valamennyi szerződéses kötelezettséget, beleértve különösen a klíringtagok szerződéses kötelezettségét a készpénzbefizetési felhívások teljesítésére vagy a nemteljesítő klíringtagok pozícióinak átvételére – akár árverésen, akár a központi szerződő fél működési szabályzatában szereplő egyéb elfogadott módon –, valamint bármely meglévő és még nem teljesített szerződéses kötelezettséget, amely a klíringtagokon kívüli feleket a pénzügyi támogatás bármely formájának nyújtására kötelezi.
- (43) A piac bizalmának fenntartása és a továbbgyűrűzés minimálisra csökkentése érdekében gyors és határozott intézkedésekre van szükség. Ha teljesülnek a szanálási feltételek, a központi szerződő fél szanálási hatóságának haladéktalanul meg kell tennie a közérdeket szolgáló, megfelelő és összehangolt szanálási intézkedéseket. Valamely központi szerződő fél fizetéseképtelensége bekövetkezhet olyan körülmények között, amelyek azonnali reakciót igényelnek az érintett szanálási hatóság részéről. E hatóság számára ezért lehetővé kell tenni, hogy szanálási intézkedéseket hozzon annak ellenére, hogy a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket tesz, vagy anélkül, hogy először a korai beavatkozási hatásköröket kelljen gyakorolnia.
- (44) Szanálási intézkedések meghozatalakor a központi szerződő fél szanálási hatóságának figyelembe kell vennie és követnie kell a szanálási kollégiumon belül kidolgozott szanálási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a szanálási hatóság – az eset körülményeit figyelembe véve – úgy ítéli meg, hogy a szanálási célok eredményesebben megvalósíthatók olyan intézkedések megtételével, amelyekről a szanálási tervekben nem rendelkeznek. A szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a döntéshozatal általános elveit, többek között a központi szerződő fél különböző érdekelt feleinek érdekei közötti egyensúly megteremtésének a szükségességét, valamint a tagállami hatóságokkal szembeni átláthatóság biztosításának és az érintett tagállami hatóságok bevonásának a szükségességét, amennyiben a javasolt döntés vagy intézkedés hatással lehet a pénzügyi stabilitásra vagy a költségvetési forrásokra. Így különösen a szanálási hatóságnak tájékoztatnia kell a szanálási kollégiumot a tervezett szanálási intézkedésekről, többek között abban az esetben, amikor az az ilyen intézkedések eltérnek a szanálási tervtől.

- (45) A tulajdonjogokba való beavatkozásnak a pénzügyi stabilitási kockázattal arányosnak kell lennie. Szanálási eszközök ezért csak azon központi szerződő felek vonatkozásában alkalmazhatók, amelyek megfelelnek a sanálási feltételeknek, különösen akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. A sanálási eszközök és hatáskörök csorbíthatják a részvényesek, a hitelezők, a klíringtagok és adott esetben ügyfelek jogait. Szanálási intézkedés ezért csak akkor hozható, ha az közérdekből szükséges, és az említett jogokba való bármely beavatkozásnak összhangban kell lennie az Európai Unió Alapjogi Chartájával (a továbbiakban: a Charta).
- (46) Az érintett részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek nem keletkezhetnek nagyobb veszteségei, mint amelyek akkor keletkeztek volna, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek a központi szerződő fél nemteljesítésre vonatkozó szabályainak vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük valamennyi fennálló, még nem teljesített kötelezettséget, valamint a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna („a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv). Abban az esetben, ha egy sanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vevő vagy áthidaló központi szerződő fél, a sanálás alatt álló központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni.
- (47) A részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők jogainak védelme céljából egyértelmű szabályokat kell megállapítani a központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére, valamint annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők abban az esetben, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést. Ennek során össze kell hasonlítani azt az elbánást, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők a sanálás keretében részesülnek, azzal az elbánással, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében, és ha ehelyett a részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek a központi szerződő fél helyreállítási tervének vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük az esetleges, még nem teljesített kötelezettségeket, és a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna. A sanálási készpénzbefizetési felhívás alkalmazása – amelynek szerepelnie kell a központi szerződő fél működési szabályzatában – a sanálási hatóság részére van fenntartva. A központi szerződő fél, illetve a vagyonfelügyelő vagy a felszámoló nem alkalmazhatja azt a fizetéseképtelenségi eljárás során, és ezért az nem képezheti részét annak az elbánásnak, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést. A teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének a sanálási hatóság általi csökkentésére vonatkozó hatáskörnek az ilyen csökkentés szerződésben megállapított korlátait meghaladó igénybevétele szintén nem képezheti részét annak az elbánásnak, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést.

Amennyiben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők a követeléseik ellenértékéért vagy kártalanításként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amelyet akkor kaptak volna, ha a sanálási hatóság nem hozott volna sanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek a központi szerződő fél nemteljesítésre vonatkozó szabályainak vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásoknak megfelelően kellett volna teljesíteniük az esetleges, még nem teljesített kötelezettségeket, valamint a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna, a részvényeseknek, klíringtagoknak és a központi szerződő fél egyéb hitelezőinek jogosultaknak kell lenniük arra, hogy megkapják a különbözet összegét. Ezen összehasonlítás során az ügyfeleket csak akkor kell figyelembe venni – és a bármely eltérő elbánás miatti különbözet megfizetésére csak akkor kell jogosultaknak lenniük –, amennyiben az ügyfelek központi szerződő féllel szembeni közvetlen követelésének szerződéses alapja van, ami őket a központi szerződő fél hitelezőivé teszi. A sanálási hatóság csak ilyen esetekben tudja kontrollálni intézkedéseinek közvetlen hatását. Lehetővé kell tenni, hogy az említett összehasonlítás ellen a sanálási határozattól függetlenül fellebbezni lehessen. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon eldöntsék, milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők számára meghatározott, bármely eltérő elbánás miatti különbözet.

- (48) A helyreállítási és sanálási intézkedések közvetve érinthetik az olyan ügyfeleket és közvetett ügyfeleket, amelyek nem a központi szerződő fél hitelezői, amennyiben a helyreállítás és a sanálás költségei az alkalmazandó szerződéses megállapodások alapján ezekre az ügyfelekre és közvetett ügyfelekre hárultak. Ezért a központi szerződő felek helyreállítására és sanálására vonatkozó forgatókönyveknek az ügyfelekre és a közvetett ügyfelekre gyakorolt hatását a számukra elszámolási szolgáltatásokat nyújtó klíringtagokkal és ügyfelekkel kötött ugyanazon szerződéses megállapodások keretében kell kezelni. Ez úgy érhető el, ha a klíringtagok számára a sanálási eszközök alkalmazásából fakadó negatív következmények ügyfeleikre való áthárítását lehetővé tevő szerződéses rendelkezések körében egyenértékű és arányos alapon az ügyfelek számára is biztosított a jog, hogy a klíringtagok számára a központi szerződő fél által nyújtott kártalanításból, vagy ezen kártalanítás készpénzben kifejezett ellenértékéből, vagy „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján benyújtott térítési igény nyomán általuk kapott bevételből olyan mértékig részesüljenek, amennyiben ezen összegek ügyféli pozíciójukon alapulnak. Az ilyen rendelkezéseknek a saját ügyfeleiknek közvetett elszámolási szolgáltatásokat kínáló ügyfelek és közvetett ügyfelek szerződéses megállapodásaira is alkalmazandóknak kell lenniük.
- (49) Valamely központi szerződő fél eredményes sanálásának biztosítása érdekében az értékelési folyamat során a lehető legpontosabban meg kell határozni azokat a veszteségeket, amelyek elosztása szükséges ahhoz, hogy a központi szerződő fél helyre tudja állítani a lezáratlan pozícióinak egyensúlyát és teljesíteni tudja folyamatos fizetési kötelezettségeit. Valamely fizetéseképtelen központi szerződő fél eszközei és kötelezettségei értékelésének a sanálási eszközök alkalmazásának időpontjában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia. A központi szerződő

fél pénzügyi helyzete azonban nem befolyásolhatja a kötelezettségek értékét az értékelés során. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanalási hatóságok a fizetésektelen központi szerződő fél eszközeit vagy kötelezettségeit gyors értékeléssel mérjék fel. Ezen értékelésnek ideiglenesnek kell lennie, és egy független értékelés elvégzéséig kell alkalmazandónak lennie.

- (50) A központi szerződő fél szanalásának megkezdését követően a szanalási hatóságnak érvényesítenie kell a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott valamennyi, még nem teljesített szerződéses kötelezettséget, beleértve a még nem végrehajtott helyreállítási intézkedéseket is, kivéve azokban az esetekben, amikor egy másik szanalási hatáskör gyakorlása vagy szanalási eszköz alkalmazása megelőzőbb a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hátrányos hatások kellő időben történő mérsékléséhez vagy a központi szerződő fél kritikus funkcióinak kellő időben történő biztosításához. A szanalási hatóságot fel kell jogosítani – de nem kell kötelezni – arra, hogy a szanalást követően is érvényesítse az említett szerződéses kötelezettségeket, ha már nem állnak fenn azok az indokok, amelyek alapján addig el kellett tekinteni a végrehajtástól. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a klíringtagok és egyéb érintett felek felkészülhessenek a fennmaradó kötelezettségek érvényesítésére, a szanalási hatóságnak előre értesítenie kell az érintett klíringtagokat és egyéb érintett feleket. Ezen előzetes értesítési időszaknak három és hat hónap közöttinek kell lennie.

A szanalási hatóságnak – az érintett klíringtagok, valamint a meglévő és még nem teljesített kötelezettségek által kötelezett minden egyéb érintett fél illetékes hatóságaival és szanalási hatóságaival konzultálva – meg kell határoznia, hogy megszűntek-e a szerződéses kötelezettségek érvényesítésétől való eltekintésre vonatkozó indokok, és hogy érvényesítse-e a fennmaradó kötelezettségeket. Ha az említett indokok még fennállnak, akkor a szanalási hatóságnak el kell tekintenie az említett forgó kötelezettségek érvényesítésétől. A még fennálló szerződéses kötelezettségek késleltetett érvényesítéséből származó bevételt azon közpénzek megtérítésére kell fordítani, amelyeket olyan követelések kifizetésére használtak fel, amelyeket „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján nyújtottak be a szanalási hatóság azon döntése következtében, hogy eltekint az említett kötelezettségek érvényesítésétől vagy valamely kormányzati stabilizációs eszköz alkalmazásától. A szanalási hatóság kizárólag olyan mértékben élhet a késleltetett érvényesítésre vonatkozó hatáskörével, hogy a késleltetett érvényesítés által érintett érdekelt felek vonatkozásában ne sérüljön „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerinti védelem. A nemteljesítésből eredő veszteségek esetén a szanalási hatóságnak a pozíció- és veszteségelosztó eszközök alkalmazásán keresztül kell helyreállítania a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúlyt, valamint elosztania a még fennálló veszteségeket. A nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek esetén a veszteségeket a szavatolótoke-instrumentumoknak kell viselniük, és azokat a részvényesek között kell elosztani a tőkeinstrumentumok veszteségviselő képessége erejéig, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása vagy átruházása, vagy jelentős hígítás révén. Amennyiben ezen instrumentumok nem elegendőek, a szanalási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és kötelezettségek leírására az alkalmazandó nemzeti fizetésektelenségi jog szerint a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüknek megfelelően, valamint a veszteségelosztó eszközök alkalmazására olyan mértékben, amely nem veszélyezteti a tágabb értelemben vett pénzügyi stabilitást.

- (51) Amennyiben a veszteségek viselését és adott esetben a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítását követően a központi szerződő fél előfinanszírozott forrásai kimerültek, a szanalási hatóságnak a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott eszközök folytatódó alkalmazása vagy egyéb intézkedések révén biztosítania kell, hogy az említett forrásokat visszaállítsák a szabályozói követelményeknek való megfelelést biztosító szintre. Így különösen a szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy kártalanítsák azokat a teljesítő klíringtagokat, amelyek „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján kártalanítás megfizetésére lettek volna jogosultak a veszteségelosztó eszközök alkalmazása miatt, amennyiben az nagyobb veszteségeket eredményezett volna a klíringtagok számára, mint amelyeket a központi szerződő fél működési szabályzata szerinti kötelezettségeik teljesítése esetén szenvedtek volna el a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy a központi szerződő fél jövőbeli nyereségével kapcsolatos követelést elismerő instrumentumok vonatkozásában. A szanalási hatóság a kártalanítás összegének és módjának értékelésekor mérlegelheti például a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását, valamint a kártalanítás és „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerinti biztosíték céljára rendelkezésre álló instrumentumok minőségét. A megfelelő ösztönzési struktúra fenntartása érdekében az ilyen kártalanításnak tükröznie kell, hogy az adott klíringtag milyen mértékben támogatta a központi szerződő fél helyreállítását, és ezért figyelembe kell vennie a klíringtagoknak a központi szerződő féllel szemben fennmaradó, még nem teljesített szerződéses kötelezettségeit is. Az ilyen kártalanítást le kell vonni „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján fennálló bármely jogosultság összegéből.
- (52) A szanalási hatóságoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy a központi szerződő fél szanalásának költségei minimálisak legyenek, és az egyazon csoportba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesüljenek. A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy a hitelezőkkel szembeni azonos elbánás elvétől eltérő szanalási intézkedést hozzon, ha az a közérdek szempontjából indokolt a szanalási célok eléréséhez, és arányos a kezelni kívánt kockázattal. Ha a szanalási hatóság ilyen intézkedést alkalmaz, senkit sem különböztethet meg az állampolgársága alapján.
- (53) A központi szerződő felek szanalása nem járhat rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénylésével. A fennálló helyreállítási eszközöket és szanalási eszközöket – különösen a leírasi eszközöket – a lehető legnagyobb mértékben kell alkalmazni azt megelőzően vagy azzal együtt, hogy a központi szerződő fél bármely állami tőkeinjekcióban vagy azzal egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesülne. A rendkívüli állami pénzügyi támogatás fizetésektelen intézkedések szanalása érdekében való felhasználásának végső eszköznek kell lennie, időben korlátozottnak kell lennie, és meg kell felelnie a vonatkozó állami támogatási rendelkezéseknek.

- (54) Egy eredményes szanalási rendszernek minimálisra kell csökkentenie a fizetésképtelen központi szerződő fél szanalásának az adófizetők által viselendő költségeit. Biztosítania kell, hogy a központi szerződő feleket a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül lehessen szanalni. A leírási eszköz, valamint a veszteség- és pozícióelosztó eszközök úgy érik el ezt a célt, hogy biztosítják, hogy a fizetésképtelen központi szerződő fél hitelezői közé tartozó részvényesek és szerződő felek megfelelő mértékben viseljék a veszteségeket, és a központi szerződő fél fizetésképtelensége miatt keletkezett költségek megfelelő része háruljon rájuk. A leírási eszköz, valamint a veszteség- és pozícióelosztó eszközök tehát erősebb ösztönzöt jelentenek a központi szerződő fél részvényesei és szerződő felei számára arra, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak (FSB) „A pénzügyi intézmények eredményes szanalási rendszereinek legfontosabb jellemzői” című dokumentumában meghatározott ajánlásaival összhangban normál körülmények között is figyelemmel kísérik a központi szerződő fél helyzetét.
- (55) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóságok több különböző helyzetben is rendelkezzenek a veszteségek és pozíciók szerződő felek közötti elosztásához szükséges rugalmassággal, helyénvaló, hogy az említett hatóságok a pozíció- és veszteségelosztó eszközöket egyaránt képesek alkalmazni akkor is, ha a cél a kritikus elszámolási szolgáltatások fenntartása a szanalás alatt álló központi szerződő félnél, és akkor is, ha a kritikus szolgáltatásokat áthidaló központi szerződő félnek vagy harmadik félnek adják át, és ezt követően a központi szerződő fél fennmaradó részének működése megszűnik, és azt felszámolják.
- (56) Ha a pozíció- és veszteségelosztó eszközöket abból a célból alkalmazzák, hogy a fizetésképtelen központi szerződő fél életképességét helyreállítsák, és az intézmény tovább folytathassa üzleti tevékenységét, a szanalást a vezetés leváltásának – kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanalási célok eléréséhez –, valamint a központi szerződő fél és tevékenységei átszervezésének kell kísérnie, amelynek során orvosolni kell a fizetésképtelenséghez vezető okokat. A szerkezetátalakítást üzleti reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani, amelynek kompatibilisnek kell lennie azzal a szerkezetátalakítási tervvel, amelyet a központi szerződő félnek esetlegesen be kell nyújtania az állami támogatások keretrendszere alapján.
- (57) A pozíció- és veszteségelosztó eszközöket a központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítása és a további veszteségek megfékezése céljából, valamint abból a célból kell alkalmazni, hogy pótlólagos forrásokat lehessen bevonni a központi szerződő fél feltőkésítése és előfinanszírozott forrásainak feltöltése érdekében. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett eszközök eredményesek legyenek és elérjék céljukat, lehetővé kell tenni, hogy azok a fizetésképtelen központi szerződő fél számára fedezetlen kötelezettségeket vagy a pozíciók közötti egyensúlyhiányt eredményező elárverezések lehetőségeire alkalmazandók legyenek. Lehetővé kell tenniük a nemteljesítő pozícióinak elárverezését a többi klíringtag között vagy a kényszerelosztásukat, amennyiben a helyreállítási terv részeként létrejött önkéntes megállapodások nem merülnek ki a szanalás megkezdésekor, a nemteljesítő klíringtagok érintett elszámolási szolgáltatásokra vagy eszközosztályokra vonatkozó szerződéseinek és a központi szerződő fél egyéb szerződéseinek részleges vagy teljes felmondását, a változó letétre vonatkozó kimenő kifizetésekre alkalmazott további értékcsökkentéseket az ilyen tagok és adott esetben ügyfelek részére, a helyreállítási tervekben meghatározott bármely, még nem érvényesített helyreállítási készpénzbefizetési felhívás vagy kiegészítő szanalási készpénzbefizetési felhívás alkalmazását, továbbá a központi szerződő fél által kibocsátott tőkeinstrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírását, valamint bármely hitelviszonyt megtestesítő instrumentum részvényre történő átalakítását. Ez magában foglalja a veszteségelosztó eszközök alkalmazásának lehetőségét a pozíciók közötti egyensúly helyreállításának elősegítése céljára, a központi szerződő fél számára forrásokat biztosítva árverési ajánlatok elfogadásához, valamint lehetővé téve a központi szerződő fél számára a nemteljesítő pozícióinak elosztását vagy a felmondott szerződések alapján esedékes fizetések teljesítését.
- (58) Azon veszteségelosztó eszköz alkalmazásakor, amely lehetővé teszi a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereségek értékének csökkentését, a szanalási hatóságnak a központi szerződő fél számlastrukturájának megfelelően a változó letétek feldolgozására, valamint adott esetben a szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének a helyreállítás során történő csökkentésére és „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvre kell támaszkodnia.
- (59) A pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás kellő figyelembevételével, továbbá végső eszközként lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy bizonyos körülmények között néhány szerződést kizárjanak vagy részlegesen kizárjanak a pozíció- és veszteségelosztás köréből. Ilyen kizárások alkalmazásakor a kizárás figyelembevétele céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv tiszteletben tartása mellett – megemelhető kell, hogy legyen az egyéb szerződésekre alkalmazott kitettség- vagy veszteségsszint.
- (60) Amennyiben a szanalási eszközöket egy központi szerződő fél kritikus funkcióinak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló központi szerződő félre – történő átruházása céljából alkalmazzák, a központi szerződő fél fennmaradó részét megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve bármely, a fizetésképtelen központi szerződő fél által nyújtandó azon szolgáltatások vagy támogatás iránti igényt, amely lehetővé teszi a vásárló vagy az áthidaló központi szerződő fél számára az átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítását.
- (61) A vagyonértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy a központi szerződő felet vagy a központi szerződő fél tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesítsék egy vagy több vásárló részére. A vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy a központi szerződő fél vagy a központi szerződő fél tevékenységei egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, amelynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek.

- (62) A szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazásával történő átruházásából származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban megmaradó szervezetet kell, hogy megillessen. A szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazásával történő átruházásából származó minden nettó bevétel a részvényeseket kell, hogy megillessen. A vevő által fizetett bármely ellentételezésből emellett a veszteséget elszenvedett teljesítő klíringtagoknak is részesülniük kell. Minden ilyen nettó bevételt vagy hasznót a szanálás során biztosított állami pénzeszközök teljes visszatérítésétől kell függővé tenni. A bevételekből le kell vonni a központi szerződő fél fizetésektelensége miatt keletkezett költségeket és a szanálási folyamat költségeit.
- (63) A vagyonerőértékesítés kellő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében kellő időben el kell végezni a befolyásoló részesedést szerezni szándékozó vásárló értékelését, hogy az ne késleltesse a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazását. A vagyonerőértékesítési eszköz hatásaitól és a részesedésszerzés formájától függően lehetővé kell tenni, hogy a központi szerződő fél, a vásárló vagy mindkettő képes legyen arra, hogy gyakorolja vagy fenntartsa a meglévő tagsági jogait, és hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez és egyéb kapcsolódó pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Az említett jogok nem tagadhatók meg sem a releváns tagsági vagy részvételi kritériumoknak való meg nem felelés, sem a nem megfelelő hitelminősítés alapján. Az említett kritériumoknak meg nem felelő vevő kizárólag a szanálási hatóság által meghatározandó ideig gyakorolhatja ezeket a jogokat.
- (64) A fizetésektelenségen központi szerződő fél értékesítésével, valamint a potenciális vásárlókkal a vagyonerőértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalásokkal kapcsolatos információk valószínűleg rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében fontos, hogy az ilyen információknak az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁸⁾ szerint előírt nyilvános közzétételét – a piaci visszaéléssel kapcsolatos szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – lehetséges legyen késleltetni annyi idővel, amennyi a központi szerződő fél szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.
- (65) A részben vagy egészében egy vagy több hatóság tulajdonában lévő vagy a szanálási hatóság ellenőrzése alatt álló központi szerződő félként az áthidaló központi szerződő fél fő céljának annak kell lennie, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a klíringtagok és a szanálás alá vont központi szerződő fél ügyfelei részére, valamint biztosítsa azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. Az áthidaló központi szerződő felet az üzleti tevékenységet folytató életképes vállalkozásként kell működtetni, és amennyiben a feltételek megfelelőek, vissza kell vezetni a piacra, vagy amennyiben többé nem életképes, fel kell számolni.
- (66) Amennyiben valamennyi egyéb opció kivitelezhetetlen, vagy bizonyíthatóan nem elegendő a pénzügyi stabilitás biztosításához, lehetőséget kell biztosítani a kormányzati részvételre tőketámogatás vagy ideiglenes államosítás formájában, az állami támogatásokra vonatkozó, alkalmazandó szabályokkal összhangban, beleértve a központi szerződő fél műveleteinek átszervezését is. Az erkölcsi kockázat elkerülése érdekében az ilyen rendkívüli állami pénzügyi támogatás csak végső eszközként biztosítható, ideiglenes jellegűnek kell lennie, és megfelelő idő alatt minden esetben vissza kell téríteni. Ezért a tagállamoknak – anélkül, hogy azok akadályt képeznének a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása előtt – átfogó és hiteles szabályokat kell létrehozniuk a pénzeszközök visszatérítésére vonatkozóan. A kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása nem érinti egyik központi bank azon szerepét sem, hogy esetlegesen likviditást nyújtson a pénzügyi rendszernek, a központi bank kizárólagos mérlegelési jogkörével élve, akár stresszhelyzet idején is.
- (67) A szanálási hatóságok azon képességének biztosítása érdekében, hogy alkalmazzák a veszteség- és pozícióelosztó eszközöket a harmadik országokban lévő szervezetekkel kötött szerződésekre, e lehetőség elismerését bele kell foglalni a központi szerződő felek működési szabályzatába.
- (68) A szanálási hatóságoknak minden olyan szükséges jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanálási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé kell, hogy tartozzanak a fizetésektelenségen központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak, kötelemeinek vagy kötelezettségeinek egy másik szervezetre, például egy másik központi szerződő félre vagy áthidaló központi szerződő félre történő átruházására vonatkozó hatáskör; a fizetésektelenségen központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak leírására vagy bevonására, kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a változó letét leírására vonatkozó hatáskör; a harmadik feleknek a központi szerződő fél tekintetében fennálló, még nem teljesített kötelezettségeinek érvényesítésére vonatkozó hatáskör, beleértve a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott helyreállítás helyreállításra készpénzbefizetési felhívásokat és pozícióelosztásokat; a szanálási készpénzbefizetési felhívások alkalmazására vonatkozó hatáskör; a központi szerződő fél szerződéseinek részleges vagy teljes felmondására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör; valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium elrendelésére vonatkozó hatáskör. A központi szerződő félnek, a központi szerződő fél igazgatósága tagjainak és felső vezetőinek a nemzeti polgári vagy büntetőjog alapján felelősségre vonhatóknak kell lenniük a központi szerződő fél fizetésektelenségeért.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- (69) A szanálási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanálási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanálási hatóságok és szaktanácsadók által a szanálási eljárás alatt megszerzett információ valószínűleg bizalmas jellegű, mielőtt a szanálási határozatot közzé teszik, hatékony titoktartási szabályok hatálya alatt kell, hogy álljon. Figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a helyreállítási és szanálási tervek tartalmára és részleteire, valamint e tervek bármely értékelésének eredményére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy meghozatala előtt egy döntéssel kapcsolatban közölt bármely információ, akár azzal kapcsolatos, hogy a szanálási feltételek teljesülnek-e, akár azzal, hogy az eljárás során mely eszköz vagy intézkedés kerül alkalmazásra, hatással lesz az intézkedés által érintett köz- vagy magán érdekekre. Önmagában az az információ is negatív hatásokkal járhat egy adott központi szerződő félre, hogy a szanálási hatóság vizsgálja a központi szerződő felet. Szükséges ezért biztosítani, hogy megfelelő mechanizmusok álljanak rendelkezésre az ilyen információk – így például a helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben elvégzett bármely értékelés eredménye – titkosságának fenntartására.
- (70) A szanálási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a tulajdonviszonyt vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, kötelezettségek, jogok és kötelek, többek között a pozíciók és a kapcsolódó letétek átruházásának eredményességét. E hatásköröknek – az e rendeletben meghatározott védintézkedések fenntartásával – magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átadott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört és a szerződések érvényesítésére irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerveződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szanálás alatt álló központi szerződő féllel vagy egy csoporthoz tartozó vállalkozásával fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a fizetéseképtelen központi szerződő fél szanálásra kerül. A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a központi szerződő fél rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazásával eszközökhöz, szerződésekhez vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz jutó központi szerződő fél folytassa üzleti tevékenységét.
- (71) Tekintettel arra, hogy szükség lehet válságkezelési intézkedések sürgős meghozatalára egy tagállamban vagy az Unióban fellépő súlyos pénzügyi stabilitási kockázatok miatt, a válságkezelési intézkedés előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó, a nemzeti jog szerinti eljárásnak és egy ilyen kérelem bírósági vizsgálatának egyaránt gyorsítottnak kell lennie. Tekintettel arra, hogy a válságkezelési intézkedést sürgősen kell meghozni, a bíróságnak 24 órán belül döntést kell hoznia, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett hatóság a bíróság döntése után azonnal meghozhassa határozatát. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.
- (72) A Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. A szanálási hatóságok által hozott határozatok ellen ezért biztosítani kell a fellebbezés jogát.
- (73) A nemzeti szanálási hatóságok által hozott szanálási intézkedés gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a nemzeti szanálási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor. Ezen értékelések összetett jellege azonban nem akadályozhatja meg a nemzeti bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanálási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következtetések-e, hogy ezek az adatok tartalmazzanak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden releváns információt, és hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- (74) A rendkívül sürgős esetek kezelése érdekében, valamint tekintettel arra, hogy a szanálási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja a kritikus funkciók folytonosságát, rendelkezni kell arról, hogy a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása ne vonja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését, és a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható legyen.
- (75) Továbbá, amennyiben szükséges azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanálási hatásköreiket gyakorló szanálási hatóságok eljárása során jóhiszeműen hozzájutottak a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeihez, szerződéséhez, jogaihoz és kötelezettségeihez, valamint a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítása érdekében, a fellebbezéshez való jog nem érintheti a megsemmisített határozat alapján hozott későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket. Ilyen esetekben a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett károk miatti kártalanításra kell korlátozódnia.

- (76) Az eredményes szanálás érdekében és a joghatósági összeütközések elkerülése céljából rendes fizetéseképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a fizetéseképtelen központi szerződő féllel szemben, amíg a szanálási hatóság a szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanálási eszközöket alkalmazza, kivéve, ha az eljárást a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják vagy folytatják. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanálási hatóságnak legyen ideje a szanálási eszközök gyakorlatba való átültetésére. Ez azonban nem alkalmazandó a fizetéseképtelen központi szerződő feleknek a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁹⁾ alapján kijelölt rendszerekkel, többek között más központi szerződő felekkel és központi bankokkal szemben fennálló kötelezettségeire. A 98/26/EK irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetéseképtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy e védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, a válságmegelőzési intézkedéseket vagy a szanálási intézkedéseket nem lehet a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéseképtelenségi eljárásnak tekinteni, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. A 98/26/EK irányelv alapján kijelölt rendszerek működése vagy az irányelv által garantált biztosítékhoz fűződő jog azonban nem szenvedhet csorbát.
- (77) Annak biztosítása érdekében, hogy amikor a szanálási hatóságok magánszektorbeli vásárlókra vagy áthidaló központi szerződő felekre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésükre az átadandó szerződések azonosítására, helyénvaló lehet a szerződő feleknek a pénzügyi szerződések lezárására, a kötelezettségek esedékességének előrehozására vagy a pénzügyi szerződések más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez a korlátozás szükséges lenne ahhoz, hogy a hatóságok valós képet kaphassanak a fizetéseképtelen központi szerződő fél mérlegéről, azon értékbeli és a szerződések állományában bekövetkező változások nélkül, amelyek a felmondási jogok széles körű gyakorlásából erednének. Annak érdekében, hogy a szerződő felek szerződéses jogaiba történő beavatkozás a szükséges legkisebb mértékű legyen, a felmondási jogok korlátozását a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozni és annak csak a válságmegelőzési intézkedéssel vagy szanálási intézkedéssel – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármely eseménnyel – összefüggésben kell alkalmazandónak lennie, továbbá a bármely egyéb nemteljesítés, többek között a fizetési vagy letétnyújtási kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogoknak fenn kell maradniuk.
- (78) A fizetéseképtelen központi szerződő fél néhány, de nem valamennyi eszközének, szerződésének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében helyénvaló védintézkedéseket alkalmazni, adott esetben a megfelelő kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések különválasztásának megakadályozására. A kapcsolt szerződéseket és kapcsolódó biztosítékokat érintő egyes gyakorlatok e korlátozásának az ugyanazon szerződő féllel kötött, biztosítéki megállapodásokkal, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokkal, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokkal, pozíciólezárási nettósítási megállapodásokkal és strukturált finanszírozási rendszerekkel biztosított szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben a védintézkedés alkalmazandó, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó valamennyi kapcsolt szerződés átruházására kell törekedniük, vagy valamennyit a fizetéseképtelen központi szerződő fél fennmaradó részénél kell hagyniuk. Ezen védintézkedéseknek garantálniuk kell, hogy a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ alkalmazásában nettósítási megállapodással biztosított kitétségek szavatolótké-követelményét ez csak minimális mértékben érintse.
- (79) Az uniós központi szerződő felek szolgáltatásokat nyújtanak harmadik országokban található klíringtagoknak és ügyfeleknek, és a harmadik országbeli központi szerződő felek szolgáltatásokat nyújtanak az Unióban található klíringtagoknak és ügyfeleknek. A nemzetközi szinten aktív központi szerződő felek eredményes szanálásához szükség van a tagállamok és a harmadik országok hatóságai közötti együttműködésre. E célból az ESMA-nak iránymutatást kell adnia a harmadik országok hatóságaival megkötendő együttműködési megállapodások releváns tartalmát illetően. Ezeknek az együttműködési megállapodásoknak biztosítaniuk kell a nemzetközi szinten aktív központi szerződő felekkel kapcsolatos eredményes tervezést, döntéshozatalt és koordinációt. A nemzeti szanálási hatóságoknak bizonyos körülmények között el kell ismerniük és végre kell hajtaniuk a harmadik országbeli szanálási eljárásokat. Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli központi szerződő felek leányvállalataira, valamint azok klíringtagjaira és ügyfeleire is.
- (80) Az e rendelet megsértése miatti közigazgatási szankciók valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának garantálása érdekében e rendeletben rendelkezni kell azon legfontosabb közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések listájáról, amelyeknek a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állniuk, azon hatáskörökről, hogy az említett közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket valamennyi, jogsértésért felelős – akár jogi, akár természetes – személyre kiszabhassák, valamint az említett közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések szintjének és típusának megállapításához

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben a teljesítések véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésekről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

alkalmazandó legfontosabb kritériumok listájáról, továbbá a közigazgatási pénzbírságok szintjeiről. A közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek figyelembe kell venniük olyan tényezőket, mint az azonosított, jogsértésből eredő pénzügyi előny, a jogsértés súlyossága és időtartama, az esetleges súlyosbító vagy enyhítő körülmények, valamint annak szükségessége, hogy a közigazgatási bírságok visszatartó erővel bírjanak; valamint a szankciók mértéke adott esetben csökkenthető a szanálási hatósággal vagy az illetékes hatósággal való együttműködésre tekintettel. A közigazgatási szankciók elfogadása és közzététele során tiszteletben kell tartani a Chartában meghatározott alapvető jogokat.

- (81) A következő harmonizáció és a piaci résztvevőknek az egész Unióban való megfelelő védelme érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket fogadjon el a következő elemek meghatározása céljából: a) az írásos megállapodások tartalma és a szanálási kollégiumok működésére vonatkozó eljárások; b) a központi szerződő fél által a helyreállítás során felhasználandó pótlólagos előfinanszírozott elkülönített saját források összegének kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszertan, valamint amennyiben ilyen saját források nem állnak rendelkezésre, azon eljárás, amely szerint a központi szerződő fél olyan helyreállítási intézkedésekhez folyamodik, amelyek a teljesítő klíringtagok hozzájárulását írják elő, és később visszatérítést nyújt ezen klíringtagok számára; c) a helyreállítási tervek értékelésének módszertana; d) a szanálási tervek tartalma; e) az elosztási sorrend, a maximális időtartam és a központi szerződő fél éves nyereségének maximális részaránya a helyreállítás során a kártalanítási mechanizmus keretében; f) az értékelések elvégzése szempontjából releváns elemek; g) az ideiglenes értékelésekben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszertana; h) az üzleti reorganizációs tervbe foglalandó minimumelemek; i) az üzleti reorganizációs terv által teljesítendő kritériumok; j) „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján végzendő végső értékelésre vonatkozó módszertan; k) azon feltételek, amelyek szerint a klíringtagok ügyfelei a szerződéses szimmetria elve alapján kártalanításban részesülhetnek, és azon feltételek, amelyek szerint ezt arányosnak kell tekinteni.
- (82) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a 648/2012/EU rendelet 5. cikke értelmében létrejött bármely elszámolási kötelezettséget felfüggeszzen a szanálás alatt álló központi szerződő fél szanálási hatóságának vagy illetékes hatóságának a kérésére, saját kezdeményezés alapján vagy a szanálás alatt álló központi szerződő fél klíringtagjának felügyeletért felelős illetékes hatóság kérésére, az ESMA nem kötelező érvényű véleményét követően, egy meghatározott típusú szerződő fél vagy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek azon meghatározott kategóriái esetén, amelyek elszámolását a szanálás alatt álló központi szerződő fél végzi. Az elszámolási kötelezettség felfüggesztésére vonatkozó határozatot kizárólag abban az esetben lehet elfogadni, ha az szükséges a pénzügyi stabilitás és a piaci bizalom megőrzése érdekében, különösen a dominóhatás elkerülése és annak megakadályozása érdekében, hogy a szerződő felek és befektetők nagy és bizonytalan kockázati kitettségekkel rendelkezzenek a központi szerződő féllel szemben. Határozatának elfogadása érdekében a Bizottságnak figyelembe kell vennie a szanálási célokat, a 648/2012/EU rendeletben megállapított, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá vonására vonatkozó kritériumokat azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetén, amelyekre a felfüggesztést kéri, valamint azt, hogy szükséges-e felfüggeszteni az elszámolási kötelezettséget a pénzügyi stabilitás megőrzése és az uniós pénzügyi piacok rendezett működése érdekében. Az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy felkérje a Bizottságot a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírt kereskedési kötelezettség felfüggesztésére, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az elszámolási kötelezettség felfüggesztése a kereskedési kötelezettség kritériumainak lényegi változását jelenti. A felfüggesztésnek átmeneti jellegűnek kell lennie, és lehetőséget kell biztosítani a meghosszabbítására. Hasonlóképpen, fokozni kell a központi szerződő fél 648/2012/EU rendelet 28. cikkében meghatározott kockázatkezelési bizottságának szerepét annak érdekében, hogy jobban ösztönözze a központi szerződő felet a kockázatainak prudens kezelésére és rezilienciájának javítására.

A kockázatkezelési bizottság tagjai számára lehetővé kell tenni, hogy tájékoztassák az illetékes hatóságot, ha a központi szerződő fél nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, továbbá a klíringtagoknak és az ügyfeleknek a kockázatkezelési bizottságba delegált képviselői számára lehetővé kell tenni, hogy használják a kapott információkat a központi szerződő féllel szembeni kitettségeik nyomon követésére a titoktartási védintézkedések betartásával, valamint a versenyjogban az ilyen információk cseréjére vonatkozóan meghatározott korlátozások sérelme nélkül. Végezetül, a központi szerződő felek szanálási hatóságainak is hozzáférést kell biztosítani a kereskedési adattárakban elérhető valamennyi szükséges információhoz. A 648/2012/EU rendeletet és az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell.

- (83) Az FSB referencia-kamatlábra vonatkozó reformjának megfelelő végrehajtása érdekében egyértelművé kell tenni a piaci résztvevők számára, hogy azokra az ügyletekre, amelyeket azt megelőzően hoztak létre vagy újítottak meg, hogy megkezdődött az elszámolási vagy letéti követelményeknek a referencia-kamatláb alapjául szolgáló tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre (elődügyletek) való alkalmazása, nem kell alkalmazni a 648/2012/EU rendeletben előírt követelményeket, amennyiben azok megújítására kizárólag a referencia-kamatlábra vonatkozó reform végrehajtása vagy a végrehajtására való felkészülés céljából került sor. Ez segítené annak a kockázatnak a megelőzését is, hogy az említett elődügyletekben részt vevő uniós szerződő feleket felkészületlenül érje egy adott referenciamutató lényegi változása vagy megszüntetése, és ezáltal hozzájárulna az ezzel kapcsolatos, a pénzügyi stabilitást illető aggályok csökkentéséhez. Ez a megközelítés összhangban van a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kiadott nemzetközi iránymutatásokkal.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

- (84) A központi szerződő felek szanálásának eredményes végrehajtása érdekében a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹³⁾ előírt védintézkedéseket nem kell alkalmazni pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások érvényesítésének vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodások hatályának korlátozására, illetve az e rendeletben előírt bármely pozíciólezáró nettósítási vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó rendelkezésre.
- (85) Az (EU) 2017/1132 ⁽¹⁴⁾, a 2004/25/EK ⁽¹⁵⁾ és a 2007/36/EK ⁽¹⁶⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv szabályokat tartalmaz az említett irányelvek hatálya alá tartozó központi szerződő felek részvényeseinek és hitelezőinek védelmére vonatkozóan. Egy olyan helyzetben, amikor a szanálási hatóságoknak e rendelet szerint gyorsan kell eljárniuk, az említett szabályok hátráltathatják az eredményes szanálási intézkedést, valamint a szanálási eszközök és hatáskörök szanálási hatóságok általi hatékony alkalmazását. Ezért a 2014/59/EU irányelv szerinti eltéréseket ki kell terjeszteni az e rendelet alapján hozott intézkedésekre is. Az érdekelt felek számára a lehető legnagyobb fokú jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen és szűk körűen kell meghatározni, és azokat kizárólag közérdekből, a szanálást kiváltó feltételek fennállása esetén lehet alkalmazni.
- (86) A követelmények megkettőzésének elkerülése érdekében a 2014/59/EU irányelvet és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁷⁾ módosítani kell oly módon, hogy a hatályuk alól ki legyenek zárva azon szervezetek, amelyek a 648/2012/EU rendelet alapján is engedélyezettek.
- (87) A 600/2014/EU rendelet 54. cikkének (2) bekezdése átmeneti időszakról rendelkezik, amely alatt az említett rendelet 35. és 36. cikke nem alkalmazandó azon központi szerződő felek vagy kereskedési helyszínek vonatkozásában, amelyek kérelmezték az illetékes hatóságuktól, hogy élhessenek az átmeneti rendelkezésekkel a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében. 2020. július 3-án lejárt az az átmeneti időszak, amely alatt a kereskedési helyszíneket vagy a központi szerződő feleket az illetékes nemzeti hatóság mentesítheti az említett rendelet 35. és 36. cikkének alkalmazása alól a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében. A Covid19-világjárványból eredő nagy fokú bizonytalanság és volatilitás jellemezte jelenlegi piaci környezet negatívan hat a központi szerződő felekre és a kereskedési helyszínek működésére, mivel növeli működési kockázataikat. Ezen megnövekedett kockázatok a hozzáférési kérelmek értékelésére és az ügyletek átvitelének kezelésére rendelkezésre álló kapacitások korlátozottságával együttesen befolyásolhatják a piacok rendezett működését és a pénzügyi stabilitást. Ezen kívül az említett rendelet a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó új rendszerről rendelkezik a kritikus piaci infrastruktúrákhoz való hozzáférés tekintetében, amelynek célja, hogy egyensúlyt teremtsen az ezen infrastruktúrák közötti fokozottabb verseny és a működési integritásuk megőrzésének szükségessége között.

Ezért, bár az említett rendelet célja versenypiac teremtése a pénzügyi infrastruktúrák számára, a gazdasági szereplők nem számíthatnak a meglévő szabályok és prioritások fenntartására a gazdasági körülmények változása esetén, különösen, ha az súlyos gazdasági válság következménye. Ez különösen igaz egy olyan területen, ahol a kritikus piaci infrastruktúrák, például a kereskedési és elszámolási infrastruktúrák közötti interakció kivételesen magas szintű működési rezilienciát tesz szükségessé, mivel az ilyen kritikus infrastruktúrák működésének bármely zavara nagy kockázatot jelentene a pénzügyi stabilitásra nézve. A Covid19-világjárvány következtében a tőzsdén kereskedett származtatott termékekkel kapcsolatos kereskedési és elszámolási szolgáltatásokat nyújtó kereskedési helyszínekre és központi szerződő felekre vonatkozó nyílt hozzáférési rendszer alkalmazásának kezdőnapját elhalasztják egy évvel, 2021. július 3-ra.

- (88) Annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő felek szanálási hatóságai képvisellel rendelkezzenek valamennyi releváns fórumon, valamint hogy az ESMA rendelkezzen a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges minden szakértelemmel, az 1095/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy a központi szerződő felek nemzeti szanálási hatóságai beletartozzanak az illetékes hatóságoknak az említett rendeletben meghatározott fogalmába.
- (89) Az ESMA a ráruházott feladatokkal kapcsolatos döntéseinek előkészítése érdekében – beleértve az előzetes és utólagos értékelésekre, valamint a szanálási kollégiumokra és tervekre vonatkozó technikai standardtervezetek, továbbá a szanálási feltételekre és a kötelező erejű közvetítésre vonatkozó iránymutatások kidolgozását –, valamint az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság, EBH) és tagjainak az említett döntések előkészítésébe történő átfogó bevonásának

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/25/EK irányelve (2004. április 21.) a nyilvános vételi ajánlatról (HL L 142., 2004.4.30., 12. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/36/EK irányelve (2007. július 11.) az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról a tőzsdén jegyzett társaságokban (HL L 184., 2007.7.14., 17. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

biztosítása érdekében az ESMA-nak egy belső szanalási bizottságot (a továbbiakban: az ESMA szanalási bizottsága) kell létrehoznia, amelynek szanalási hatóságok a tagjai. Adott esetben megfigyelőként meg kell hívni az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁸⁾ meghatározott illetékes hatóságokat, beleértve az Európai Központi Bankot és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott szanalási hatóságokat, beleértve a 806/2014/EU rendelettel létrehozott Egységes Szanalási Testületet.

- (90) A központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekkel szembeni rezilienciájának értékelésére vonatkozó fogalmi keret előkészítése során konzultálni kell az ESMA szanalási bizottságával, amennyiben az értékelés kiterjed a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására vonatkozó intézkedések által az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt összesített hatás vizsgálatára. Ilyen esetekben az ilyen stresszteszt eredményeinek értékelésekor is konzultálni kell az ESMA szanalási bizottságával.
- (91) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint a Charta által elismert jogokat, szabadságokat és elveket.
- (92) Az illetékes hatóságoknak és a szanalási hatóságoknak döntéseik és intézkedéseik e rendelet alapján történő meghozatalakor mindig kellő tekintettel kell lenniük a döntéseik és intézkedéseik által azon más tagállamok pénzügyi stabilitására és azon más tagállamok gazdasági helyzetére gyakorolt hatásra, ahol a központi szerződő fél műveletei a helyi pénzügyi piacok szempontjából kritikusak vagy fontosak, beleértve ahol a klíringtagok és – amennyiben releváns információ áll rendelkezésre – azok ügyfelei találhatók, valamint ahol a kapcsolódó kereskedési helyszíneket és pénzügyi piaci infrastruktúrákat – többek között az interoperábilis központi szerződő feleket – létrehozták.
- (93) mivel e rendelet célját, nevezetesen a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a központi szerződő felek esetleges fizetéseképtelenségének az Unió egészére gyakorolt hatása miatt – e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (94) E rendelet alkalmazását 2022. augusztus 12-ig el kell halasztani annak érdekében, hogy valamennyi lényeges végrehajtási intézkedést kidolgozzanak, valamint hogy a központi szerződő felek és egyéb piaci szereplők meg tudják tenni a rendeletnek való megfeleléshez szükséges lépéseket. Mindazonáltal a központi szerződő felekre vonatkozó azon követelmény, hogy a helyreállítás során az elkülönített saját forrásait használja, valamint a klíringtagoknak abban a rendkívüli esetben történő kártalanítására vonatkozó rendelkezések, ha a helyreállítás során a változó letétlen keletkező nyereség értékcsökkentésére kerül sor, a megfelelő szabályozástechnikai standardok rendelkezésre állásán alapulnak. Helyénvaló tehát az ilyen rendelkezések alkalmazása kezdőnapjának elhalasztását 2023. február 12-ig meghosszabbítani. Ezenfelül a központi szerződő felek helyreállítási tervére, valamint a helyreállítási tervek elfogadására és felülvizsgálatára vonatkozó egyes rendelkezéseket, többek között a helyreállítási terv benyújtására vonatkozó kötelezettséget egy korábbi időponttól kell alkalmazni, mivel valamennyi központi szerződő fél rendelkezik már helyreállítási tervvel, ahogy azt a pénzügyi piaci infrastruktúrákra vonatkozó, a Fizetési és Piaci Infrastruktúra Bizottság és az IOSCO által közzétett elvek előírják. A 648/2012/EU rendelet alapján már engedélyezett központi szerződő feleknek meg kell tenniük a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy legkésőbb 2022. február 12-ig be tudják majd nyújtani helyreállítási terveiket az illetékes hatóságukhoz. A helyreállítási tervekre vonatkozó említett rendelkezéseket 2022. február 12-től kell alkalmazni. Amennyiben a központi szerződő fél helyreállítási tervével kapcsolatban nem konzultáltak a szanalási hatósággal, e rendelet egyéb rendelkezéseinek alkalmazandóvá válásakor a központi szerződő fél illetékes hatóságának haladéktalanul konzultálnia kell a szanalási hatósággal a központi szerződő fél helyreállítási tervéről. A szerződő felek számára a jogbiztonság szavatolása érdekében a 648/2012/EU rendelet azon módosításait, amelyek az FSB referencia-kamatlábra vonatkozó reformjának megfelelő végrehajtását kívánják biztosítani, e rendelet hatálybalépésétől kell alkalmazni.
- (95) Annak biztosítása érdekében, hogy a tőzsdén kereskedett származtatott termékekre vonatkozó nyílt hozzáférési rendszer alkalmazásából eredő megnövekedett működési kockázatok ne veszélyeztessék a piacok rendezett működését vagy a pénzügyi stabilitást, továbbá a folytonosság megszakadásának elkerülése érdekében visszamenőleges hatállyal szükséges alkalmazni az ilyen átmeneti időszakok 2020. július 4-től 2021. július 3-ig történő meghosszabbítását.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (96) Ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy a központi szerződő felek elegendő veszteségviselő képességgel és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek ahhoz, hogy úgy tudják biztosítani a veszteségek gyors és zökkenőmentes fedezését és a feltőkésítést, hogy annak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatása minimális legyen, törekedve ugyanakkor az adófizetőkre gyakorolt hatás elkerülésére. A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereire vonatkozó, az FSB által kidolgozott és nemzetközileg elfogadott elvekkel összhangban ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy szanálás során elsőként a központi szerződő fél tőketulajdonosai viseljék a veszteségeket oly módon, amely minimálisra csökkenti annak kockázatát, hogy az említett tőketulajdonosok fellebbezést indítsanak azon az alapon, hogy a szanálás során elszenvedett veszteségeik nagyobbak, mint amelyeket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén kellett volna viselniük „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerint. Az FSB 2018. november 15-én konzultációs dokumentumot tett közzé „A pénzügyi forrásoknak a központi szerződő felek szanálásának támogatására való felhasználása, valamint a központi szerződő felek saját tőkéjének a szanálás során történő kezelése” címmel.

Az említett dokumentumról kapott visszajelzések és további értékelések alapján az FSB 2020 végén iránymutatást tervez kibocsátani arra vonatkozóan, hogy a központi szerződő felek szanálása esetén hogyan kell a saját tőkét oly módon felhasználni, amely minimálisra csökkenti annak kockázatát, hogy a tőketulajdonosok fellebbezést indítsanak az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv alkalmazása miatt. Az említett iránymutatás közzétételét követően a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az e rendeletben megállapított, a saját tőke szanálás esetén történő leírására vonatkozó szabályok alkalmazását, figyelembe véve az említett, nemzetközileg elfogadott standardokat. E konkrét felülvizsgálat mellett a Bizottságnak a hatálybalépését követő öt év elteltével felül kell vizsgálnia e rendelet alkalmazását, figyelembe véve többek között az esetlegesen bekövetkező további nemzetközi fejleményeket. Ezen általános felülvizsgálatnak ki kell terjednie a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatban legalább bizonyos alapvető kérdésekre, mint például a szanálási hatóságok rendelkezésére álló, a nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek fedezésére felhasználható pénzügyi forrásokra, valamint a központi szerződő feleknek a helyreállítás és a szanálás során felhasználható saját forrásaira,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a 648/2012/EU rendelettel összhangban engedélyezett központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó szabályokat és eljárásokat, valamint a központi szerződő felek helyreállítása és szanálása terén harmadik országokkal kötött megállapodásokra vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
2. „szanálási kollégium”: a 4. cikk értelmében létrehozott kollégium;
3. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
4. „szanálási eszköz”: a 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott szanálási eszköz;
5. „szanálási hatáskör”: a 48–58. cikkben megállapított hatáskörök bármelyike;
6. „szanálási célok”: a 21. cikkben megállapított szanálási célok;

7. „illetékes hatóság”: egy tagállam által a 648/2012/EU rendelet 22. cikkével összhangban kijelölt hatóság;
8. „nemteljesítési esemény”: olyan forgatókönyv, amely szerint a központi szerződő fél nemteljesítést jelentett be;
- a) egy vagy több klíringtag vonatkozásában a 648/2012/EU rendelet 48. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően; vagy
- b) egy vagy több interoperábilis központi szerződő fél vonatkozásában a vonatkozó szerződéses megállapodásoknak vagy a 648/2012/EU rendelet 52. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően;
9. „nemteljesítésen kívüli esemény”: olyan forgatókönyv, amely szerint a központi szerződő fél a nemteljesítéstől eltérő bármely okból, többek között – de nem kizárólag – üzleti, letéti őrzési, befektetési tevékenységgel kapcsolatos, jogi vagy működési zavarok vagy csalás következtében, beleértve a kibertámadásokból eredő zavarokat is, veszteségeket szenved el;
10. „szanalási terv”: egy központi szerződő fél számára a 12. cikkel összhangban elkészített szanalási terv;
11. „szanalási intézkedés”: a 22. cikk alapján egy központi szerződő felet szanalás alá helyező döntés, valamely szanalási eszköz alkalmazása vagy egy vagy több szanalási hatáskör gyakorlása;
12. „klíringtag”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott klíringtag;
13. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
14. „harmadik országbeli központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amelynek központi irodáját egy harmadik országban hozták létre;
15. „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján a szanalás alatt álló központi szerződő fél és valamely szerződő fél közötti két vagy több fennálló követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
16. „pénzügyi piaci infrastruktúra” vagy „FMI”: egy központi szerződő fél, egy központi értéktár, egy kereskedési adattár, egy fizetési rendszer vagy valamely tagállam által a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontja alapján meghatározott és kijelölt egyéb rendszer;
17. „kereskedési helyszín”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;
18. „ügyfél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott ügfyél;
19. „egyéb rendszerszinten jelentős intézmények”: a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdésében említett egyéb rendszerszinten jelentős intézmények;
20. „közvetett ügfyél”: olyan vállalkozás, amely a 648/2012/EU rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti közvetett elszámolási megállapodást létesített valamely klíringtaggal;
21. „interoperábilis központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amellyel interoperabilitási megállapodást kötöttek;
22. „helyreállítási terv”: egy központi szerződő fél által a 9. cikkel összhangban elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;
23. „igazgatóság”: a nemzeti társasági jog alapján és a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően létrehozott igazgatótanács, felügyelőbizottság vagy mindkettő;
24. „felügyeleti kollégium”: a 648/2012/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett kollégium;
25. „tőke”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 25. pontjában meghatározott tőke;
26. „többlepcsős veszteségfedezés”: a 648/2012/EU rendelet 45. cikke szerinti többlepcsős veszteségfedezés;
27. „kritikus funkciók”: a központi szerződő félen kívüli harmadik feleknek nyújtott tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek, amelyek megszakítása a központi szerződő fél méretéből, piaci részesedéséből, külső és belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűleg fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek helyettesíthetőségére;

28. „csoport”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 16. pontjában meghatározott csoport;
29. „kapcsolt FMI”: olyan FMI, amellyel a központi szerződő fél szerződéses megállapodásokat – többek között interoperabilitási megállapodásokat – kötött;
30. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: egy központi szerződő fél életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtott, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás vagy bármely más, szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amely nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülne;
31. „pénzügyi szerződések”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 100. pontjában meghatározott szerződések és megállapodások;
32. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely a központi szerződő felekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten ezen intézményekre, vagy általános jelleggel bármely természetes vagy jogi személyre vonatkozik;
33. „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
34. „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) nemzeti hatóságok makroprudenciális megbízatásáról szóló, 2011. december 22-i ajánlásának (ESRB/2011/3) B1. ajánlásában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
35. „garanciaalap”: a központi szerződő fél által fenntartott, a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerinti garanciaalap;
36. „előfinanszírozott források”: az érintett jogi személy által tartott és annak szabadon rendelkezésére álló források;
37. „felső vezetés”: a központi szerződő fél üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az igazgatóság ügyvezető tagja vagy tagjai;
38. „kereskedési adattár”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 2. pontjában vagy az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének 1. pontjában meghatározott kereskedési adattár; ⁽¹⁹⁾
39. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által, valamint az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
40. „hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok”: kötvények vagy az átruházható fedezetlen követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
41. „alapletét”: a központi szerződő fél által bekért letét, amely letétet nyújtó klíringtagokkal – és adott esetben interoperábilis központi szerződő felekkel – szembeni jövőbeli, a legutóbbi letétbekérés és egy klíringtag vagy egy interoperábilis központi szerződő fél nemteljesítését követő pozíciózárás közötti időszakban fennálló potenciális kitettség fedezésére szolgál;
42. „változó letét”: a piaci árak tényleges változásaiból fakadó aktuális kitettségek tükrözése céljából bekért vagy befizetett letét;
43. „szanalási készpénzbefizetési felhívás”: a szanalási hatóságnak a 31. cikkel összhangban rendelkezésére álló, jogszabályban előírt hatáskör alapján a klíringtagokhoz intézett, a központi szerződő fél részére teljesítendő, az előfinanszírozott forrásokon túli készpénzbefizetésre irányuló felhívás;
44. „helyreállítási készpénzbefizetési felhívás”: a szanalási készpénzbefizetési felhívástól eltérő, a központi szerződő fél működési szabályzatában foglalt szerződéses rendelkezések alapján a klíringtagokhoz intézett, a központi szerződő fél részére teljesítendő, az előfinanszírozott forrásokon túli készpénz-befizetésre irányuló felhívás;

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

45. „átruházási hatáskör”: a 48. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott, egy szanálás alatt álló központi szerződő féltől részvények, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek vagy ezek bármely kombinációjának egy átvevő félre történő átruházására vonatkozó hatáskör;
46. „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
47. „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve az olyan pozíciólezáró nettósítási megállapodást, amelynek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeinek esedékességét előrehozzák, így azok azonnal esedékessé válnak, vagy megszüntetik a kötelezettségeket, és azok mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át, vagy az lép a helyükre, beleértve valamely, a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezést”, valamint a 98/26/EK ⁽²⁰⁾ irányelv 2. cikkének k) pontjában meghatározott „nettósítást”;
48. „válságmegelőzési intézkedés”: a 10. cikk (8) és (9) bekezdése szerinti azon hatáskör gyakorlása, amely a központi szerződő felet a szanálási tervében fennálló hiányosságok orvoslására irányuló intézkedések meghozatalára kötelezi, a 16. cikk szerinti azon hatáskör gyakorlása, amely a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére irányul, vagy a 18. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedés alkalmazása;
49. „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél valamely kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés vagy egy rendelkezés, amely megakadályozza egy olyan szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, amely egyébként esedékessé válna;
50. „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
51. „fedezett kötvény”: az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²¹⁾ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvény;
52. „harmadik országbeli szanálási eljárás”: egy harmadik országbeli központi szerződő fél fizetésektelenségének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából összevethető az ezen rendelet szerinti szanálási intézkedésekkel;
53. „érintett nemzeti hatóságok”: az e rendelettel összhangban vagy a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének alapján kijelölt szanálási hatóságok, illetékes hatóságok vagy illetékes minisztériumok, vagy a tagállamok egyéb olyan hatóságai, amelyek a joghatóságuk alá tartozó elszámolási szolgáltatásokat nyújtó, harmadik országbeli központi szerződő felek eszközeivel, jogaival, kötelemeivel vagy kötelezettségeivel kapcsolatban hatáskörrel rendelkeznek;
54. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok és illetékes hatóságok ezen rendelet szerinti feladataival összevethető feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság.

II. CÍM

HATÓSÁGOK, SZANÁLÁSI KOLLÉGIUM ÉS ELJÁRÁSOK

1. Szakasz

Szanálási hatóságok, szanálási kollégiumok és az európai felügyeleti hatóságok bevonása

3. cikk

Szanálási hatóságok és illetékes minisztériumok kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több szanálási hatóságot, amely(ek) felhatalmazást kap(nak) az e rendeletben meghatározott szanálási eszközök alkalmazására és szanálási hatáskörök gyakorlására.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 29. o.).

A szanálási hatóságoknak nemzeti központi bankoknak, illetékes minisztériumoknak, közigazgatási hatóságoknak vagy más, közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságoknak kell lenniük.

(2) A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatáskörüket a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal kell gyakorolniuk.

(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdése alapján kijelölt szanálási hatóságot egyéb funkciókkal is megbízzák, megfelelő strukturális intézkedéseket kell érvényesíteni az e rendelet alapján a szanálási hatóságra bízott funkciók és a rábízott minden egyéb funkció közötti összeférhetlenségek elkerülése érdekében. Különösen olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyek biztosítják a tényleges működési függetlenséget – beleértve az adott szanálási hatóság külön személyzetének, jelentési útvonálának és döntéshozatali eljárásának meglétét – bármely olyan feladat vonatkozásában, amelyet a szanálási hatóság a központi szerződő fél illetékes hatóságaként a 648/2012/EU rendelet 22. cikke alapján láthat el, és azon feladatok vonatkozásában, amelyeket a szanálási hatóság a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett klíringtagok illetékes hatóságaként láthat el.

(4) A (3) bekezdésben ismertetett követelmények nem zárhatják ki azt, hogy a jelentési útvonalak egy különböző funkciókat és hatóságokat tömörítő szervezet legmagasabb szintjén összeérjenek, vagy hogy a személyzet az ideiglenesen megnövekedett munkaterhelés elosztása céljából – előre meghatározott feltételek mellett – megosztható legyen a szanálási hatóságra bízott egyéb funkciók között, vagy hogy a szanálási hatóság igénybe vehesse a megosztott személyzet szakértelmét.

(5) A 648/2012/EU rendelet és az e rendelet szerinti felügyeleti és szanálási funkciókat ellátó hatóságoknak és a képviselőikben e funkciókat ellátó személyeknek szorosan együtt kell működniük a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában, mind abban az esetben, ha a szanálási hatóság és az illetékes hatóság egymástól különböző szervezet, mind abban az esetben, ha a funkciókat ugyanazon szervezet látja el.

(6) A szanálási hatóságoknak a (3) bekezdésben előírt követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából belső szabályokat kell elfogadniuk és a hatályos belső szabályait közzétenniük, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

(7) Azon tagállamok, amelyekben nem hoztak létre központi szerződő felet, eltérhetnek a (3) bekezdésben meghatározott követelményektől, kivéve az összeférhetlenség elkerülését célzó intézkedések tekintetében.

(8) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely felelős az e rendelet alapján az illetékes minisztériumra bízott funkciók ellátásáért.

(9) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, a szanálási hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot az e rendelet alapján hozott döntésekről, és – amennyiben a nemzeti jog másként nem rendelkezik – meg kell szereznie a minisztérium jóváhagyását az olyan döntések végrehajtása előtt, amelyeknek közvetlen költségvetési hatásai vagy valószínűleg közvetlen költségvetési hatást okozó rendszerszintű következményei lesznek.

(10) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az 1095/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság, ESMA) az (1) bekezdés alapján kijelölt szanálási hatóságokról.

(11) Amennyiben a tagállam az (1) bekezdés alapján egynél több szanálási hatóságot jelöl ki, a (10) bekezdésben említett értesítésnek tartalmaznia kell a következőket:

- a) a többszörös kijelölés alapjául szolgáló indokokat;
- b) a funkciók és felelősségi körök felosztását e hatóságok között;
- c) a hatóságok közötti koordináció biztosításának módját; és
- d) a többi tagállam érintett hatóságaival való együttműködés és koordináció céljából kapcsolattartó hatóságként kijelölt szanálási hatóság megnevezését.

(12) Az ESMA-nak közzé kell tennie a (10) bekezdés szerint bejelentett szanálási hatóságok és kapcsolattartó hatóságok jegyzékét.

4. cikk

Szanálási kollégiumok

(1) A központi szerződő fél szanálási hatósága szanálási kollégiumot hoz létre, igazgat és elnököl a 12., a 15. és a 16. cikkben említett feladatok végrehajtására, valamint a szanálási kollégium tagságába tartozó hatóságokkal való együttműködés és koordináció, továbbá – adott esetben – a harmadik országok illetékes hatóságaival és szanálási hatóságaival való együttműködés biztosítására.

A szanálási kollégiumok keretét biztosítanak a szanálási hatóságok és a többi érintett hatóság számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a szanálási tervek kidolgozására, ezen belül a szanálási terv végrehajtása rendszerszintű hatásának figyelembevételére, az előkészítési és megelőzési intézkedések alkalmazására és a szanálásra vonatkozó információk cseréje;
- b) a 12. cikk alapján szanálási tervek kidolgozása;
- c) a 15. cikk alapján a központi szerződő felek szanálhatóságának értékelése;
- d) a 16. cikk alapján a központi szerződő felek szanálhatósága előtt álló akadályok azonosítása, kezelése és megszüntetése; és
- e) a szanálási tervekről és stratégiákról szóló nyilvános kommunikáció koordinálása.

(2) A szanálási kollégiumoknak a következők a tagjai:

- a) a központi szerződő fél szanálási hatósága;
- b) a központi szerződő fél illetékes hatósága;
- c) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett klíringtagok illetékes hatóságai és szanálási hatóságai, beleértve adott esetben az Európai Központi Bankot (EKB) is, amikor az az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel ⁽²²⁾ összhangban ráruházott, a hitelintézeteknek az egységes felügyeleti mechanizmuson belüli prudenciális felügyeletével kapcsolatos feladatait teljesíti, valamint az Egységes Szanálási Testületet (ESZT) az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében a hitelintézetek szanálási hatóságaként betöltött, a 806/2014/EU rendelettel összhangban ráruházott szerepkörében;
- d) a klíringtagoknak a c) pontban említettektől eltérő, egyéb illetékes hatóságai és szanálási hatóságai. Ezen illetékes hatóságok és szanálási hatóságok tájékoztatják a központi szerződő fél szanálási hatóságát, és megindokolják a kollégiumban való részvételüket azon hatásra vonatkozó értékelésük alapján, amelyet a központi szerződő fél szanálása gyakorolhat a tagállamuk pénzügyi stabilitására;
- e) a klíringtagok ügyfeleinek illetékes hatóságai vagy szanálási hatóságai, feltéve, hogy a kollégiumnak e bekezdés c), d), f), g) vagy h) pontjával összhangban még nincs a saját tagállamát képviselő tagja. E hatóságok tájékoztatják a központi szerződő fél szanálási hatóságát, és megindokolják a kollégiumban való részvételüket azon hatásra vonatkozó értékelésük alapján, amelyet a központi szerződő fél szanálása gyakorolhat a tagállamuk pénzügyi stabilitására;
- f) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett illetékes hatóságok;
- g) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett központi szerződő felek illetékes hatóságai és szanálási hatóságai;
- h) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének f) pontjában említett illetékes hatóságok;
- i) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének g) pontjában említett tagjai;

⁽²²⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- j) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének h) pontjában említett kibocsátó központi bankok;
- k) a központi szerződő fél által elszámolt pénzügyi eszközök uniós pénznemeit kibocsátó, a j) pontban említetteken kívüli központi bankok. Az említett központi bankok tájékoztatják a központi szerződő fél szanálási hatóságát, és megindokolják a kollégiumban való részvételüket azon hatásra vonatkozó értékelésük alapján, amelyet a központi szerződő fél szanalása gyakorolhat az általuk kibocsátott pénznemekre;
- l) adott esetben az anyavállalat illetékes hatósága;
- m) az illetékes minisztérium, amennyiben az a) pontban említett szanálási hatóság nem azonos az illetékes minisztériummal;
- n) az ESMA; és
- o) az 1093/2010/EU rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH).

(3) Az ESMA, az EBH és a (2) bekezdés d), e), k) és l) pontjában említett hatóságok nem rendelkezhetnek szavazati joggal a szanálási kollégiumokban.

Amennyiben az EKB e cikk (2) bekezdésének c) és j) pontja alapján is a kollégium tagja, két szavazattal rendelkezik a kollégiumban.

(4) A harmadik országbeli klíringtagok illetékes hatóságai és szanálási hatóságai, valamint azon harmadik országbeli központi szerződő felek illetékes hatóságai és szanálási hatóságai, amelyekkel a központi szerződő fél interoperabilitási megállapodásokat kötött, megfigyelőként meghívhatók a szanálási kollégiumba. E hatóságok részvételének az a feltétele, hogy a központi szerződő fél szanálási hatóságának mint a szanálási kollégium elnökének véleménye szerint a 73. cikkben megállapítottakkal egyenértékű titoktartási követelmények vonatkozzanak rájuk.

A harmadik országbeli hatóságok szanálási kollégiumban való részvétele határokon átnyúló, meghatározott érvényesítési kérdések megvitatására korlátozódhat, amelyek magukban foglalhatják a következőket:

- a) a szanálási intézkedések eredményes és összehangolt, különösen az 53. és a 77. cikknek megfelelő érvényesítése;
- b) az eredményes szanálási intézkedés azon lehetséges akadályainak azonosítása és megszüntetése, amelyek a biztosítéki, nettósítási és egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat szabályozó eltérő jogszabályokból, valamint a különböző helyreállítási és szanálási hatáskörökből vagy stratégiákból erednek;
- c) az esetlegesen szükséges új elismerési vagy engedélyezési követelmények azonosítása és koordinálása, a szanálási intézkedések kellő időben való elvégzésének szükségességére való tekintettel;
- d) a központi szerződő fél szanalása által érintett megfelelő eszközosztályokba tartozó elszámolási kötelezettségek esetleges felfüggesztése a 648/2012/EU rendelet 6a. cikke vagy az érintett harmadik ország nemzeti jogának bármely azzal egyenértékű rendelkezése szerint;
- e) az eltérő időzónák esetleges hatása az üzletzárás alkalmazandó idejére, a kereskedés végével összefüggésben.

(5) A központi szerződő fél szanálási hatósága a szanálási kollégium elnökeként a következő feladatok ellátásáért felelős:

- a) írásba foglalt szabályok és eljárások kidolgozása a szanálási kollégium működésére vonatkozóan, a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően;
- b) a szanálási kollégium valamennyi tevékenységének koordinálása;
- c) a szanálási kollégium valamennyi ülésének összehívása és azok elnöki tisztének ellátása;
- d) a szanálási kollégium minden tagjának teljeskörű előzetes tájékoztatása a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megvitatás céljából szóba jöhető napirendi pontokról;

- e) annak eldöntése, hogy a harmadik országok hatóságait meghívják-e – és ha igen, melyeket – a szanálási kollégium adott ülésére a (4) bekezdésnek megfelelően;
- f) annak lehetővé tétele, előmozdítása és koordinálása, hogy a szanálási kollégium tagjai között a kellő időben sor kerüljön valamennyi releváns információ cseréjére; és
- g) a szanálási kollégium valamennyi tagjának folyamatos és kellő időben történő tájékoztatása az üléseken hozott döntésekről és az ülések eredményeiről.

(6) A kollégiumra ruházott feladatok ellátásának megkönnyítése érdekében a kollégium (2) bekezdésben említett tagjai jogosultak arra, hogy hozzájáruljanak a kollégium ülései napirendjének megállapításához, különösen arra, hogy az üléshez napirendi pontokat javasoljanak.

(7) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási kollégiumok az egész Unióban egységes és következetes módon működjenek, az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az (1) bekezdésben említett szanálási kollégiumok működésére vonatkozó írásos megállapodások és eljárások tartalmának meghatározására.

Ezen szabályozástechnikai standardok elkészítése céljából az ESMA figyelembe veszi a 2014/59/EU irányelv 88. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozó rendelkezéseit.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

5. cikk

Az ESMA szanálási bizottsága

(1) Az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 41. cikke alapján létrehoz egy szanálási bizottságot (a továbbiakban: az ESMA szanálási bizottsága) az e rendelet 11. cikke alapján hozandó határozatok kivételével az e rendeletben az ESMA-ra bízott határozatok előkészítése céljából.

Az ESMA szanálási bizottsága elősegíti továbbá szanálási tervek kidolgozását és koordinálását, valamint fizetésektelen központi felek szanálására irányuló módszereket dolgoz ki.

(2) Az ESMA szanálási bizottsága a 3. cikk (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságokból áll.

Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. és v. pontjában említett hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni az ESMA szanálási bizottságába.

(3) E rendelet alkalmazásában az ESMA együttműködik az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽²³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság, EIOPA) és az EBH-val az 1093/2010/EU rendelet 54. cikke, az 1094/2010/EU rendelet 54. cikke és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikke alapján létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

(4) E rendelet alkalmazásában az ESMA biztosítja, hogy az ESMA szanálási bizottsága és az 1095/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönüljenek egymástól.

6. cikk

A hatóságok közötti együttműködés

(1) Az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az ESMA szorosan együttműködnek e rendelet alkalmazásában. A helyreállítási szakaszban különösen az illetékes hatóság és a felügyeleti kollégium tagjai együttműködnek és hatékonyan kommunikálnak a szanálási hatósággal annak érdekében, hogy a szanálási hatóság kellő időben tudjon eljárni.

(2) A központi szerződő fél szanálási hatósága és a klíringtagjainak szanálási hatóságai szorosan együttműködnek annak biztosítása céljából, hogy a szanálásnak ne legyenek akadályai.

(3) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

2. Szakasz

Döntéshozatal és eljárások

7. cikk

A döntéshozatallal kapcsolatos általános alapelvek

Az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az ESMA az e rendelet alapján történő döntéshozatal és intézkedés során figyelembe veszik a következő alapelvek és szempontok mindegyikét:

- a) biztosítani kell az adott központi szerződő féllel kapcsolatos bármely döntés vagy intézkedés eredményességét és arányosságát, legalább a következő tényezők figyelembevételével:
 - i. a központi szerződő fél jogi formája, tulajdonosi szerkezete és szervezeti felépítése, beleértve adott esetben az azon csoporton belüli kölcsönös függőségi kapcsolatokat, amelyhez a központi szerződő fél tartozik;
 - ii. a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellege, mérete és összetettsége, különös tekintettel az általa kiszolgált piacok méretére, szerkezetére és likviditására stresszhelyzetben;
 - iii. a központi szerződő fél klíringtagságának – valamint, amennyiben az információ rendelkezésre áll, a klíringtagjai ügyfelekből és közvetett ügyfelekből álló hálózatának – a felépítése, jellege és sokszínűsége;
 - iv. a központi szerződő fél kritikus funkcióinak helyettesíthetősége az általa kiszolgált piacokon;
 - v. a központi szerződő fél összekapcsoltsága egyéb FMI-kkel, kereskedési helyszínekkel, pénzügyi vállalkozásokkal és általában a pénzügyi rendszerrel;
 - vi. az, hogy a központi szerződő fél elszámol-e olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyletet, amely a 648/2012/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban az elszámolási kötelezettség alá esőnek nyilvánított kategóriába tartozik; és
 - vii. a 18. cikk (1) bekezdésében és a 22. cikk (2) bekezdésében említett jogsértések tényleges vagy lehetséges következményei;

- b) biztosítani kell a döntéshozatal hatékonyságára, időszerűségére és – ha szükséges – kellő sürgősségére, valamint a döntéshozatal és az intézkedések költségeinek lehető legalacsonyabb szinten tartására vonatkozó kötelező elvek betartását, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben biztosítani kell a piaci zavarok enyhítését;
- c) a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülni, az ilyen jellegű támogatás csak végső esetben állhat rendelkezésre és vehető igénybe, a 45. cikkben megállapított feltételekkel összhangban; és nem keletkezhet állami pénzügyi támogatásra vonatkozó elvárás;
- d) a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük egymással annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtevése koordinált és hatékony módon valósuljon meg;
- e) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- f) azon tagállamok érdekei, amelyekben a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, és amelyekben klíringtagjait és – amennyiben az információk rendelkezésre állnak – azok ügyfeleit és közvetett ügyfeleit, így többek között azon ügyfeleket és közvetett ügyfeleket, amelyeket a tagállamok egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek jelöltek ki, és bármely kapcsolt FMI-t – többek között az interoperábilis központi szerződő feleket – létrehozták, különös tekintettel valamely döntésnek vagy intézkedésnek vagy az intézkedés elmaradásának ezen tagállamok pénzügyi stabilitására vagy költségvetési forrásaira és az Unió egészére gyakorolt hatására;
- g) a szanálási hatóságok és a szanálási kollégiumok nem írhatják elő a tagállamok számára rendkívüli állami pénzügyi támogatás biztosítását, és döntéseik nem sérthetik a tagállamok költségvetési szuverenitását és költségvetési hatáskörét;
- h) egyensúlyt kell teremteni az érintett klíringtagoknak és – amennyiben az információ rendelkezésre áll – ügyfeleiknek és közvetett ügyfeleiknek, valamint a központi szerződő fél hitelezőinek és az érintett tagállamokbeli egyéb érdekelt feleinek az érdekei között, és ennek érdekében kerülni kell az egyes konkrét szereplők érdekei ellenében vagy védelmében való méltánytalan fellépést, valamint a terhek méltánytalan elosztását a tagállamokon belül és azok között;
- i) az e rendelet szerinti bármely arra irányuló kötelezettség, hogy valamely döntés vagy intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, a javasolt döntés vagy intézkedés legalább azon elemeiről való konzultációs kötelezettséget jelent, amelyek ténylegesen vagy valószínűleg hatást gyakorolnak a klíringtagokra, az ügyfelekre, a kapcsolt FMI-kre vagy a kereskedési helyszínekre, vagy hatást gyakorolnak annak a tagállamnak a pénzügyi stabilitására, ahol a klíringtagokat, ügyfeleket, kapcsolt FMI-ket vagy kereskedési helyszíneket létrehozták, vagy ahol azok találhatók;
- j) amennyiben valamely hatóság kérdést vet fel tagállamának pénzügyi stabilitására vonatkozóan, a központi szerződő fél szanálási hatóságának és szanálási kollégiumának azt alaposan meg kell fontolnia, és amennyiben a kifejtett aggályokat nem veszik figyelembe, ennek okairól írásbeli magyarázattal kell szolgálniuk;
- k) a 12. cikkben említett szanálási tervekben foglaltakat be kell tartani, kivéve, ha – az eset körülményeit figyelembe véve – a tervektől való eltérés a szanálási célok jobb elérése érdekében szükséges;
- l) biztosítani kell az átláthatóságot az érintett hatóságok számára, ahol lehetséges, továbbá minden olyan esetben, amikor egy javasolt döntés vagy intézkedés valószínűleg következményekkel jár bármely érintett tagállam pénzügyi stabilitására vagy költségvetési forrásaira nézve;
- m) a lehető legszorosabb koordinációt és együttműködést kell folytatni a szanálás összköltségeinek csökkentése céljából is; és
- n) a lehetséges mértékben minimálisra kell csökkenteni a következőket: bármely döntésnek minden olyan tagállamra gyakorolt valamennyi negatív gazdasági és társadalmi hatása – beleértve a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat is –, amelyben a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, és amelyben a klíringtagjait, valamint – amennyiben az információ rendelkezésre áll – azok ügyfeleit és közvetett ügyfeleit, többek között azon ügyfeleket és közvetett ügyfeleket, amelyeket a tagállamok egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek jelöltek ki, és bármely kapcsolt FMI-t – beleértve az interoperábilis központi szerződő feleket is – létrehozták.

8. cikk

Információcsere

- (1) A szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az ESMA saját kezdeményezésre vagy kérésre kellő időben biztosítják egymás számára az e rendelet szerinti feladataik ellátásához releváns valamennyi információt.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóságok csak abban az esetben hozhatnak nyilvánosságra harmadik országbeli hatóság által nyújtott bizalmas információt, ha ez a hatóság ahhoz előzetesen írásbeli beleegyezését adta.
- (3) A szanálási hatóságok biztosítják az illetékes minisztérium számára az azon döntésekre vagy intézkedésekre vonatkozó valamennyi információt, amelyek esetén kötelező az érintett minisztériumot értesíteni, vele konzultálni vagy a beleegyezését kérni.

III. CÍM ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Helyreállítási és szanálási tervezés

1. Szakasz

Helyreállítási tervezés

9. cikk

Helyreállítási tervek

(1) A központi szerződő felek helyreállítási tervet készítenek és tartanak naprakészen, amely rendelkezik a mind a nemteljesítési, mind a nemteljesítésen kívüli események és e kettő kombinációjának esetén meghozandó intézkedésekről pénzügyi stabilitásuk – rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevétele nélküli – helyreállítása, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy folytatni tudják a kritikus funkciók ellátását a pénzügyi helyzetük jelentős romlását követően, vagy ha fennáll a 648/2012/EU rendelet szerinti tőke- és prudenciális követelményeik megsértésének kockázata.

(2) A helyreállítási tervben foglalt intézkedéseknek:

- a) átfogóan és eredményesen kell kezelniük a különböző forgatókönyvekben azonosított valamennyi kockázatot, beleértve az esetleges fedezetlen likviditási hiányokat is;
- b) egy nemteljesítési esemény miatti veszteségek esetén biztosítaniuk kell a pozíciók közötti egyensúly helyreállítását, valamint a fedezetlen veszteségeknek a klíringtagok, azok ügyfelei, amennyiben az említett ügyfelek a központi szerződő felek közvetlen hitelezői, és a részvényesek közötti teljeskörű elosztását, figyelembe véve valamennyi érdekelt fél érdekeit;
- c) tartalmazniuk kell a nemteljesítésen kívüli események valamennyi típusából fakadó esetleges veszteségek fedezésére alkalmas veszteségviselési megállapodásokat; és
- d) lehetővé kell tenniük a központi szerződő fél pénzügyi forrásainak – köztük szavatolótőkéjének – elegendő szintre történő feltöltését ahhoz, hogy a központi szerződő fél teljesítse a 648/2012/EU rendelet szerinti kötelezettségeit, és támogassa a központi szerződő fél kritikus funkcióinak folyamatos és kellő időben történő működését.

(3) A helyreállítási tervnek tartalmaznia kell egy olyan, a központi szerződő fél kockázati profilján alapuló mutatókból álló keretrendszert, amely azonosítja azon körülményeket, amelyek fennállása esetén meg kell tenni a helyreállítási tervben szereplő intézkedéseket. A mutatók lehetnek minőségi vagy mennyiségi jellegű, a központi szerződő fél pénzügyi stabilitására és működési képességére vonatkozó mutatók, és lehetővé kell tenniük, hogy a helyreállítási intézkedéseket elég korán meghozzák ahhoz, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a terv végrehajtásához.

(4) A központi szerződő felek megfelelő intézkedéseket vezetnek be a (3) bekezdésben említett mutatók rendszeres nyomon követésére. A központi szerződő felek jelentést tesznek illetékes hatóságaiknak e nyomon követés eredményéről. Az illetékes hatóságok az általuk jelentősnek ítélt információt továbbítják a felügyeleti kollégiumnak.

(5) Az ESMA az ERKT-val együttműködve 2022. február 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (3) bekezdésében említett minőségi és mennyiségi mutatók minimumlistájának meghatározása céljából.

(6) A központi szerződő felek működési szabályzatukba olyan rendelkezéseket vesznek fel, amelyek felvázolják az általuk abban az esetben követendő eljárásokat, amikor a helyreállítási folyamat céljainak elérése érdekében javaslatot tesznek a következőkre:

- a) a helyreállítási tervükben előírt intézkedések megtétele annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók nem teljesültek; vagy
- b) a helyreállítási tervükben előírt intézkedések megtételétől való tartózkodás annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók teljesültek.

Az e bekezdés alapján hozott bármely döntésről és indokolásáról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot.

(7) Amennyiben a központi szerződő fél életbe kívánja léptetni a helyreállítási tervét, értesítenie kell az illetékes hatóságot az általa azonosított problémák jellegéről és nagyságrendjéről, ismertetve valamennyi vonatkozó körülményt, továbbá megjelölve a helyzet kezelésének érdekében megtenni kívánt helyreállítási vagy egyéb intézkedéseket, valamint a pénzügyi stabilitásának az említett intézkedések alkalmazásával történő helyreállításához tervezett időkeretet.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél által megtenni kívánt helyreállítási intézkedés jelentős káros hatásokkal járhat a pénzügyi rendszerre nézve, vagy valószínűleg nem lesz eredményes, az adott intézkedés megtételétől való tartózkodásra kötelezheti a központi szerződő felet.

Az e cikk (6) bekezdésének második albekezdése szerint kapott értesítést követően az illetékes hatóság azonnal értékeli, hogy a körülmények szükségessé teszik-e a korai beavatkozási hatáskörök gyakorlását a 18. cikknek megfelelően.

(8) Az illetékes hatóság azonnal tájékoztatja a szanalási hatóságot és a felügyeleti kollégiumot, és a szanalási hatóság azonnal tájékoztatja a szanalási kollégiumot a (6) bekezdés második albekezdésének és a (7) bekezdés első albekezdésének megfelelően kapott bármely értesítésről, valamint az illetékes hatóság minden ezt követő, a (7) bekezdés második albekezdésével összhangban hozott utasításáról.

Amennyiben az illetékes hatóság e cikk (7) bekezdése első albekezdésének megfelelően tájékoztatást kap, a lehető legnagyobb mértékben, nemteljesítési esemény előidézése nélkül korlátoznia kell vagy meg kell tiltania a saját tőke és a saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is –, valamint az illetékes hatóság korlátozhatja vagy megtilthatja a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikája által meghatározott változó javadalmazás, a nem kötelező nyugdíjuttatások vagy a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott, a felső vezetésnek nyújtott végkielégítési csomagok bármely kifizetését.

(9) A központi szerződő felek legalább évente, valamint a jogi vagy szervezeti felépítésükkel, üzleti vagy pénzügyi helyzetükkel kapcsolatos bármely olyan változást követően, amely lényegi hatással lehet az adott helyreállítási tervre, vagy egyéb módon szükségessé teheti annak módosítását, minden esetben felülvizsgálják, tesztelik és szükség szerint naprakésszé teszik helyreállítási tervüket. Az illetékes hatóságok a helyreállítási tervük gyakoribb naprakésszé tételére is kötelezhetik a központi szerződő feleket.

(10) A helyreállítási terveket a melléklet A. szakaszával összhangban kell elkészíteni, figyelembe véve a központi szerződő fél vállalatcsoportján belüli valamennyi releváns kölcsönös függőségi viszonyt. Az illetékes hatóságok a helyreállítási tervük további információkkal való kiegészítésére is kötelezhetik a központi szerződő feleket. A központi szerződő fél illetékes hatóságának adott esetben konzultálnia kell a központi szerződő fél anyavállalatának illetékes hatóságával.

(11) A helyreállítási tervek:

- a) nem feltételezik, hogy lehetőség van a rendkívüli állami pénzügyi támogatás, központi banki sürgősségi likviditási támogatás vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás igénybevitelére vagy a felsoroltakból való részesülésre;
- b) figyelembe veszik a terv által valószínűleg érintett valamennyi érdekelt félnek, köztük a klíringtagoknak, és – amennyiben az információ rendelkezésre áll – azok közvetlen és közvetett ügyfeleinek az érdekeit; és
- c) biztosítják, hogy a klíringtagoknak ne legyen korlátlan kitettsége a központi szerződő féllel szemben, továbbá hogy az érdekelt felek potenciális veszteségei és likviditáshiányai átláthatók, mérhetők, kezelhetők és ellenőrizhetők legyenek.

(12) Az ESMA az ERKT-val együttműködve 2022. február 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat bocsát ki, amelyek tovább pontosítják az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában figyelembe veendő forgatókönyveket. Az ilyen iránymutatások kibocsátása során az ESMA adott esetben figyelembe veszi a felügyeleti célú stresszteszteket.

(13) Ha a központi szerződő fél valamely csoport tagja, és az anyavállalat általi vagy a csoport általi támogatásról szóló szerződéses megállapodások a helyreállítási terv részét képezik, a helyreállítási tervben meg kell vizsgálni azon forgatókönyveket is, amelyek esetén az említett megállapodások nem teljesíthetők.

(14) Egy nemteljesítési vagy egy nemteljesítésen kívüli eseményt követően a központi szerződő fél az előfinanszírozott elkülönített saját forrásaiból pótlólagos összeget használ fel az e rendelet melléklete A. szakaszának 15. pontjában említett szabályok és intézkedések alkalmazását megelőzően. Ez az összeg nem lehet alacsonyabb a 648/2012/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított kockázatalapú tőkekövetelmény 10 %-ánál, sem magasabb annak 25 %-ánál.

Az említett követelménynek való megfelelés céljából a központi szerződő fél felhasználhatja a tőke azon összegét, amelyet a minimális tőkekövetelményein felül tart annak érdekében, hogy megfeleljen a 648/2012/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett bejelentési küszöbértéknek.

(15) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve és a KBER-rel folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, meghatározva az előfinanszírozott elkülönített saját forrásokból a (14) bekezdéssel összhangban felhasználandó pótlólagos összeg kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszertant. E technikai standardok kidolgozásakor az ESMA a következő szempontok mindegyikét figyelembe veszi:

- a) a központi szerződő felek struktúrája és belső szervezeti felépítése, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége;
- b) a központi szerződő felek részvényeseinek, vezetésének, klíringtagjainak és a klíringtagok ügyfeleinek ösztönzési struktúrája;
- c) annak megfelelősége, hogy a központi szerződő felek – az általuk elszámolt pénzügyi eszközök pénznemétől, a biztosítékként elfogadott pénznemektől és a tevékenységeikből eredő kockázattól függően, különösen, ha nem számolnak el a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározott tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket – az elkülönített saját forrásaikból származó ezen pótlólagos összeget az említett rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében említettektől eltérő eszközökbe fektetik be; és
- d) a harmadik országbeli központi szerződő felekre vonatkozó szabályok és az általuk alkalmazott gyakorlatok, valamint a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos nemzetközi fejlemények annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni a nemzetközileg aktív uniós központi szerződő felek versenyképességét, valamint az uniós központi szerződő feleknek az Unióban elszámolási szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi szerződő felekkel szembeni versenyképességét.

Amennyiben az ESMA az első albekezdés c) pontjában említett kritériumok alapján arra a következtetésre jut, hogy helyénvaló, ha egyes központi szerződő felek az elkülönített saját forrásaik ezen pótlólagos összegét a 648/2012/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében említettektől eltérő eszközökbe fektetik be, a következőket is meg kell határoznia:

- a) azon eljárás, amelynek keretében a központi szerződő felek abban az esetben, ha az említett források nem állnak azonnal rendelkezésre, a teljesítő klíringtagok pénzügyi hozzájárulását igénylő helyreállítási intézkedésekhez folyamodhatnak;
- b) azon eljárás, amelyet a központi szerződő feleknek le kell folytatniuk az a) pontban említett teljesítő klíringtagoknak történő utólagos visszatérítés céljából, az e cikk (14) bekezdésével összhangban felhasználandó összeg erejéig.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(16) A központi szerződő fél megfelelő mechanizmusokat dolgoz ki azon kapcsolt FMI-knek és érdekelt feleknek a helyreállítási terv tervezési folyamatába való bevonására, amelyeknek veszteségei keletkeznének, költségei merülnének fel, vagy amelyek hozzájárulnának a likviditáshiány fedezéséhez abban az esetben, ha az említett terv végrehajtására kerülne sor.

(17) A központi szerződő fél igazgatósága – figyelembe véve a kockázatkezelési bizottság tanácsát a 648/2012/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdésével összhangban – értékeli és jóváhagyja a helyreállítási tervet az illetékes hatóságnak történő benyújtása előtt.

(18) Amennyiben a központi szerződő fél igazgatósága úgy dönt, hogy nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, a 648/2012/EU rendelet 28. cikkének (5) bekezdésével összhangban azonnal tájékoztatja az illetékes hatóságot, és részletes magyarázattal szolgál az illetékes hatóság számára.

(19) A helyreállítási terveket integrálni kell a központi szerződő fél vállalatirányítási és átfogó kockázatkezelési keretébe.

(20) A helyreállítási tervekben szereplő azon intézkedések, amelyek a klíringtagokkal vagy adott esetben az ügyfelekkel és a közvetett ügyfelekkel, a kapcsolt FMI-kkel vagy a kereskedési helyszínekkel szemben pénzügyi vagy szerződéses kötelezettséget keletkeztetnek, részét képezik a központi szerződő fél működési szabályzatának.

(21) A központi szerződő felek biztosítják, hogy a helyreállítási tervekben szereplő intézkedések mindenkor, minden olyan joghatóságban végrehajthatók legyenek, ahol a klíringtagok, a kapcsolt FMI-k vagy a kereskedési helyszínek találhatók.

(22) A központi szerződő felek azon kötelezettsége, hogy helyreállítási tervükbe felvegyék a helyreállítási készpénzbe-fizetési felhívás jogát, és adott esetben csökkentsék a központi szerződő felek által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő bármely nyereség értékét, nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében és 1. cikkének (5) bekezdésében említett szervezetekre.

(23) A klíringtagoknak egyértelmű és átlátható módon tájékoztatniuk kell az ügyfeleiket arról, hogy a központi szerződő fél helyreállítási tervében szereplő intézkedések kihatással lehetnek-e rájuk, és ha igen, milyen módon.

10. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

(1) A központi szerződő felek benyújtják helyreállítási terveiket az illetékes hatóságoknak.

(2) Az illetékes hatóság minden tervet indokolatlan késedelem nélkül továbbít a felügyeleti kollégiumnak és a szanálási hatóságnak. Az illetékes hatóság a terv benyújtásától számított hat hónapon belül és a felügyeleti kollégiummal a 11. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően koordinálva megvizsgálja a helyreállítási tervet, és értékeli, hogy az mennyiben felel meg a 9. cikkben foglalt követelményeknek.

(3) A helyreállítási terv értékelésekor az illetékes hatóság és a felügyeleti kollégium a következő tényezőket veszi figyelembe:

a) a központi szerződő fél tőkeszerkezete, többlépcsős veszteségfedezési folyamata, a szervezeti felépítés összetettsége, tevékenységeinek helyettesíthetősége és a központi szerződő fél kockázati profilja, többek között a pénzügyi, működési és kiberkockázatok tekintetében;

b) összességében milyen hatást gyakorolna a helyreállítási terv végrehajtása a következőkre:

i. a klíringtagok és – amennyiben az információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, beleértve azokat is, amelyeket egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek jelöltek ki;

ii. bármely kapcsolt FMI;

iii. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacok, beleértve a kereskedési helyszíneket is; és

iv. bármely tagállamnak és az Unió egészének a pénzügyi rendszere;

c) a helyreállítási eszközök és azoknak a helyreállítási tervben meghatározott sorrendje megfelelő ösztönzést teremtenek-e a központi szerződő fél tulajdonosai, klíringtagjai és – adott esetben, amennyiben lehetséges – azok ügyfelei számára ahhoz, hogy közben tartsák az általuk a rendszerbe vitt vagy a rendszerben őket érő kockázatok nagyságát, nyomon kövessék a központi szerződő fél kockázatvállalását és kockázatkezelési tevékenységeit, valamint hozzájáruljanak a központi szerződő fél nemteljesítés-kezelési eljárásához.

(4) A helyreállítási terv értékelése során az illetékes hatóságnak csak akkor kell figyelembe vennie az anyavállalat általi támogatásra vonatkozó megállapodásokat a helyreállítási terv érvényes részeként, ha ezek a megállapodások szerződés alapján kötelezők.

(5) A szanalási hatóság megvizsgálja a helyreállítási tervet, hogy azonosítsa azon intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják a központi szerződő fél szanalhatóságát. Amennyiben a szanalási hatóság ilyen intézkedéseket azonosít, felhívja erre az illetékes hatóság figyelmét, és – az egyes helyreállítási terveknek az illetékes hatóság általi továbbítását követő két hónapon belül – ajánlásokat tesz az illetékes hatóságnak arra, hogy milyen módon kezelhetők az ezen intézkedések által a központi szerződő fél szanalhatóságára gyakorolt káros hatások.

(6) Amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt, hogy nem tesz eleget a szanalási hatóság (5) bekezdés szerinti ajánlásainak, ezt a döntését teljeskörűen meg kell indokolnia a szanalási hatóság számára.

(7) Amennyiben az illetékes hatóság egyetért a szanalási hatóság ajánlásaival, vagy a felügyeleti kollégiummal a 11. cikknek megfelelően koordinálva úgy ítéli meg, hogy a helyreállítási tervben lényegi hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtása lényegi akadályokba ütközik, értesíti erről a központi szerződő felet, és lehetőséget biztosít számára állásfoglalásának ismertetésére.

(8) Az illetékes hatóság – a központi szerződő fél véleményének figyelembevétele mellett – előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy két hónapon belül – amely határidő az illetékes hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be az említett hiányosságok vagy akadályok kiküszöbölésének módját ismertető átdolgozott tervet. A felülvizsgált tervet a (2)–(7) bekezdéssel összhangban kell értékelni.

(9) Amennyiben az illetékes hatóság a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 11. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően koordinálva úgy ítéli meg, hogy az átdolgozott terv nem orvosolja kielégítően a hiányosságokat és akadályokat, vagy amennyiben a központi szerződő fél nem nyújtott be átdolgozott tervet, az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet, hogy az illetékes hatóság által meghatározott észszerű határidőn belül hajtson végre konkrét változtatásokat a terven.

(10) Amennyiben a terv konkrét módosításaival a hiányosságok vagy akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóság a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 11. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően koordinálva kötelezi a központi szerződő felet arra, hogy észszerű határidőn belül azonosítsa az üzletvitelét illetően annak érdekében megteendő változtatásokat, hogy megszüntesse a helyreállítási terv hiányosságait vagy az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Amennyiben a központi szerződő fél az illetékes hatóság által szabott határidőn belül nem azonosítja az ilyen változtatásokat, vagy amennyiben az illetékes hatóság a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követően és a felügyeleti kollégiummal a 11. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően koordinálva úgy ítéli meg, hogy a javasolt intézkedések nem orvosolnák megfelelően a helyreállítási terv hiányosságait vagy a végrehajtása előtt álló akadályokat, az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet, hogy – figyelembe véve a hiányosságok vagy akadályok súlyosságát, valamint az intézkedések által a központi szerződő fél üzleti tevékenységére és a 648/2012/EU rendeletnek való további megfelelésre vonatkozó képességére gyakorolt hatásokat – az illetékes hatóság által meghatározott észszerű határidőn belül tegyen konkrét lépéseket a következő célkitűzések közül egy vagy több tekintetében:

- a) a központi szerződő fél kockázati profiljának mérséklése;
- b) a központi szerződő fél kellő időben történő feltőkésíthetőségének javítása a rá vonatkozó tőke- és prudenciális követelmények teljesítése érdekében;
- c) a központi szerződő fél stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;
- d) a többlépcsős veszteségfedezési rend, a helyreállítási intézkedések és az egyéb veszteségelosztó megállapodások módosítása a szanalhatóság és a kritikus funkciók rezilienciájának javítása érdekében;
- e) változtatások végrehajtása a központi szerződő fél irányítási struktúrájában.

(11) A (10) bekezdés második albekezdésében említett kérést indokolni kell, és arról a központi szerződő felet írásban értesíteni kell.

(12) Az ESMA a KBER-rel és az ERKT-val együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, tovább részletezve a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett tényezőket.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

11. cikk

A helyreállítási tervekkel kapcsolatos koordinációs eljárás

(1) A felügyeleti kollégium megvizsgálja a helyreállítási tervet, és amennyiben a kollégium bármely tagja úgy ítéli meg, hogy a helyreállítási tervben lényegi hiányosságok vannak, vagy annak végrehajtása lényegi akadályba ütközik, e tag a helyreállítási tervnek az illetékes hatóság általi továbbításától számított két hónapon belül ajánlást nyújt be e kérdéseket illetően a központi szerződő fél illetékes hatósága számára.

(2) A felügyeleti kollégium a következő kérdések mindegyikéről együttes határozatot hoz:

- a) a helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;
- b) a 10. cikk (7), (8), (9) és (10) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása.

(3) A felügyeleti kollégium a (2) bekezdésben említett kérdésekről a helyreállítási tervnek az illetékes hatóság általi továbbítása napjától számított négy hónapon belül együttes határozatot hoz.

Az ESMA a felügyeleti kollégiumban lévő valamely illetékes hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a felügyeleti kollégiumot együttes határozat meghozatalában.

(4) Amennyiben a helyreállítási terv továbbításától számított négy hónapon belül a kollégiumnak nem sikerül együttes határozatot hoznia a (2) bekezdésben említett kérdésekről, a központi szerződő fél illetékes hatósága saját határozatot hoz.

A központi szerződő fél illetékes hatósága az első albekezdésben említett határozatot a kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményének figyelembevételével hozza meg. A központi szerződő fél illetékes hatósága írásban értesíti a központi szerződő felet és a kollégium többi tagját ezen határozatról.

(5) Amennyiben e négy hónapos időszak végéig nem hoztak együttes határozatot, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet az illetékes hatóságnak a helyreállítási tervek értékelésével vagy az e rendelet 10. cikke (10) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti intézkedések végrehajtásával kapcsolatos valamely ügyről szóló együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és összhangban az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével – az ESMA elé terjesztheti az említett ügyet. A központi szerződő fél illetékes hatósága bevárja az ESMA által az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban hozott határozatot, és az ESMA határozatával összhangban határoz.

(6) A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési szakasznak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy egy együttes határozat meghozatalát követően az ügy nem terjeszthető az ESMA elé. Amennyiben az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a központi szerződő fél illetékes hatóságának határozatát kell alkalmazni.

2. Szakasz

Szanálási tervezés

12. cikk

Szanálási tervek

(1) A központi szerződő fél szanalási hatósága az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a szanalási kollégiummal koordinálva, a 14. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően elkészíti a központi szerződő fél szanalási tervét.

(2) A szanálási tervben rendelkezni kell azon szanálási intézkedésekről, amelyeket a szanálási hatóság megtehet, amennyiben a központi szerződő fél megfelel a 22. cikkben említett szanálási feltételeknek.

(3) A szanálási tervben figyelembe kell venni legalább a következőket:

- a) a központi szerződő fél fizetéseképtelensége – többek között szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események esetében – a következők bármelyike vagy azok kombinációja miatt:
 - i. nemteljesítési események; és
 - ii. nemteljesítésen kívüli események;
- b) az a hatás, amelyet a szanálási terv végrehajtása a következőkre gyakorolna:
 - i. a klíringtagok és – amennyiben az információ rendelkezésre áll – azok ügyfelei és közvetett ügyfelei, beleértve azokat is, amelyeket egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek jelöltek ki, valamint azokat, amelyek valószínűleg a 2014/59/EU irányelv alapján helyreállítási intézkedések vagy szanálási intézkedések hatálya alatt állnak;
 - ii. bármely kapcsolt FMI;
 - iii. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacok, beleértve a kereskedési helyszíneket is; és
 - iv. bármely tagállamnak vagy az Unió egészének a pénzügyi rendszere, és amennyiben lehetséges azon harmadik országok pénzügyi rendszere, ahol szolgáltatásokat nyújt;
- c) azon körülmények, amelyek között egy központi szerződő fél szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozással nyújtott központi banki támogatást igényelhet és ennek módja, valamint azon eszközök azonosítása, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók.

(4) A szanálási terv nem feltételezheti a következők egyikét sem:

- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
- b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(5) A szanálási tervben prudens feltételezéseket kell tenni a szanálási célok eléréséhez esetlegesen szükséges, szanálási eszközökként rendelkezésre álló pénzügyi források, valamint a szanálás megkezdésekor a központi szerződő fél szabályzata és megállapodásai alapján várhatóan rendelkezésre álló források tekintetében. Az említett prudens feltételezésekhez figyelembe kell venni a 648/2012/EU rendelet 24a. cikke (7) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint az 1095/2010/EU rendelet 32. cikkének (2) bekezdésével összhangban elvégzett legutóbbi stressztesztok releváns megállapításait, valamint a központi szerződő fél helyreállítási tervében foglaltakon túlmutató, rendkívüli piaci körülményekre vonatkozó forgatókönyveket.

(6) A központi szerződő fél szanálási hatósága az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a szanálási kollégiummal koordinálva, a 14. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően legalább évente és a központi szerződő fél jogi vagy szervezeti felépítésével, üzleti vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után is, amely lényegi hatást gyakorol a terv eredményességére, felülvizsgálja és adott esetben naprakésszé teszi a szanálási terveket.

A központi szerződő fél és az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja a szanálási hatóságot minden ilyen változásról.

(7) A szanálási tervnek meg kell határoznia a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására vonatkozó körülményeket és különböző forgatókönyveket. Különösen különböző forgatókönyvek segítségével, egyértelműen különbséget kell tennie a nemteljesítési események, a nemteljesítésen kívüli események és e kettő kombinációja által okozott fizetéseképtelenség, valamint a nemteljesítésen kívüli események különböző típusai között. A szanálási tervnek tartalmaznia kell a következőket, amennyiben és amilyen mértékig az lehetséges, számszerűsítve:

- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása, megkülönböztetve a nemteljesítési eseményeket, a nemteljesítésen kívüli eseményeket és e kettő kombinációját;
- b) a központi szerződő félnél a szanálási terv utolsó naprakésszé tétele óta bekövetkezett lényegi változások összefoglalása;
- c) annak ismertetése, hogy miként különíthetők el a központi szerződő fél kritikus funkciói jogilag és gazdaságilag az egyéb funkcióitól az ahhoz szükséges mértékben, hogy a központi szerződő fél szanálása esetén a folytonosság biztosítható legyen;

- d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi szempontjának végrehajtása tekintetében, beleértve a központi szerződő fél pénzügyi forrásainak pótlásához szükséges időt;
- e) a szanálhatóság 15. cikkel összhangban elvégzett értékelésének részletes ismertetése;
- f) a 15. cikkel összhangban elvégzett értékelés eredményeként azonosított szanálhatósági akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére a 16. cikk alapján előírt intézkedések ismertetése;
- g) a központi szerződő fél kritikus funkciói és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások ismertetése;
- h) azon intézkedések részletes ismertetése, amelyek biztosítják, hogy a 13. cikk alapján előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanalási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) annak magyarázata, hogy miként lehetnének finanszírozhatók a szanalási intézkedések a (4) bekezdésben említett elemek feltételezése nélkül;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek megfelelően alkalmazható különféle szanalási stratégiák részletes ismertetése és az azokhoz kapcsolódó időkeretek;
- k) a központi szerződő fél és más piaci résztvevők, valamint a központi szerződő fél és a kritikus szolgáltatásokat nyújtó szereplők között fennálló kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok, valamint az egyéb kapcsolt FMI-kkel fennálló interoperabilitási megállapodások és összekapcsoltság bemutatása, valamint valamennyi ilyen kölcsönös függőségi kapcsolat kezelési módjainak ismertetése;
- l) a csoporton belüli kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok és kezelésük módjainak ismertetése;
- m) a következők biztosítására szolgáló különböző opciók ismertetése:
 - i. a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés;
 - ii. a klíringtagokkal, valamint adott esetben azok ügyfeleivel és bármely kapcsolt FMI-vel szembeni kötelezettségek kellő időben történő kiegyenlítése;
 - iii. a klíringtagok és adott esetben ügyfeleik átlátható és megkülönböztetéstől mentes hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapír- és készpénzszámlákhoz, valamint a központi szerződő félnél értékpapír vagy számlapénz formájában elhelyezett és általa tartott, e résztvevőkkel szembeni tartozásnak minősülő biztosítékokhoz;
 - iv. a központi szerződő fél és egyéb FMI-k közötti, és a központi szerződő fél és a kereskedési helyszínek közötti kapcsolatok működésének folytonossága;
 - v. a közvetlen és közvetett ügyfelek pozíciói és kapcsolódó eszközei hordozhatóságának megőrzése; és
 - vi. a központi szerződő fél engedélyeinek, felhatalmazásainak, elismeréseinek és törvényes kijelöléseinek megőrzése – amennyiben ez a központi szerződő fél kritikus funkcióinak folyamatos ellátásához szükséges –, beleértve a központi szerződő félnek a teljesítés véglegességére vonatkozó releváns szabályok alkalmazása és az egyéb FMI-kben való részvétel vagy az azokkal vagy a kereskedési helyszínekkel való összekapcsolás céljából való elismerését is;
- n) annak ismertetése, hogy a szanalási hatóság hogyan szerzi be a 24. cikkben említett értékelés elvégzéséhez szükséges információit;
- o) a terv által a központi szerződő fél munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanalási folyamat során való konzultáció céljára előirányzott eljárások leírása, figyelembe véve a szociális partnerekkel való párbeszédre vonatkozó nemzeti szabályokat és rendszereket;
- p) a médiával és a nyilvánossággal folytatandó kommunikációra irányuló terv a lehető legnagyobb átláthatóság érdekében;
- q) a központi szerződő fél működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek ismertetése;
- r) a szanalási kollégium 72. cikk (1) bekezdésének megfelelő értesítésére vonatkozó intézkedések ismertetése;
- s) a nemteljesítő központi szerződő fél klíringtagjai és ügyfelei pozícióinak és kapcsolódó eszközeinek a nemteljesítő központi szerződő féltől egy másik központi szerződő félhez vagy áthidaló központi szerződő félhez történő, a klíringtagjai és azok ügyfelei közötti szerződéses viszonyokat nem érintő hordozhatóságát megkönnyítő intézkedések ismertetése.

(8) A (7) bekezdés a) pontjában említett információkat az érintett központi szerződő fél tudomására kell hozni. A központi szerződő fél írásban tájékoztathatja a szanalási hatóságot a szanalási tervről alkotott véleményéről. Ezt a véleményt bele kell foglalni a tervbe.

(9) Az ESMA az ERKT-val folytatott konzultációt követően, és miután figyelembe vette a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (9) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vonatkozó rendelkezéseit, az arányosság elvének tiszteletben tartásával szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben tovább részletezi a szanalási terv tartalmát e cikk (7) bekezdésével összhangban.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA kellő rugalmasságot biztosít a szanalási hatóságok számára ahhoz, hogy figyelembe vegyék a fizetésképtelenségi jog területére vonatkozó nemzeti jogi keretük sajátosságait, valamint a központi szerződő felek által végzett elszámolási tevékenység jellegét és összetettségét.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

13. cikk

A központi szerződő felek együttműködési és tájékoztatási kötelezettsége

(1) A központi szerződő felek szükség szerint együttműködnek a szanalási tervek elkészítésében, és biztosítják a szanalási hatóságuk számára – akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságukon keresztül – a tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges valamennyi információt, beleértve a melléklet B. szakaszában meghatározott információkat és elemzést is.

Az illetékes hatóságok biztosítanak a szanalási hatóságok számára az első albekezdésben említett minden olyan információt, amely már a rendelkezésükre áll.

(2) A szanalási hatóságok előírhatják a központi szerződő felek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett azon ügyletek részletes nyilvántartását, amelyekben szerződő felek. A szanalási hatóságok határidőt szabhatnak ezen adatok rendelkezésre bocsátásához, és a különböző típusú ügyletekre különböző határidőket határozhatnak meg.

(3) A központi szerződő fél kellő időben információt cserél illetékes hatóságaival annak érdekében, hogy elősegítse a központi szerződő fél kockázati profiljának, valamint a más FMI-kkel, más pénzügyi intézményekkel és általában véve a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságának a 9. és a 10. cikkben említett értékelését. Az illetékes hatóságok az általuk jelentősnek ítélt információt továbbítják a felügyeleti kollégiumnak.

14. cikk

A szanalási tervekkel kapcsolatos koordinációs eljárás

(1) A szanalási hatóság továbbítja a szanalási kollégiumnak a szanalási terv tervezetét, a 13. cikkel összhangban nyújtott tájékoztatást és a szanalási kollégium számára releváns minden kiegészítő információt.

(2) A szanalási kollégium együttes határozatot hoz a szanalási tervre és annak bármely módosítására vonatkozóan e tervnek az (1) bekezdésben említett, a szanalási hatóság általi továbbítása napjától számított négy hónapon belül.

A szanalási hatóság biztosítja, hogy az ESMA megkapjon minden olyan információt, amely az e cikkhez kapcsolódó szerepköre szempontjából releváns.

(3) A szanalási hatóság a 4. cikk (4) bekezdésével összhangban dönthet úgy, hogy bevonja a harmadik országbeli hatóságokat a szanalási terv elkészítésébe és felülvizsgálatába, feltéve, hogy azok teljesítik a 73. cikkben megállapított titoktartási kötelezettségeket, és olyan joghatóságok alá tartoznak, amelyekben a következő szervezetek közül bármelyiket létrehozták:

a) adott esetben a központi szerződő fél anyavállalata;

- b) a központi szerződő fél klíringtagjai, feltéve, hogy a központi szerződő fél garanciaalapjához való hozzájárulásuk összesített alapon, egyéves időtartamra számítva magasabb, mint a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, legmagasabb hozzájárulást fizető harmadik tagállamé;
- c) adott esetben a központi szerződő fél leányvállalatai;
- d) a központi szerződő fél számára kritikus szolgáltatásokat nyújtó egyéb szereplők;
- e) interoperábilis központi szerződő felek.

(4) Az ESMA valamely szanalási hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási kollégiumot együttes határozat meghozatalában.

(5) Amennyiben a szanalási terv továbbításától számított négy hónapon belül a szanalási kollégiumnak nem sikerül együttes határozatot hoznia, a szanalási hatóság saját határozatot hoz a szanalási tervről. A szanalási hatóság határozatát a szanalási kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított álláspontjának figyelembevételével hozza meg. A szanalási hatóság írásban értesíti a központi szerződő felet és a szanalási kollégium többi tagját a határozatról.

(6) Amennyiben az e cikk (5) bekezdésében említett négy hónapos időszak végéig nem hoztak együttes határozatot, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet a szanalási hatóságnak a szanalási tervvel kapcsolatos valamely ügyről szóló együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és összhangban az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével – az ESMA elé terjesztheti az ügyet. A központi szerződő fél szanalási hatósága bevértja az ESMA által az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban hozott határozatot, és az ESMA határozatával összhangban határoz.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési szakasznak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy egy együttes határozat meghozatalát követően az ügy nem terjeszthető az ESMA elé. Amennyiben az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanalási hatóság határozatát kell alkalmazni.

(7) Amennyiben az (1) bekezdés alapján együttes határozatot hoznak, és bármely szanalási hatóság vagy illetékes minisztérium a (6) bekezdés alapján úgy ítéli meg, hogy a nézetkülönbség tárgya a tagállamának költségvetési hatáskörébe utközik, a központi szerződő fél szanalási hatóságának kezdeményeznie kell a szanalási terv újraértékelését.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

15. cikk

A szanalhatóság értékelése

(1) A szanalási hatóság – a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban a szanalási kollégiummal koordinálva, valamint az illetékes hatósággal való konzultációt követően – értékeli a központi szerződő fél szanalhatóságának mértékét anélkül, hogy feltételeznél a következők bármelyikét:

- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
- b) központi banki sürgősségi likviditási támogatás;
- c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

(2) Valamely központi szerződő fél akkor tekintendő szanálhatónak, ha a szanálási hatóság megítélése szerint megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása révén történő szanálása, a kritikus funkciói folytonosságának biztosítása mellett, a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételének és annak a lehető legnagyobb mértékben történő elkerülésével, hogy a szanálás jelentős kedvezőtlen hatással járjon a pénzügyi rendszerre nézve, és indokolatlan hátrányt okozzon az érintett érdekelt felek számára.

Az első albekezdésben említett káros hatások közé tartoznak a bármely tagállamban bekövetkező szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események is.

A szanálási hatóság kellő időben értesíti az ESMA-t, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél nem szanálható.

(3) A szanálási hatóság kérésére a központi szerződő félnek igazolnia kell a következőket:

- a) nincs akadálya a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értéke csökkentésének a szanálási hatáskörök gyakorlását követően, függetlenül attól, hogy a fennálló szerződéses megállapodásokat vagy a központi szerződő fél szanálási tervében szereplő egyéb intézkedéseket teljeskörűen kimerítették-e; és
- b) a központi szerződő fél klíringtagokkal vagy harmadik felekkel fennálló szerződései nem teszik lehetővé, hogy az érintett klíringtagok vagy harmadik felek sikeresen megakadályozzák a szanálási hatóság szanálási hatásköreinek gyakorlását vagy egyéb módon elkerüljék e hatáskörök velük szemben történő gyakorlását.

(4) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságnak adott esetben meg kell vizsgálnia a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat.

(5) Az ESMA az ERKT-val szorosan együttműködve 2022. augusztus 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat bocsát ki a szanálási gyakorlatok konvergenciájának az e rendelet melléklete C. szakaszának alkalmazása tekintetében történő előmozdítása érdekében.

(6) A szanálási hatóság a szanálhatóság értékelését a szanálási kollégiummal koordinálva, a szanálási tervnek a 12. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakészé tételeével egyidejűleg végzi el.

16. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelése vagy megszüntetése

(1) Amennyiben a 15. cikk szerinti értékelést követően a szanálási hatóság a szanálási kollégiummal a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban koordinálva arra a következtetésre jut, hogy lényegi akadályai vannak a központi szerződő fél szanálhatóságának, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal együttműködve jelentést készít és nyújt be a központi szerződő félnek és a szanálási kollégiumnak.

Az első albekezdésben említett jelentésben elemezni kell a szanálási eszközök eredményes alkalmazását és a szanálási hatásköröknek a központi szerződő fél tekintetében történő gyakorlását gátló lényegi akadályokat, mérlegelni kell azok hatását a központi szerződő fél üzleti modelljére, és célzott intézkedéseket kell javasolni ezen akadályok megszüntetésére.

(2) A szanálási kollégiumok számára a 14. cikkben megállapított követelményt, miszerint a szanálási tervek vonatkozóan együttes határozatot kell hozniuk, az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés benyújtását követően mindaddig fel kell függeszteni, amíg a szanálhatóság lényegi akadályainak megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy e cikk (4) bekezdésének megfelelően úgy nem dönt, hogy alternatív intézkedéseket kell alkalmazni.

(3) A központi szerződő fél az e cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentés kézhezvételétől számított négy hónapon belül lehetséges intézkedéseket javasol a szanálási hatóságnak a jelentésben azonosított lényegi akadályok kezelésére vagy megszüntetésére. A szanálási hatóság a központi szerződő fél által javasolt valamennyi intézkedésről értesíti a szanálási kollégiumot. A szanálási hatóság és a szanálási kollégium a 17. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban értékeli, hogy az intézkedések eredményesen kezelik-e vagy megszüntetik-e ezen akadályokat.

(4) Amennyiben a szanálási hatóság a szanálási kollégiummal a 17. cikkben meghatározott eljárással összhangban koordinálva arra a következtetésre jut, hogy a központi szerződő fél által az e cikk (3) bekezdésével összhangban javasolt intézkedések nem csökkentenék vagy szüntetik meg ténylegesen a jelentésben azonosított akadályokat, a szanálási hatóság alternatív intézkedéseket azonosít, amelyekről a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban együttes határozat meghozatala céljából tájékoztatja a szanálási kollégiumot.

Az első albekezdésben említett alternatív intézkedéseknek figyelembe kell venniük a következőket:

- a) a központi szerződő fél szanálhatóságának ezen lényegi akadályából fakadó, a pénzügyi stabilitással szembeni fenyegetés;
- b) az alternatív intézkedések valószínű hatása:
 - i. a központi szerződő félre, többek között annak üzleti modelljére és működési hatékonyságára;
 - ii. a klíringtagokra és – amennyiben az információ rendelkezésre áll – azok ügyfeleire és közvetett ügyfeleire, beleértve azokat is, amelyeket egyéb, rendszerszinten jelentős intézménynek jelöltek ki;
 - iii. bármely kapcsolt FMI-re;
 - iv. a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacokra, beleértve a kereskedési helyszíneket is;
 - v. bármely tagállamnak vagy az Unió egészének pénzügyi rendszerére; és
 - vi. a belső piacra; és
- c) az integrált klíringszolgáltatások különböző termékekhez történő nyújtására és különböző eszközosztályokra vonatkozó portfólióalapú biztosítékgéni-számításra gyakorolt hatás.

A második albekezdés a) és b) pontjának alkalmazásában a szanálási hatóság konzultál az illetékes hatósággal és a szanálási kollégiummal, valamint adott esetben az érintett kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságokkal.

(5) A szanálási hatóság közvetlenül vagy az illetékes hatóság révén közvetetten írásban értesíti a központi szerződő felet a szanálhatóság akadályainak megszüntetésére vonatkozó cél elérése érdekében megteendő alternatív intézkedésekről. A szanálási hatóság igazolja, hogy a központi szerződő fél által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanálhatóság lényegi akadályainak megszüntetésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan biztosítanák azok eredményes megszüntetését.

(6) A központi szerződő fél egy hónapon belül javaslatot tesz egy, az alternatív intézkedéseknek való megfelelést célzó tervre, a terv végrehajtására vonatkozó észszerű időkerettel együtt. Amennyiben a szanálási hatóság szükségesnek tekinti, lerövidítheti vagy meghosszabbíthatja a javasolt időkeretet.

(7) A (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő időkeretet lehetővé téve:

- a) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy vizsgálja felül a csoporton belüli vagy a harmadik felekkel kötött, kritikus funkciók ellátására vonatkozó szolgáltatási megállapodásokat, vagy dolgozzon ki ilyen megállapodásokat;
- b) felső határt írhat elő a központi szerződő fél számára az egyedi és összesített fedezetlen kitettségeire;
- c) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a biztosítékok 648/2012/EU rendelet 41. cikke szerinti gyűjtésének és tartásának módját;
- d) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a 648/2012/EU rendelet 42. cikkében említett garanciaalapok összetételét és számát;
- e) előírhat a központi szerződő fél számára konkrét vagy rendszeres kiegészítő tájékoztatási követelményeket;
- f) előírhatja a központi szerződő fél számára meghatározott eszközök elidegenítését;
- g) előírhatja a központi szerződő fél számára bizonyos meglévő vagy tervezett tevékenységek korlátozását vagy beszüntetését;

- h) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa helyreállítási tervét, működési szabályzatát és más szerződéses megállapodásait;
- i) korlátozhatja vagy megtilthatja új üzletágak létrehozását vagy a meglévők továbbfejlesztését, illetve új vagy meglévő szolgáltatások nyújtását;
- j) változtatásokat írhat elő a központi szerződő fél vagy a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporthoz tartozó bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráit illetően annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanalási eszközök alkalmazása révén;
- k) előírhatja a központi szerződő fél számára különböző klíringszolgáltatásai működési és pénzügyi elkülönítését, egyes konkrét eszközkategóriák más eszközkategóriáktól való elszigetelése, és amennyiben helyénvalónak tekinti, a különböző eszközkategóriákra kiterjedő nettósítási halmazok korlátozása céljából;
- l) kötelezheti a központi szerződő felet az Unión belüli anyavállalat létrehozására;
- m) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy bocsásson ki olyan kötelezettségeket, amelyek leírhatók és átalakíthatók, vagy hogy különítsen el egyéb pénzügyi forrásokat a veszteségfedezésre, a feltőkésítésre és az előfinanszírozott források feltöltésére való képesség növelése érdekében;
- n) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy egyéb olyan lépéseket tegyen, amelyek lehetővé teszik a veszteségeknek a tőke, egyéb kötelezettségek és szerződések általi viselését, a központi szerződő fél feltőkésítését vagy az előfinanszírozott források feltöltését. Az érintett intézkedések közé tartozhat különösen annak megkísérlése, hogy újratárgyalja a központi szerződő fél által kibocsátott kötelezettségeket, vagy átdolgozza a szerződéses feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség, instrumentum vagy szerződés leírása, átalakítása vagy átütemezése mellett dönt, ezt a döntést az említett kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján érvényesítsék;
- o) amennyiben a központi szerződő fél leányvállalat, koordinálhat az érintett hatóságokkal az anyatársaság arra való kötelezése céljából, hogy hozzon létre egy külön holdingtársaságot a központi szerződő fél ellenőrzésére, ha ez az intézkedés szükséges a központi szerződő fél szanalásának elősegítése és azon káros hatások elkerülése érdekében, amelyeket a szanalási eszközök alkalmazása és a szanalási hatáskörök gyakorlása jelenthet a csoport egyéb vállalkozásaira;
- p) korlátozhatja vagy letilthatja a központi szerződő fél interoperabilitási kapcsolatait, amennyiben e korlátozás vagy letiltás a szanalási célok elérését érintő káros hatások elkerülése érdekében szükséges.

17. cikk

A szanalhatóság akadályainak kezelését vagy megszüntetését célzó koordinációs eljárás

- (1) A szanalási kollégium együttes határozatot hoz a következők tekintetében:
 - a) a szanalhatóság lényegi akadályainak a 15. cikk (1) bekezdése alapján történő azonosítása;
 - b) szükség szerint a központi szerződő fél által a 16. cikk (3) bekezdése alapján javasolt intézkedések értékelése;
 - c) a 16. cikk (4) bekezdése alapján előírt alternatív intézkedések.
- (2) A szanalhatóság lényegi akadályainak azonosítására vonatkozó, e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett együttes határozatot a 16. cikk (1) bekezdésében említett jelentésnek a szanalási kollégiumhoz történő benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett együttes határozatot a központi szerződő fél által a szanalás előtt álló akadályok megszüntetésére javasolt, a 16. cikk (3) bekezdésében említett intézkedések benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.
- (4) Az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett együttes határozatot a szanalási kollégiumnak a 16. cikk (4) bekezdésében említett alternatív intézkedésekről való tájékoztatását követő négy hónapon belül kell meghozni.
- (5) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat a szanalási hatóság megindokolja, és arról a központi szerződő felet, valamint amennyiben a szanalási hatóság relevánsnak ítéli, annak anyavállalatát is írásban értesíti.

(6) Az ESMA a központi szerződő fél szanalási hatóságának kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási kollégiumot együttes határozat meghozatalában.

(7) Amennyiben a 16. cikk (1) bekezdésében előírt jelentés továbbításától számított négy hónapon belül a szanalási kollégiumnak nem sikerül együttes határozatot hoznia, a szanalási hatóság saját határozatot hoz a 16. cikk (5) bekezdésével összhangban teendő megfelelő intézkedésekről. A szanalási hatóság határozatát a szanalási kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított álláspontja figyelembevételével hozza meg.

A szanalási hatóság írásban értesíti a központi szerződő felet, adott esetben annak anyavállalatát és a szanalási kollégium többi tagját a határozatról.

(8) Amennyiben az e cikk (7) bekezdésében említett négy hónapos időszak végéig nem hoztak együttes határozatot, és a szavazati joggal rendelkező tagok egyszerű többsége nem ért egyet a szanalási hatóságnak az e rendelet 16. cikke (7) bekezdésének j), l) vagy o) pontjában említett valamely ügyről szóló együttes határozat meghozatalára vonatkozó javaslatával, az érintett szavazati joggal rendelkező tagok bármelyike – az említett többség alapján és az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban – az ESMA elé terjesztheti az ügyet. A központi szerződő fél szanalási hatósága bevárja az ESMA által az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban hozott határozatot, és az ESMA határozatával összhangban határoz.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési szakasznak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időszak végét vagy egy együttes határozat meghozatalát követően az ügy nem terjeszthető az ESMA elé. Amennyiben az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanalási hatóság határozatát kell alkalmazni.

IV. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

18. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél megszegi vagy a közeljövőben valószínűleg meg fogja szegni a 648/2012/EU rendelet szerinti tőke- és prudenciális követelményeket, vagy az Unióban, vagy egy vagy több tagállamában a pénzügyi stabilitására nézve kockázatot jelent, vagy ha az illetékes hatóság azt állapította meg, hogy egy olyan közelgő válsághelyzetre utaló egyéb jelzések állnak fenn, amely befolyásolhatja a központi szerződő fél működését, különösen a klíring szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos képességét, az illetékes hatóság:

- a) előírhatja a központi szerződő fél számára a helyreállítási terv naprakésszé tételét e rendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően, amennyiben a korai beavatkozást igénylő körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől;
- b) előírhatja a központi szerződő fél számára a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több szabály vagy intézkedés végrehajtását egy meghatározott határidőn belül. Amennyiben a terv naprakésszé tételére kerül sor az a) pontnak megfelelően, az említett szabályoknak vagy intézkedéseknek tartalmazniuk kell a naprakésszé tett szabályokat vagy intézkedéseket;
- c) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy azonosítsa az (1) bekezdésben említett jogsértés vagy valószínű jogsértés okait, valamint dolgozzon ki egy megfelelő intézkedéseket és határidőket tartalmazó intézkedési programot;
- d) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy hívja össze részvényeseinek közgyűlését, vagy ha a központi szerződő fél nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, saját maga hívhatja össze a közgyűlést. Mindkét esetben az illetékes hatóság határozza meg a napirendet, azokkal a határozatokkal együtt, amelyeket a részvényesek általi elfogadás céljából meg kell vitatni;
- e) előírhatja az igazgatóság vagy felső vezetés egy vagy több tagjának eltávolítását vagy leváltását, amennyiben ezen személyek bármelyike a 648/2012/EU rendelet 27. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyul feladatainak ellátására;

- f) előírhatja a központi szerződő fél üzleti stratégiájának módosítását;
- g) előírhatja a központi szerződő fél jogi vagy működési struktúrájának módosítását;
- h) a szanálási hatóság rendelkezésére bocsáthatja a központi szerződő fél szanálási tervének naprakésszé tételéhez szükséges valamennyi információt a központi szerződő fél esetleges szanálásának előkészítése érdekében, valamint az eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését e rendelet 24. cikkével összhangban, beleértve a helyszíni vizsgálatok révén megszerzett bármely információt;
- i) szükség esetén és a (4) bekezdéssel összhangban előírhatja a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseinek végrehajtását;
- j) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy tartózkodjon bizonyos helyreállítási intézkedések végrehajtásától, amennyiben az illetékes hatóság azt állapítja meg, hogy ezen intézkedések végrehajtása káros hatást gyakorolhat az Unióban vagy egy vagy több tagállamában a pénzügyi stabilitásra;
- k) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy kellő időben töltsön fel a pénzügyi forrásait annak érdekében, hogy megfeleljen vagy továbbra is megfeleljen a rá vonatkozó tőke- és prudenciális követelményeknek;
- l) előírhatja a központi szerződő fél számára a klíringtagok arra való utasítását, hogy kérjék fel ügyfeleiket a központi szerződő fél által szervezett árveréseken való közvetlen részvételre, ha ez a kivételes részvétel az árverés jellege alapján indokolt. A klíringtagoknak – a központi szerződő féltől kapott utasítások alapján – átfogóan tájékoztatniuk kell ügyfeleiket az árverésről. Így különösen a központi szerződő félnek meg kell határoznia azt a határidőt, amelynek elmúltával már nem nyílik lehetőség az árverésen való részvételre. Az ügyfeleknek e határidőt megelőzően közvetlenül kell tájékoztatniuk a központi szerződő felet arról, hogy részt kívánnak venni az árverésen. A központi szerződő félnek ezt követően meg kell könnyítenie az ajánlattételi eljárást ezen ügyfelek számára. Az ügyfél számára csak akkor engedélyezhető az árverésen való részvétel, ha bizonyítani tudja a központi szerződő fél számára, hogy megfelelő szerződéses kapcsolatot alakított ki egy klíringtaggal azon ügyletek végrehajtása és elszámolása céljából, amelyek az árverésből eredhetnek;
- m) nemteljesítési esemény előidézése nélkül a lehető legnagyobb mértékben korlátozhatja vagy megtilthatja a saját tőke és a saját tőkeként kezelt instrumentumok utáni bármely javadalmazást – beleértve a központi szerződő fél által történő osztalékfizetéseket és visszavásárlásokat is –, továbbá korlátozhatja, megtilthatja vagy befagyaszthatja a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikája által meghatározott változó javadalmazás, a nem kötelező nyugdíjjuttatások vagy a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott felső vezetésnek juttatott végkielégítési csomagok bármely kifizetését.

(2) Az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett intézkedések mindegyikére vonatkozóan megfelelő határidőt határoz meg, és megtételüket követően értékeli ezen intézkedések eredményességét.

(3) Az illetékes hatóság csak akkor alkalmazhatja az (1) bekezdés a)–m) pontjában foglalt intézkedéseket, miután figyelembe vette ezen intézkedések hatását azon másik tagállamokban, amelyekben a központi szerződő fél működik vagy szolgáltatást nyújt, és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett illetékes hatóságokat, különösen amennyiben a központi szerződő fél működése kritikus vagy jelentős a helyi pénzügyi piacok szempontjából, beleértve azon helyeket, ahol a klíringtagokat, a kapcsolt kereskedési helyeket és az FMI-ket létrehozták.

(4) Az illetékes hatóság csak akkor alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést, ha ezen intézkedés a közérdeket szolgálja, és szükséges a következő célok bármelyikének eléréséhez:

- a) az Unióban vagy egy vagy több tagállamában a pénzügyi stabilitás fenntartása;
- b) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának és a kritikus funkciókhoz való hozzáférésnek a fenntartása átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon;
- c) a központi szerződő fél pénzügyi rezilienciájának fenntartása vagy helyreállítása.

Az illetékes hatóság nem alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést egy másik központi szerződő fél vagyonának, jogainak vagy kötelezettségeinek átruházását magukban foglaló intézkedésekkel kapcsolatban.

(5) Amennyiben a központi szerződő fél a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásait használja a 648/2012/EU rendelet 45. cikke (3) bekezdésének megfelelően, erről haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot és a szanálási hatóságot, és tisztázza, hogy ez az esemény az adott központi szerződő fél gyengeségeit vagy problémáit tükrözi-e.

(6) Amennyiben teljesül az (1) bekezdésben említett egy vagy több feltétel, az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja az ESMA-t és a szanálási hatóságot, továbbá konzultál a felügyeleti kollégiummal az (1) bekezdésben előírt, tervezett intézkedésekről.

Az értesítést és a felügyeleti kollégiummal folytatott konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben előírt intézkedések bármelyikének alkalmazása. Az illetékes hatóság tájékoztatja a megteendő intézkedésekre vonatkozó döntéséről a felügyeleti kollégiumot, a szanálási hatóságot és az ESMA-t.

(7) A szanálási hatóság az e cikk (6) bekezdésének első albekezdése szerinti értesítést követően előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy a 41. cikkben megállapított feltételek és a 73. cikkben megállapított titoktartási rendelkezések betartása mellett vegye fel a kapcsolatot a potenciális vevőkkel a szanálásának előkészítése érdekében.

(8) Az ESMA 2022. február 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések alkalmazását kiváltó feltételek következetes alkalmazásának előmozdítása érdekében.

19. cikk

A felső vezetés és az igazgatóság leváltása

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy a központi szerződő fél megszegi a jogszabályban előírt kötelezettségeit, beleértve a működési szabályzatát is, és a 18. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendők a helyzet visszafordításához, az illetékes hatóságok előírhatják a központi szerződő fél felső vezetésének vagy igazgatóságának teljes vagy részleges leváltását.

Amennyiben az illetékes hatóság a központi szerződő fél felső vezetésének vagy igazgatóságának teljes vagy részleges leváltását írja elő, erről értesíti az ESMA-t, a szanálási hatóságot és a felügyeleti kollégiumot.

(2) Az új felső vezetést vagy igazgatóságot a 648/2012/EU rendelet 27. cikkével összhangban és az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy beleegyezésével kell kinevezni. Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a felső vezetés vagy az igazgatóság e cikkben említett leváltása nem elegendő, kinevezhet egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelőt a központi szerződő félhez a központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének leváltása vagy a velük való ideiglenes együttműködés céljából. Bármely ügyvivő vagyonfelügyelőnek rendelkeznie kell a feladatai ellátásához szükséges képesítésekkel, képességgel és ismeretekkel, és nem állhat fenn esetében összeférhetlenség.

20. cikk

Kártalanítás nyújtása teljesítő klíringtagoknak

(1) A klíringtagoknak a többlépcsős veszteségfedezés kereteit meghaladó veszteségek viselésére vonatkozó felelősségének sérelme nélkül, amennyiben egy nemteljesítésen kívüli esemény folytán helyreállítás alatt álló központi szerződő fél alkalmazta a helyreállítási tervében előírt, a teljesítő klíringtagok részére a központi szerződő fél által fizetendő esetleges nyereség értékének csökkentésére szolgáló megállapodásokat és intézkedéseket, és ennek eredményeként nem került szanálás alá, a központi szerződő fél illetékes hatósága előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy készpénzfizetések útján kártalanítsa a klíringtagokat veszteségükért, vagy adott esetben a központi szerződő fél jövőbeli nyereségében részesedést biztosító, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását. A teljesítő klíringtagoknak nyújtott kártalanítás lehetősége nem alkalmazandó a szerződésben vállalt veszteségeikre a nemteljesítés-kezelési vagy helyreállítási szakaszban.

A készpénzkifizetéseknek vagy a központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő, valamennyi érintett teljesítő klíringtag számára kibocsátandó instrumentumok értékének arányosaknak kell lenniük azok szerződéses kötelezettségvállalásait meghaladó veszteségével. A központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő instrumentumok feljogosítják a birtokost arra, hogy évente kifizetésekben részesüljön a központi szerződő fél részéről a veszteség – lehetőség szerinti teljes – megtérüléséig, a kibocsátás időpontjától számított, megfelelő maximális számú éven keresztül. A teljesítő klíringtagok abban az esetben, ha a többletveszteségeket áthárították ügyfeleikre, kötelesek a központi szerződő féltől kapott kifizetéseket továbbítani ügyfeleiknek abban a mértékben, amennyiben a kártalanított veszteségek az ügyfélpozíciókhoz kapcsolódnak. A központi szerződő fél éves nyereségének legfeljebb egy megfelelő maximális részaránya használható fel az ezen instrumentumokkal kapcsolatos kifizetésekre.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza a kártalanítás kifizetésének sorrendjét, a megfelelő maximális számú évet és a központi szerződő fél éves nyereségének az (1) bekezdés második albekezdésében említett megfelelő maximális részarányát.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

V. CÍM

SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános elvek

21. cikk

Szanálási célok

(1) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóság figyelembe veszi a következő, azonos jelentőséggel bíró szanálási célok mindegyikét, és azokat minden egyes ügy természetének és körülményeinek megfelelően mérlegeli:

- a) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása érdekében, különösen:
 - i. a központi szerződő fél klíringtagjaival és adott esetben azok ügyfeleivel szemben fennálló kötelezettségeinek kellő időben történő rendezése;
 - ii. a klíringtagoknak és adott esetben azok ügyfeleinek folyamatos hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapírokhoz vagy pénzforgalmi számlákhoz, valamint a központi szerződő fél által tartott pénzügyi eszközök formájában fennálló biztosítékhoz;
- b) az egyéb FMI-kkel való azon kapcsolatok folytonosságának biztosítása, amelyek zavara lényegi negatív hatást gyakorolna az Unióban vagy egy vagy több tagállamában a pénzügyi stabilitásra, valamint a kifizetési, klíring-, elszámolási és adatrögzítési funkciók kellő időben történő ellátására;
- c) az Unióban vagy egy vagy több tagállamában a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatások elkerülése, különösen a pénzügyi nehézségeknek a központi szerződő fél klíringtagjaira, azok ügyfeleire vagy a szélesebb értelemben vett pénzügyi rendszerre – többek között az egyéb FMI-kre – történő továbbterjedésének megakadályozása vagy csökkentése révén, valamint a piaci fegyelem és a közbizalom fenntartása révén; és
- d) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás és az adófizetőket érő lehetséges veszteségek minimálisra csökkentése révén.

(2) A szanálási hatóság az (1) bekezdésben meghatározott célok követésekor törekszik arra, hogy minden érintett érdekelt fél vonatkozásában minimálisra csökkentse a szanálás költségeit, és elkerülje a központi szerződő fél értékének romlását, kivéve, ha egy ilyen romlás a szanálási célok eléréséhez szükséges.

22. cikk

Szanálási feltételek

(1) A szanálási hatóság szanálási intézkedést hoz egy központi szerződő fél tekintetében, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a központi szerződő fél fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik a következők bármelyike által meghatározottak szerint:
 - i. az illetékes hatóság, a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően;

ii. a szanálási hatóság, az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, amennyiben a szanálási hatóság rendelkezik az e következtetés levonásához szükséges eszközökkel;

- b) valamennyi releváns körülményt figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy bármely alternatív magánszektorbeli intézkedéssel, beleértve a központi szerződő fél helyreállítási tervét vagy egyéb szerződéses megállapodásait, vagy felügyeleti intézkedéssel, többek között korai beavatkozási intézkedésekkel, észszerű időn belül megelőzhető lenne a központi szerződő fél fizetéseképtelensége;
- c) a szanálási intézkedés közérdekből, egy vagy több szanálási cél megvalósításához szükséges, miközben azzal vagy azokkal arányos is, továbbá a szanálási célok a központi szerződő fél rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában az illetékes hatóság saját kezdeményezésére és késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely arra utalhat, hogy a központi szerződő fél fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Az illetékes hatóság kérésre a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát minden egyéb olyan információt is, amely értékelésének elvégzéséhez szükséges.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy központi szerződő fél fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) a központi szerződő fél megszegi vagy valószínűleg megszegi az engedélyezési követelményeket oly módon, ami indokolja engedélyének a 648/2012/EU rendelet 20. cikke szerinti visszavonását;
- b) a központi szerződő fél nem képes vagy valószínűleg nem képes ellátni valamely kritikus funkcióját;
- c) a központi szerződő fél nem képes vagy valószínűleg nem képes helyreállítani életképességét a helyreállítási intézkedések végrehajtása révén;
- d) a központi szerződő fél nem képes vagy valószínűleg nem képes megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit;
- e) a központi szerződő félnek rendkívüli állami pénzügyi támogatásra van szüksége.

(4) A (3) bekezdés e) pontjának alkalmazásában az állami pénzügyi támogatás nem tekintendő rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak, ha a következő feltételek mindegyikének megfelel:

- a) valamely központi bank által a központi bank feltételeivel nyújtott likviditási támogatást fedező állami garancia vagy újonnan kibocsátott kötelezettségekre nyújtott állami garancia formájában jelenik meg;
- b) az e bekezdés a) pontjában említett állami garanciákra egy tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslása és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében van szükség; és
- c) az e bekezdés a) pontjában említett állami garanciák fizetőképessé központi szerződő felekre korlátozódnak, feltételük az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti végső jóváhagyás, megelőző és ideiglenes jellegűek, az e bekezdés b) pontjában említett súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányosak és nem használhatók fel olyan veszteségek fedezésére, amelyeket a központi szerződő fél okozott vagy valószínűleg okozni fog a jövőben.

(5) A szanálási hatóság akkor is szanálási intézkedést hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél olyan helyreállítási intézkedéseket alkalmazott vagy tervez alkalmazni, amelyek megakadályozhatják a központi szerződő fél fizetéseképtelenségét, de jelentős káros hatást gyakorolhatnak az Uniónak vagy egy vagy több tagállamának a pénzügyi rendszerére.

(6) Az ESMA 2022. február 12-ig iránymutatásokat bocsát ki a felügyeleti és szanálási gyakorlatok konvergenciájának előmozdítása céljából azon körülmények alkalmazása tekintetében, amelyek esetén egy központi szerződő felet úgy tekintenek, hogy fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, adott esetben figyelembe véve az Unióban létrehozott központi szerződő felek által nyújtott szolgáltatások jellegét és összetettségét.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdésével összhangban kibocsátott iránymutatásokat.

23. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

(1) A szanálási hatóságnak minden megfelelő intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy a következő elvekkel összhangban alkalmazza a 27. cikkben említett szanálási eszközöket, és gyakorolja a 48. cikkben említett szanálási hatásköröket:

- a) a központi szerződő fél helyreállítási tervében szereplő valamennyi szerződéses kötelezettséget és egyéb megállapodást érvényesítik, amennyiben ezt a szanálás megkezdését megelőzően még nem tették meg, kivéve, ha a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy a szanálási célok kellő időben történő eléréséhez megfelelőbb a következők bármelyike vagy mindkettő:
 - i. tartózkodás a központi szerződő fél helyreállítási tervében foglalt bizonyos szerződéses kötelezettségek érvényesítésétől vagy más módon történő eltérés a helyreállítási tervtől;
 - ii. szanálási eszközök alkalmazása vagy szanálási hatáskörök gyakorlása;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei viselik az első veszteségeket az a) pontban említett valamennyi kötelezettség és intézkedés végrehajtását követően és az említett pontnak megfelelően;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelezői viselik a részvényesek után a veszteségeket követeléseiknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez a rendelet kifejezetten eltérően rendelkezik;
- d) a központi szerződő fél egyazon csoportba tartozó hitelezői azonos elbánásban részesülnek;
- e) a központi szerződő fél részvényeseit, klíringtagjait és egyéb hitelezőit nem érhetik nagyobb veszteségek, mint amelyeket a 60. cikkben említett körülmények esetén szenvedtek volna el;
- f) a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságát és felső vezetését leváltják, kivéve, ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy az igazgatóság és a felső vezetés részben vagy egészben történő megtartása szükséges a szanálási célok eléréséhez;
- g) a szanálási hatóságok tájékoztatják a munkavállalói képviselőket, és konzultációt folytatnak velük nemzeti joguknak, kollektív szerződéseiknek vagy gyakorlatuknak megfelelően;
- h) a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása nem sértheti a nemzeti jogszabályokban, kollektív szerződéseken előírt vagy a gyakorlat szerinti, a munkavállalóknak a vezető testületekben való képviseletére vonatkozó rendelkezéseket; és
- i) amennyiben a központi szerződő fél egy csoport tagja, a szanálási hatóságok figyelembe veszik a csoporthoz tartozó többi vállalkozásra – különösen akkor, ha a csoportnak további FMI-k is tagjai – és a csoport egészére gyakorolt hatásokat.

(2) A szanálási hatóság az e cikk (1) bekezdésének d) vagy e) pontjában meghatározott elvektől eltérő szanálási intézkedést is hozhat, ha az a közérdek szempontjából indokolt a szanálási célok eléréséhez, és arányos a kezelni kívánt kockázatokkal. Ha azonban ez az eltérés azt eredményezi, hogy egy részvényest, egy klíringtagot vagy bármely egyéb hitelezőt nagyobb veszteségek érik, mint amelyeket a 60. cikkben említett körülmények fennállása esetén szenvedett volna el, a 62. cikk szerinti, a különbözet megfizetésére való jogosultságot kell alkalmazni.

(3) A szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatósága és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási hatóságnak a szanálási célok eléréséhez.

II. FEJEZET

Értékelés

24. cikk

Az értékelés céljai

(1) A szanálási hatóságok biztosítják, hogy minden szanálási intézkedést a központi szerződő fél eszközeinek, kötelezettségeinek, jogainak és kötelmeinek méltányos, prudens és reális értékelését biztosító értékelés alapján hozzanak meg.

(2) Mielőtt a szanálási hatóság szanálás alá von egy központi szerződő felet, biztosítja az első értékelés elvégzését annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek.

(3) Miután a szanálási hatóság határozott a központi szerződő fél szanálás alá vonásáról, biztosítja, hogy végezzenek el egy második értékelést a következők érdekében:

- a) a meghozandó megfelelő szanálási intézkedésre vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- b) annak biztosítása, hogy a központi szerződő fél eszközeit és jogait érintő bármely veszteséget a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában teljeskörűen elismerjenek;
- c) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonásának vagy hígításának mértékére, valamint a szanálási hatáskörök gyakorlása eredményeként kibocsátott vagy átruházott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értékére és számára vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- d) a fedezetlen kötelezettségek, köztük a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok leírásának vagy átalakításának mértékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- e) veszteség- és pozícióelosztó eszközök alkalmazása esetén a központi szerződő fél tekintetében fennálló, az érintett hitelezői követelésekkel, még nem teljesített kötelezettségekkel vagy még nyitott pozíciókkal szemben elszámolandó veszteségek mértékére, valamint a szanálási készpénzbefizetési felhívás mértékére és szükségességére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- f) az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazása esetén az áthidaló központi szerződő félre átruházandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és köteleményekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő félnek, vagy adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele;
- g) a vagyonerőtesítési eszköz alkalmazása esetén a harmadik fél vevőre átruházandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és köteleményekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó megalapozott döntés lehetővé tétele, valamint a szanálási hatóság tájékoztatása annak értelmezéséhez, hogy a 40. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek.

A d) pont alkalmazásában az értékelésben figyelembe kell venni minden olyan veszteséget, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllel szemben fennálló, még nem teljesített kötelezettségeinek érvényesítésével viselnének, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokra alkalmazandó átváltás szintjét.

(4) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értékelések ellen kizárólag valamely szanálási eszköz alkalmazására vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozattal együtt lehet jogorvoslattal élni a 74. cikknek megfelelően.

25. cikk

Az értékeléssel szembeni követelmények

(1) A szanálási hatóság biztosítja, hogy a 24. cikkben említett értékeléseket:

- a) egy minden hatóságtól és a központi szerződő féltől független személy végezze; vagy
- b) a szanálási hatóság végezze, amennyiben ezen értékeléseket az a) pontban említett személy nem tudja elvégezni.

(2) A 24. cikkben említett értékelések véglegesnek tekintendők, amennyiben azokat az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett személy végzi el, és az e cikkben megállapított valamennyi követelmény teljesül.

(3) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül a végleges értékelésnek prudens feltételezéseken kell alapulnia, és az nem feltételezheti a központi szerződő fél számára rendkívüli állami pénzügyi támogatás, központi banki sürgősségi likviditási támogatás vagy nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel történő központi banki likviditási támogatás esetleges nyújtását attól az időponttól kezdve, amikor a szanálási intézkedést hozzák. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a szanálás alatt álló központi szerződő fél észszerűen felmerült költségeinek esetleges megtérítését a 27. cikk (10) bekezdésének megfelelően.

- (4) A végleges értékelést a következő, a központi szerződő fél birtokában lévő információkkal kell kiegészíteni:
- a) naprakész mérleg és a központi szerződő fél pénzügyi helyzetéről szóló jelentés, beleértve a fennmaradó rendelkezésre álló előfinanszírozott forrásokat és rendezetlen pénzügyi kötelezettségvállalásokat;
 - b) az elszámolt ügyleteknek a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett nyilvántartása; és
 - c) a központi szerződő fél eszközeinek, kötelezettségeinek és pozícióinak piaci és könyv szerinti értékére vonatkozó információk, beleértve a központi szerződő féllel szembeni releváns követeléseket és még nem teljesített kötelezettségeket.
- (5) A végleges értékelésnek tartalmaznia kell a hitelezők alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti rangsoruk alapján történő osztályokba sorolását. Ezenkívül becslést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a részvényesek és a hitelezők egyes osztályai milyen elbánásban részesültek volna a 23. cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott elv alkalmazása esetén.

Az első albekezdésben említett becslés nem érinti a 61. cikkben említett értékelést.

- (6) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (14) és (15) bekezdésének megfelelően kidolgozott és 36. cikke (16) bekezdésének alapján elfogadott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:
- a) azon körülmények, amelyek fennállása esetén valamely személy a szanalási hatóságtól és a központi szerződő féltől egyaránt függetlennek tekintendő e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;
 - b) a központi szerződő fél eszközei és kötelezettségei értékének meghatározásához használt módszertan; és
 - c) az e rendelet 24. és 61. cikke szerinti értékelések elkülönítése.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

26. cikk

Ideiglenes értékelés

- (1) A 24. cikkben említett azon értékeléseket, amelyek nem felelnek meg a 25. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeknek, ideiglenes értékeléseknek kell tekinteni.

Az ideiglenes értékelések tartalmaznak egy, a további veszteségekre képzett puffert és megfelelő indokolást ezen pufferre vonatkozóan.

- (2) Amennyiben a szanalási hatóságok ideiglenes értékelés alapján hoznak szanalási intézkedést, biztosítaniuk kell, hogy a végleges értékelést mihamarabb elvégezzék.

A szanalási hatóság biztosítja, hogy az első albekezdésben említett végleges értékelés:

- a) lehetővé tegye a központi szerződő fél minden veszteségének elismerését a könyveiben;
- b) megalapozott döntést tegyen lehetővé arra vonatkozóan, hogy a (3) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszafizetésére vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

- (3) Amennyiben a központi szerződő fél nettó eszközértékének végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint a központi szerződő fél nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanalási hatóság:

- a) növelheti az érintett hitelezők részéről fennálló, leírt vagy átutemeztett követelések értékét;

- b) előírhatja az áthidaló központi szerződő fél számára, hogy fizessen további ellentételezést a szanalás alatt álló központi szerződő félnek az eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelmekre vonatkozóan vagy adott esetben az érintett instrumentumok tulajdonosainak a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

(4) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (15) bekezdésének megfelelően kidolgozott és 36. cikkének (16) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben e cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából meghatározza az ideiglenes értékelésekben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszertanát.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig nyújtja be a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

III. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. Szakasz

Általános elvek

27. cikk

A szanalási eszközökre vonatkozó általános rendelkezések

(1) A szanalási hatóságok a következő szanalási eszközök bármelyikének önmagában vagy egymással kombinálva történő alkalmazásával hoznak a 21. cikkben említett szanalási intézkedéseket:

- a) a pozíció- és veszteségelosztó eszközök;
- b) a leírási és átalakítási eszköz;
- c) a vagyonerőértékesítési eszköz;
- d) az áthidaló központi szerződő fél eszköz.

(2) Rendszerszintű válság esetén a tagállamok végső eszközként, kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása révén rendkívüli állami pénzügyi támogatást is nyújthatnak a 45., a 46. és a 47. cikkel összhangban, azzal a feltétellel, hogy az állami támogatások uniós keretrendszere szerint előzetes és végleges jóváhagyásra kerül sor, és amennyiben a rendelkezésre bocsátott pénzeszközök kellő időn belüli, teljeskörű visszafizetésére vonatkozó hiteles szabályok előírására kerül sor e cikk (10) bekezdésével összhangban.

(3) Az (1) bekezdésben említett eszközök alkalmazása előtt a szanalási hatóság érvényesíti a következőket:

- a) a központi szerződő fél minden meglévő és még fennálló joga, beleértve a klíringtagok által teljesítendő minden szerződéses kötelezettséget a helyreállítási készpénzbefizetési felhívások teljesítésére, a központi szerződő fél számára pótlólagos források nyújtására, vagy a nemteljesítő klíringtagok pozícióinak átvételére akár árverésen, akár a központi szerződő fél működési szabályzatában szereplő egyéb elfogadott módon;
- b) bármely fennálló és még nem teljesített szerződéses kötelezettség, amely a klíringtagokon kívüli feleket a pénzügyi támogatás bármely formájának nyújtására kötelezi.

A szanálási hatóság az a) és a b) pontban említett szerződéses kötelezettségeket részlegesen is érvényesítheti, amennyiben észszerű határidőn belül nem lehet ezen szerződéses kötelezettségeket teljeskörűen érvényesíteni.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóság részben vagy egészben tartózkodhat a vonatkozó meglévő és még nem teljesített kötelezettségek érvényesítésétől annak érdekében, hogy elkerülje a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatásokat vagy a széles körű áttérjedést, vagy amennyiben az (1) bekezdésben említett eszközök alkalmazása megfelelőbb a szanálási célok kellő időben történő eléréséhez.

(5) Abban az esetben, ha a szanálási hatóság e cikk (3) bekezdésének második albekezdésével vagy (4) bekezdésével összhangban részben vagy egészben tartózkodik a meglévő és még nem teljesített kötelezettségek érvényesítésétől, a szanálási hatóság a fennmaradó kötelezettségeket az azt követő 18 hónapon belül érvényesítheti, hogy a központi szerződő fél a 22. cikkel összhangban fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak minősült, feltéve, hogy az említett kötelezettségek érvényesítésétől való tartózkodás okai már nem állnak fenn. A szanálási hatóság a fennmaradó kötelezettség érvényesítését 3–6 hónappal megelőzően értesíti a klíringtagot vagy egyéb felet. A fennmaradó kötelezettségek érvényesítéséből származó bevételt az igénybe vett közpénzek visszatérítésére kell felhasználni.

A szanálási hatóság – az érintett klíringtagok, valamint a meglévő és még nem teljesített kötelezettségek által kötelezett minden egyéb érintett fél illetékes hatóságaival és szanálási hatóságaival konzultálva – megállapítja, hogy megszűntek-e a meglévő és még nem teljesített kötelezettségek érvényesítésétől való tartózkodás okai, és hogy érvényesítse-e a fennmaradó kötelezettségeket. Ha a szanálási hatóság eltér a konzultációra kért hatóságok által kifejezett véleményétől, az eltérést írásban kellően megindokolja.

A központi szerződő fél szabályzatának és egyéb szerződéses megállapodásainak tartalmaznia kell azt a követelményt, hogy az e bekezdésben említett körülmények között teljesíteni kell a fennmaradó kötelezettségeket.

(6) A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy kártalanítsa a teljesítő klíringtagokat a veszteséges elosztó eszközök alkalmazásából fakadó veszteségeikért, amennyiben ezen veszteségek nagyobbak, mint amelyeket a teljesítő klíringtagok a központi szerződő fél működési szabályzata szerinti kötelezettségeik alapján szenvedtek volna el, feltéve, hogy a teljesítő klíringtagok jogosultak lettek volna arra, hogy megkapják a 62. cikkben említett különbözet összegét.

Az első albekezdésben említett kártalanítás tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy a központi szerződő fél jövőbeli nyereségére vonatkozó követelést elismerő instrumentumok formájában nyújtható.

Az egyes érintett teljesítő klíringtagok számára kibocsátott instrumentumok összegének az első albekezdésben említett többletvesztéssel arányosnak kell lennie. Ezen összeg figyelembe veszi a klíringtagok minden, a központi szerződő féllel szembeni, még nem teljesített szerződéses kötelezettségét, és levonásra kerül a 62. cikkben említett, a különbözet megfizetésére való bármely jogosultság összegéből.

Az említett instrumentumok összege a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelésen alapul.

(7) Amennyiben a kormányzati stabilizációs eszközök egyikének az alkalmazására kerül sor, a szanálási hatóságnak gyakorolnia kell az arra irányuló hatáskörét, hogy a kormányzati stabilizációs eszköz alkalmazása előtt vagy azzal egyidejűleg leírjon és átalakítson minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumot vagy egyéb fedezetlen kötelezettséget.

Amennyiben valamely szanálási eszköz alkalmazása – kivéve a leírási és átalakítási eszközt – a klíringtagok által viselendő pénzügyi veszteségeket eredményez, a szanálási hatóságnak gyakorolnia kell az arra irányuló hatáskörét, hogy közvetlenül a szanálási eszköz alkalmazása előtt vagy azzal egyidejűleg leírjon és átalakítson minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumot vagy egyéb fedezetlen kötelezettséget, kivéve, ha egy ettől eltérő sorrend a 60. cikkben meghatározott „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvtől való eltéréseket minimálisra csökkentené, és jobban megvalósítaná a szanálási célokat.

(8) Amennyiben csak az e cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szanálási eszközök alkalmazására kerül sor, és a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek csak egy része kerül átruházásra a 40. és a 42. cikkel összhangban, az érintett központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni.

(9) A nemzeti fizetéseptelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók azon központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek átruházására, amelynek vonatkozásában szanálási eszközök vagy kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazására kerül sor.

(10) A tagállamok megfelelő idő alatt visszafizettetik mindazon közpénzeket, amelyek az e fejezet 7. szakaszában említett kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközökként felhasználásra kerültek, és a szanálási hatóságok visszafizettetik minden olyan észszerű kiadást, amely a szanálási eszközök vagy hatáskörök alkalmazásával kapcsolatban merült fel részükről. Az ilyen visszafizettetés többek között a következőkből történik:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő féltől, beleértve a központi szerződő félnek a nemteljesítő klíringtagokkal szemben fennálló valamennyi követelését;
- b) a vevő által a központi szerződő félnek fizetett bármely ellentételezésből, a 40. cikk (4) bekezdésének alkalmazását megelőzően, amennyiben a vagyoneértékesítési eszköz alkalmazására került sor;
- c) az áthidaló központi szerződő fél megszüntetésének eredményeként keletkezett bevételből, a 42. cikk (5) bekezdésének alkalmazását megelőzően;
- d) a 46. cikkben említett állami részvény-finanszírozási eszköz és a 47. cikkben említett ideiglenes államosítási eszköz alkalmazásából keletkezett bevételből, beleértve az azok értékesítéséből származó bevételeket is.

(11) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóságok – a 25. cikknek megfelelő értékelés alapján – biztosítják a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítását, veszteségeinek teljeskörű elosztását, előfinanszírozott forrásainak feltöltését, valamint a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél feltőkésítését.

A szanálási hatóságok biztosítják a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél olyan mértékű, az első albekezdésben említett feltőkésítését és előfinanszírozott forrásainak olyan mértékű, az első albekezdésben említett feltöltését, amely elegendő ahhoz, hogy a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél meg tudjon felelni az engedélyezési feltételeknek, és továbbra is teljesíteni tudja a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél kritikus funkcióit, figyelembe véve a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél működési szabályzatát.

Az egyéb szanálási eszközök alkalmazásának ellenére a szanálási hatóságok alkalmazhatják a központi szerződő fél feltőkésítésére a 30. és a 31. cikkben említett eszközöket.

2. Szakasz

Pozícióelosztó és veszteségelosztó eszközök

28. cikk

A pozíció- és veszteségelosztó eszközök célja és hatóköre

(1) A szanálási hatóságok a pozícióelosztó eszközt a 29. cikkel összhangban, a veszteségelosztó eszközöket pedig a 30. és a 31. cikkel összhangban alkalmazzák.

(2) A szanálási hatóságok az (1) bekezdésben említett eszközöket az elszámolási szolgáltatásokkal kapcsolatos szerződések és az ezen szolgáltatásokkal kapcsolatban a központi szerződő fél számára nyújtott biztosítékok tekintetében alkalmazzák.

(3) A szanálási hatóságok a 29. cikkben említett pozícióelosztó eszközt alkalmazzák a központi szerződő fél vagy adott esetben az áthidaló központi szerződő fél pozíciói közötti egyensúly helyreállítása érdekében.

A szanálási hatóságok a 30. és a 31. cikkben említett veszteségelosztó eszközöket alkalmazzák a következő célok bármelyikére:

- a) a központi szerződő fél 25. cikkel összhangban értékelt veszteségeinek fedezése;

- b) a központi szerződő fél azon képességének helyreállítása, hogy teljesíteni tudja az esedékessé váló fizetési kötelezettségeit;
- c) az a) és a b) pontban említett eredmények elérése egy áthidaló központi szerződő fél tekintetében;
- d) a központi szerződő fél üzleti tevékenysége fizetőképessé harmadik félre történő átruházásának támogatása a vagyonerő-kesítési eszköz alkalmazásával.

A szanálási hatóságok nemteljesítési eseményből eredő veszteségek vonatkozásában, valamint nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek vonatkozásában alkalmazhatják a 30. cikkben említett veszteségelosztó eszközt. Amennyiben a 30. cikkben említett veszteségelosztó eszközt alkalmazzák nemteljesítésen kívüli eseményből eredő veszteségek vonatkozásában, azt csak a teljesítő klíringtagok által a központi szerződő fél garanciaalapjaihoz nyújtott hozzájárulás halmozott összegének erejéig kell alkalmazni, és a klíringtagok között a központi szerződő fél garanciaalapjaihoz nyújtott hozzájárulásai arányában kell felosztani.

(4) A szanálási hatóságok nem alkalmazhatják az e rendelet 30. és 31. cikkében említett veszteségelosztó eszközöket a 648/2012/EU rendelet 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett szervezetek vonatkozásában.

29. cikk

Szerződések részleges vagy teljeskörű felmondása

(1) A szanálási hatóság felmondhatja a szanálás alatt álló központi szerződő fél következő szerződéseinek egy részét vagy mindegyikét:

- a) a nemteljesítő klíringtagokkal kötött szerződések;
- b) az érintett elszámolási szolgáltatások vagy eszközosztályok szerződései;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél egyéb szerződései.

A szanálási hatóság csak akkor mondhatja fel az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett szerződéseket, ha az e szerződésekből eredő eszközök és pozíciók átruházására nem került sor a 648/2012/EU rendelet 48. cikke (5) és (6) bekezdésének értelmében.

Az első albekezdés szerinti hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóság az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett szerződéseket hasonló módon, az adott szerződések szerződő felei közötti megkülönböztetés nélkül mondja fel azon szerződéses kötelezettségek kivételével, amelyek észszerű időkereten belül nem érvényesíthetők.

(2) A szanálási hatóság valamennyi érintett klíringtagot értesíti az (1) bekezdésben említett szerződések felmondásának dátumáról.

(3) Az (1) bekezdésben említett szerződések bármelyikének felmondása előtt a szanálási hatóság a következő lépéseket teszi:

- a) előírja a szanálás alatt álló központi szerződő fél számára, hogy határozza meg minden egyes szerződés értékét, és naprakésszé teszi az egyes klíringtagok számlaegyenlegét;
- b) meghatározza az egyes klíringtagok által vagy a számukra fizetendő nettó összeget, figyelembe véve minden esedékes, de még meg nem fizetett változó letétet, beleértve az a) pontban említett szerződésértékelések eredményeként esedékes változó letétet is; és
- c) értesíti az egyes klíringtagokat a megállapított nettó összegekről, továbbá ennek megfelelően kötelezi a központi szerződő felet azok kifizetésére vagy beszédésére.

A klíringtagok haladéktalanul tájékoztatják ügyfeleiket az ilyen eszköz alkalmazásáról és arról, hogy az ilyen alkalmazás milyen módon érinti őket.

(4) A (3) bekezdés a) pontjában említett értékelésnek, amennyiben lehetséges, a tisztességes piaci áron kell alapulnia, amelyet a központi szerződő fél szabályai és megállapodásai alapján határoznak meg, kivéve, ha a szanálási hatóság más megfelelő árképzési módszer alkalmazását tartja szükségesnek.

(5) Amennyiben egy teljesítő klíringtag nem tudja megfizetni az e cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított nettó összeget, a szanalási hatóság e rendelet 21. cikkére figyelemmel előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy a teljesítő klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, valamint annak alapletétjét és a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel.

(6) Amennyiben a szanalási hatóság felmondott egyet vagy többet az (1) bekezdésben említett típusú szerződések közül, átmenetileg megakadályozhatja, hogy a központi szerződő fél a felmondottal azonos típusú bármely új szerződést számoljon el.

A szanalási hatóság csak akkor engedélyezheti a központi szerződő fél számára, hogy újrakezdje az érintett ügylettípusok elszámolását, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a központi szerződő fél teljesíti a 648/2012/EU rendelet követelményeit; és
- b) a szanalási hatóság értesítést ad ki és tesz közzé ebből a célból a 72. cikk (3) bekezdésében említett módokat alkalmazva.

(7) Az ESMA 2022. február 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben tovább részletezi a szanalási hatóság által az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett érték meghatározásához alkalmazandó módszertant.

30. cikk

A központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereségek értékének csökkentése

(1) A szanalási hatóság csökkentheti a központi szerződő fél teljesítő klíringtagokkal szemben fennálló fizetési kötelezettségeinek összegét, amennyiben e kötelezettségek a központi szerződő félnek a változó letét fizetésére vonatkozó eljárásaival összhangban fizetendő nyereségből vagy azzal azonos gazdasági hatású kifizetésből keletkeznek.

(2) A szanalási hatóság egy olyan méltányos elosztási mechanizmus alkalmazásával számolja ki a fizetési kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett csökkentését, amelyet a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően elvégzett értékelés során határoznak meg, és amelyről tájékoztatják a klíringtagokat mihamarabb sor kerül a szanalási eszköz alkalmazására. A klíringtagok haladéktalanul tájékoztatják ügyfeleiket az ilyen eszköz alkalmazásáról és arról, hogy az ilyen alkalmazás milyen módon érinti őket. Az egyes klíringtagok esetén csökkentendő teljes nettó nyereség arányos a központi szerződő fél által fizetendő összegekkel.

(3) A fizetendő nyereségek értékének csökkentése attól a pillanattól hatályos és azonnal kötelező érvényű a központi szerződő félre és az érintett klíringtagokra nézve, amikor a szanalási hatóság meghozza a szanalási intézkedést.

(4) Későbbi eljárásban egyetlen teljesítő klíringtag sem támaszthat követelést a központi szerződő féllal vagy jogutódjával szemben az (1) bekezdésben említett fizetési kötelezettségek csökkentéséből eredően.

E bekezdés első albekezdése nem akadályozhatja meg a szanalási hatóságokat abban, hogy előírják a központi szerződő félnek a klíringtagok számára történő visszatérítést, amennyiben kiderül, hogy a 26. cikk (1) bekezdésében említett ideiglenes értékelés alapján meghatározott csökkentési szint meghaladja a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékelés alapján előírt csökkentési szintet.

(5) Amennyiben a szanalási hatóság csak részben csökkenti a fizetendő nyereségek értékét, a fennmaradó fizetendő összeg továbbra is jár a teljesítő klíringtagnak.

(6) A központi szerződő fél működési szabályzatában utal a fizetési kötelezettségek csökkentésére vonatkozó, az (1) bekezdésben említett hatáskörre bármely olyan hasonló megállapodáson felül, amelyről az említett működési szabályzat a helyreállítási szakaszra vonatkozóan rendelkezik, és biztosítja olyan szerződéses megállapodások megkötését, amelyek lehetővé teszik a szanalási hatóság számára az e cikk szerinti hatásköreinek gyakorlását.

31. cikk

Szanálási készpénzbefizetési felhívás

(1) A szanálási hatóság előírhatja a teljesítő klíringtagok számára, hogy nyújtsanak készpénz-hozzájárulást a központi szerződő félnek, legfeljebb a központi szerződő fél garanciaalapjába befizetett hozzájárulásuk kétszeresével megegyező összegben. A központi szerződő fél szabályzatának és egyéb szerződéses megállapodásainak tartalmazniuk kell a készpénz-hozzájárulás fizetésére vonatkozó, említett kötelezettséget mint a szanálási intézkedést hozó szanálási hatóság számára fenntartott szanálási készpénzbefizetési felhívást. Amennyiben a szanálási hatóság a garanciaalaphoz való hozzájárulást meghaladó összeg befizetésére hív fel, úgy ezt megelőzően – a teljesítő klíringtagok szanálási hatóságaival együttműködve – értékelnie kell, hogy milyen hatást gyakorol ez az eszköz a teljesítő klíringtagokra és a tagállamok pénzügyi stabilitására.

Amennyiben a központi szerződő fél több garanciaalapot működtet, és az eszközt egy nemteljesítési esemény kezelésére alkalmazzák, az első albekezdésben említett készpénz-hozzájárulás összegének megállapításához a klíringtagnak az érintett klíringszolgáltatás vagy eszközösztály garanciaalapjába befizetendő hozzájárulását kell figyelembe venni.

Amennyiben a központi szerződő fél több garanciaalapot működtet, és az eszközt egy nemteljesítésen kívüli esemény kezelésére alkalmazzák, az első albekezdésben említett készpénz-hozzájárulás összegének megállapításához a klíringtagnak a központi szerződő fél valamennyi garanciaalapjába befizetendő hozzájárulását kell figyelembe venni.

A szanálási hatóság attól függetlenül alkalmazhatja a szanálási készpénzbefizetési felhívást, hogy kimerült-e már a teljesítő klíringtagok számára készpénz-hozzájárulást előíró valamennyi szerződéses kötelezettség.

A szanálási hatóság minden egyes teljesítő klíringtag számára a klíringtag garanciaalapba való befizetéseivel arányosan állapítja meg a készpénz-hozzájárulás összegét, az első albekezdésben említett felső határig.

A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő félnek, hogy térítse vissza a klíringtagok számára a szanálási készpénzbefizetési felhívás esetleges többletösszegét, amennyiben kiderül, hogy a 26. cikk (1) bekezdése szerinti ideiglenes értékelés alapján alkalmazott készpénzbefizetési felhívás szintje meghaladja a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékelés alapján előírt szintet.

(2) Ha egy teljesítő klíringtag nem fizeti meg az előírt összeget, a szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő félnek, hogy az érintett klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, valamint alapletétjét és a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel a szükséges összeg erejéig.

3. Szakasz

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírása és átalakítása

32. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírására és átalakítására vonatkozó kötelezettség

(1) A szanálási hatóság a 33. cikknek megfelelően alkalmazza a leírási és átalakítási eszközt a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek vonatkozásában a veszteségek viselésére, az érintett központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél feltőkésítésére vagy a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának támogatására.

- (2) A 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés alapján a szanálási hatóság megállapítja a következőket:
- a) azon összeg, amellyel a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket le kell írni, bármely olyan veszteség figyelembevételével, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllel szemben fennálló, még nem teljesített kötelezettségeinek érvényesítése révén kell viselni; és
 - b) azon összeg, amellyel a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra kell átalakítani a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél tőkekövetelményeknek való megfelelésének helyreállítása érdekében.

33. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírását vagy átalakítását szabályozó rendelkezések

(1) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a követelések rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendjének megfelelően alkalmazza.

(2) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegének csökkentése vagy átalakítása előtt a szanálási hatóság szükség esetén a veszteségek arányában, akár teljes értékükig csökkenti a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékét.

Amennyiben a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelésnek megfelelően a központi szerződő fél a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentése után is pozitív nettó értéket mutat, a szanálási hatóság a körülményektől függően bevonja vagy hígítja ezen tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(3) A szanálási hatóság csökkenti és/vagy átalakítja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegét a szanálási célok eléréséhez szükséges mértékben, és szükség esetén az említett instrumentumok vagy kötelezettségek teljes összegéig.

(4) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt nem alkalmazhatja a következő kötelezettségek vonatkozásában:

- a) foglalkoztatottakkal szemben fennálló kötelezettségek, megszolgált bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettségek, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
- b) kereskedelmi hitelezőkkel vagy áruhitelezőkkel szemben fennálló, a központi szerződő fél mindennapi működéséhez nélkülözhetetlen áruk vagy szolgáltatások – beleértve az IT-szolgáltatásokat, a közüzemi szolgáltatásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgáltatását és fenntartását – nyújtásából eredő kötelezettségek;
- c) adóhatóságokkal és társadalombiztosítási hatóságokkal szemben fennálló kötelezettségek, feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerint;
- d) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel, valamint e rendszerek résztvevőivel szemben fennálló kötelezettségek, amennyiben a kötelezettségek az ilyen rendszerekben való részvételükből erednek, továbbá más központi szerződő felekkel és központi bankokkal szemben fennálló kötelezettségek;
- e) alapletét.

(5) Amennyiben egy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentum névértékének vagy egy hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb fedezetlen kötelezettség tőkeösszegének csökkentésére kerül sor, a következő feltételek alkalmazandók:

- a) ezen csökkentés végleges;
- b) az instrumentumok tulajdonosának nem lehet követelése e csökkentéssel kapcsolatban, kivéve bármely, már korábban keletkezett kötelezettséget, a csökkentés jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként felmerülő bármely kártérítési kötelezettséget, az e cikk (6) bekezdése értelmében kibocsátott vagy átruházott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokon alapuló bármely követelést vagy a 62. cikk szerinti kifizetés iránti bármely követelést; és

- c) amennyiben e csökkentés csak részleges, az eredeti kötelezettséget keletkeztető megállapodás továbbra is érvényben marad a fennmaradó összeg tekintetében, amelyre az adott megállapodás csökkentés által indokolt, módosított feltételei vonatkoznak.

Az első albekezdés a) pontja nem akadályozhatja meg, hogy a szanálási hatóságok felértékelési mechanizmust alkalmazzanak a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonosainak és a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok akkori tulajdonosainak nyújtandó visszatérítésre, amennyiben kiderül, hogy a 26. cikk (1) bekezdésében említett ideiglenes értékelés alapján alkalmazott leírás szintje meghaladja a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékelés alapján előírt összegeket.

(6) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeknek a (3) bekezdés szerinti átalakításakor a szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsásson ki vagy ruházzon át a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonosaira.

(7) A szanálási hatóság a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket csak akkor alakíthatja át a (3) bekezdés alapján, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat azelőtt bocsátják ki, hogy a központi szerződő fél az állam vagy egy kormányzati szerv általi szavatolótőke-nyújtás céljára bocsátana ki tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat; és
- b) az átváltási ráta megfelelő kártalanítást biztosít az érintett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai számára a leírási és átalakítási hatáskörök gyakorlásának eredményeként keletkezett bármely veszteségért, a rendes fizetőkép-telenségi eljárásban biztosított elbánással összhangban.

A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká történő átalakítását követően ez utóbbiakat az átalakítás után azonnal le kell jegyezni vagy át kell ruházni.

(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság – a központi szerződő fél szanálási tervének kidolgozásával és karbantartásával összefüggésben, valamint a központi szerződő fél szanálhatósága akadályainak felszámolására vonatkozó hatáskör részeként – biztosítja, hogy a központi szerződő fél mindenkor képes legyen kibocsátani a szükséges számú tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

34. cikk

A leírás és átalakítás hatása

A szanálási hatóság elvégzi vagy végezteti a leírási és átalakítási eszköz alkalmazásának érvényre juttatásához szükséges valamennyi adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve a következőket:

- a) valamennyi releváns nyilvántartás módosítása;
- b) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei jegyzésének megszüntetése vagy szabályozott piacról való kivezetése;
- c) az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei jegyzése vagy szabályozott piacra történő bevezetése; és
- d) a leírt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁴⁾ megfelelő tájékoztató közzététele nélküli újbóli tőzsdei jegyzése vagy szabályozott piacra történő újbóli bevezetése.

35. cikk

A leírás és átalakítás eljárási akadályainak megszüntetése

(1) A 32. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az illetékes hatóság előírja a központi szerződő fél számára, hogy mindenkor tartson elegendő mennyiségű tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot annak biztosítására, hogy elegendő új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot tudjon kibocsátani, és a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását vagy az ilyen instrumentumokká történő átalakítást eredményesen lehessen elvégezni.

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

(2) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a központi szerződő fél létesítő okiratában vagy alapszabályában foglalt rendelkezésektől függetlenül alkalmazza, beleértve a részvényesek elővásárlási jogára vonatkozó vagy a részvényesek tőkeemeléshez való hozzájárulását előíró rendelkezéseket.

36. cikk

Reorganizációs terv benyújtása

(1) A központi szerződő felek a 32. cikkben említett eszközök alkalmazása után egy hónappal felülvizsgálatot végeznek a fizetéseptelenség okairól, és azt a 37. cikk szerinti üzleti reorganizációs tervvel együtt benyújtják a szanálási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a reorganizációs tervnek – a 38. cikknek megfelelő bármely módosítást és a 39. cikknek megfelelő végrehajtást követően is – összeegyeztethetőnek kell lennie a szerkezetátalakítási tervvel, amelyet a központi szerződő félnek az említett keretrendszerrel összhangban be kell nyújtania a Bizottságnak.

Amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges, a szanálási hatóság legfeljebb két hónapra meghosszabbíthatja az első albekezdésben említett határidőt.

(2) Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alapján kötelező szerkezetátalakítási tervet bejelenteni, az üzleti reorganizációs terv benyújtása nem érintheti az említett keretrendszer által a szerkezetátalakítási terv benyújtására megállapított határidőt.

(3) A szanálási hatóság a felülvizsgálatot és az üzleti reorganizációs tervet, valamint a 38. cikknek megfelelően felülvizsgált tervet benyújtja az illetékes hatóságnak és a szanálási kollégiumnak.

37. cikk

Az üzleti reorganizációs terv tartalma

(1) A 36. cikkben említett üzleti reorganizációs terv meghatározza azon intézkedéseket, amelyek célja, hogy észszerű időn belül helyreállítsák a központi szerződő félnek vagy egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Ezen intézkedéseknek a központi szerződő fél működési környezetét jelentő gazdasági és pénzügyi piaci feltételekre vonatkozóan realisztikus feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervben figyelembe kell venni a pénzügyi piacok aktuális és lehetséges állapotát, valamint közölni kell a legjobb és a legrosszabb esetre vonatkozó feltételezéseket, beleértve az események kombinációját, a központi szerződő fél fő sérülékeny pontjainak azonosítása érdekében. A feltételezéseket megfelelő ágazati szintű referenciaértékekkel kell összehasonlítani.

(2) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) azon tényezők és körülmények részletes elemzése, amelyek a központi szerződő fél fizetéseptelenségét vagy valószínű fizetéseptelenségét okozták;
- b) a központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítása érdekében elfogadandó intézkedések leírása; és
- c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.

(3) A központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak a következők:

- a) a központi szerződő fél tevékenységeinek átszervezése és átalakítása;
- b) a központi szerződő fél műveleti rendszereinek és infrastruktúrájának megváltoztatása;
- c) eszközök vagy üzletágak értékesítése;
- d) a központi szerződő fél kockázatkezelésének megváltoztatása.

(4) Az ESMA 2023. február 12-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben tovább részletezi azon minimumelemeket, amelyeket egy üzleti reorganizációs tervnek a (2) bekezdés alapján tartalmaznia kell.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

38. cikk

Az üzleti reorganizációs terv értékelése és elfogadása

(1) Az üzleti reorganizációs tervnek a központi szerződő fél által a 36. cikk (1) bekezdése alapján történt benyújtásától számított egy hónapon belül a szanalási hatóság és az illetékes hatóság értékeli, hogy az e tervben előírt intézkedések megbízhatóan helyreállítanak-e a központi szerződő fél hosszú távú életképességét.

Amennyiben a szanalási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanalási hatóság jóváhagyja a tervet.

(2) Amennyiben a szanalási hatóság vagy az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a tervben előírt intézkedésekkel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanalási hatóság értesíti a központi szerződő felet a fenntartásairól, és előírja számára, hogy az értesítéstől számított két héten belül újból nyújtson be az említett fenntartásokat orvosoló módosított tervet.

(3) A szanalási hatóság és az illetékes hatóság értékeli az újból benyújtott tervet, és a szanalási hatóság ezen terv kézhezvételétől számított egy héten belül értesíti a központi szerződő felet arról, hogy az megfelelően orvosolja-e a fenntartásokat, vagy további módosításokra van-e szükség.

(4) Az ESMA 2023. február 12-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy részletezze azon kritériumokat, amelyeket a reorganizációs tervnek teljesítenie kell a szanalási hatóság által az (1) bekezdés alapján történő jóváhagyás érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

39. cikk

Az üzleti reorganizációs terv végrehajtása és nyomon követése

(1) A központi szerződő fél végrehajtja az üzleti reorganizációs tervet, és kérésre, továbbá legalább hathavonta jelentést nyújt be a szanalási hatóságnak és az illetékes hatóságnak az ezen terv végrehajtásában elért eredményekről.

(2) A szanalási hatóság az illetékes hatósággal egyetértésben előírhatja a központi szerződő félnek a terv átdolgozását, amennyiben az szükséges a 37. cikk (1) bekezdésében említett cél eléréséhez.

4. Szakasz

Vagyonértékesítési eszköz

40. cikk

Vagyonértékesítési eszköz

(1) A szanalási hatóság átruházhatja a következőket egy olyan vevőre, amely nem áthidaló központi szerződő fél:

a) szanalás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;

- b) szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, kötelme vagy kötelezettsége.

Az első albekezdésben említett átruházáshoz nem kell kikérni a központi szerződő fél részvényeseinek vagy a vevőn kívüli bármely más harmadik félnek a beleegyezését, és az átadás során – a 41. cikkben előírt eljárási követelményeken kívül – nem kell megfelelni a társasági jog vagy az értékpapírijog eljárási követelményeinek.

- (2) Az (1) bekezdés alapján végzett átruházást kereskedelmi feltételek mellett kell végezni, figyelemmel a körülményekre és az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a szanálási hatóság minden észszerű lépést megtesz a 24. cikk (3) bekezdése szerint elvégzett értékelésnek megfelelő kereskedelmi feltételek biztosítása érdekében.

- (3) A 27. cikk (10) bekezdésére is figyelemmel a vevő által fizetett ellentételezés a következőket illeti meg:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben a vagyonértékesítésre a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól a vevőre történő átruházásával került sor;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél, amennyiben a vagyonértékesítésre a központi szerződő fél eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy mindegyikének a vevőre történő átruházásával került sor;
- c) olyan teljesítő klírintagok, amelyek a szanálási eszközöknek a szanálás során történő alkalmazása eredményeként veszteségeket szenvedtek el, a szanálás során elszenvedett veszteségeikkel arányosan.

- (4) A vevő által az e cikk (3) bekezdésével összhangban fizetett bármely ellentételezés odaítélését a következőképpen kell elvégezni:

- a) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése vonatkozik, a központi szerződő fél többlépcsős veszteségfedezésében a veszteségek fedezésére előírt sorrendhez képest fordított sorrendben; vagy
- b) olyan esemény bekövetkezése esetén, amelyre nem vonatkozik a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése, fordított sorrendben ahhoz képest, ahogy a veszteségeket a központi szerződő fél alkalmazandó szabályzatával összhangban felosztották.

Bármely fennmaradó ellentételezés odaítélését ezután a követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendje szerint kell elvégezni.

- (5) A szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak vagy adott esetben a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek további átruházását hajtsa végre.

- (6) A szanálási hatóság a vevő hozzájárulásával ismételten a szanálás alatt álló központi szerződő félre ruházhatja át azokat az eszközöket, jogokat, kötelmeket vagy kötelezettségeket, amelyeket a vevőre ruházott át, vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonosaira ruházhatja át.

Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az első albekezdésben említett átruházási hatáskörét, a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

- (7) Az (1) bekezdés alapján végzett átruházásra attól függetlenül kell, hogy sor kerüljön, hogy a vevő jogosult-e a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására és tevékenységek folytatására.

Amennyiben a vevő nem jogosult a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására és tevékenységek folytatására, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal egyeztetve elvégzi a vevő megfelelő átvilágítási értékelését, valamint meggyőződik arról, hogy a vevő rendelkezik a megvásárolt központi szerződő fél feladatainak ellátásához szükséges szakmai és technikai kapacitással, és hogy a vevő – amint lehetséges, de legkésőbb a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását követő egy hónapon belül – megkéri az engedélyt. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az engedély iránti kérelmet gyorsított eljárásban bírálják el.

(8) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása a 648/2012/EU rendelet 31. cikkének (2) bekezdésében említett minősített részesedés megszerzését vagy növelését eredményezi, az illetékes hatóság annyi időn belül végzi el az említett cikkben előírt értékelést, hogy az ne késleltesse a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását, és ne akadályozza, hogy a szanalási intézkedés elérje a releváns szanalási célokat.

(9) Amennyiben az illetékes hatóság nem végezte el a (8) bekezdésben említett értékelést a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházásának időpontjáig, a következő rendelkezések alkalmazandók:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása az átruházásuk időpontjától kezdve azonnali joghatással bír;
- b) az értékelési időszak és az e bekezdés f) pontja szerinti esetleges elidegenítési időszak során a vevőnek az adott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogait fel kell függeszteni, és azokat kizárólag a szanalási hatóság gyakorolhatja, amelynek azonban nincs a szavazati jogok gyakorlására vonatkozó kötelezettsége, és nem tartozik felelősséggel a szavazati jogok gyakorlásáért vagy az attól való tartózkodásért, kivéve, ha a cselekmény vagy a mulasztás súlyos gondatlanságot vagy súlyos kötelességszegést jelent;
- c) az értékelési időszak és az e bekezdés f) pontjában előírt esetleges elidegenítési időszak során az átruházásra nem kell alkalmazni a 648/2012/EU rendelet 22. cikkének (3) bekezdésében előírt szankciókat vagy a 648/2012/EU rendelet 30. cikkében előírt, a minősített részesedés megszerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- d) az illetékes hatóság az értékelés elvégzése után haladéktalanul írásban értesíti a szanalási hatóságot és a vevőt a 648/2012/EU rendelet 32. cikkének megfelelően elvégzett értékelés eredményéről;
- e) amennyiben az illetékes hatóság nem ellenzi az átruházást, úgy kell tekinteni, hogy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogok az e bekezdés d) pontjában említett értesítés időpontjától kezdve a vevőre vannak átruházva;
- f) amennyiben az illetékes hatóság ellenzi a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházását, a b) pont továbbra is alkalmazandó, és a szanalási hatóság a piaci feltételek figyelembevételével megállapíthat egy elidegenítési időszakot, amelyen belül a vevőnek el kell idegenítenie az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

(10) A szolgáltatásnyújtáshoz való jogának a 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanalás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának kell tekinteni, és a vevő tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, amelyet a szanalás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(11) Az (1) bekezdésben említett vevő nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez, valamint egyéb kapcsolt FMI-khez és kereskedési helyszínekhez, feltéve, hogy a vevő megfelel a tagsági vagy az ezen rendszerekben vagy infrastruktúrákban vagy kereskedési helyszíneken való részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére a vevőnek a fizetési és elszámolási rendszerekhez, valamint egyéb kapcsolt pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez való hozzáférése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel vagy a minősítése alatta marad az említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz vagy kereskedési helyszínekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szintnek.

Amennyiben a vevő nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, a vevő a szanalási hatóság által meghatározott ideig továbbra is gyakorolhatja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint hozzáférhet az említett rendszerekhez és egyéb infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Ez az időtartam nem haladhatja meg a 12 hónapot.

(12) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik a szanalás alatt álló központi szerződő fél részvényesei, hitelezői, klíringtagjai és ügyfelei, valamint azon harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait, köteleit vagy kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

41. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

- (1) Amennyiben egy központi szerződő fél tekintetében a vagyonértékesítési eszköz alkalmazására kerül sor, a szanálási hatóság meghirdeti az átruházni szándékozott eszközöket, jogokat, köteleket, kötelezettségeket vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, vagy intézkedik az értékesítésükről. Jogok, eszközök, kötelek és kötelezettségek halmazai külön is értékesíthetők.
- (2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítést a következő kritériumokkal összhangban kell elvégezni:
- a) az értékesítés a lehető legátláthatóbb kell, hogy legyen, és nem adhat lényegesen téves képet a központi szerződő fél eszközeiről, jogairól, köteleiről, kötelezettségeiről vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumairól, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
 - b) az értékesítés a potenciális vevők körében nem jelenthet indokolatlan előnyben részesítést vagy hátrányos megkülönböztetést;
 - c) az értékesítés mentes kell, hogy legyen bármely összeférhetlenségtől;
 - d) az értékesítés figyelembe kell, hogy vegye azt az igényt, hogy gyors szanálási intézkedést kell végrehajtani; és
 - e) az értékesítés, amennyire lehetséges, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell, hogy törekedjen.

Az első albekezdésben említett kritériumok nem akadályozhatják meg a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vevőket.

- (3) Az (1) és a (2) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóság az értékesítési kötelezettség teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonértékesítési eszközt, vagy értékesítheti az eszközöket, jogokat, köteleket, kötelezettségeket vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amennyiben megállapítja, hogy az e követelménynek vagy az e kritériumoknak való megfelelés valószínűleg veszélyeztetné egy vagy több szanálási cél elérését, többek között lényegi fenyegetést okozva a pénzügyi stabilitásra nézve.

5. Szakasz

Áthidaló központi szerződő fél eszköz

42. cikk

Áthidaló központi szerződő fél eszköz

- (1) A szanálási hatóság átruházhatja egy áthidaló központi szerződő félre a következőket:
- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
 - b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, kötele vagy kötelezettsége.

Az első albekezdésben említett átruházásra a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei vagy az áthidaló központi szerződő félén kívüli bármely más harmadik fél beleegyezésének megszerzése nélkül, valamint a társasági jog vagy az értékpapírijog eljárási követelményeinek – kivéve a 43. cikkben foglaltakat – való megfelelés nélkül kerülhet sor.

- (2) Az áthidaló központi szerződő fél olyan jogi személy:
- a) amely a szanálási hatóság ellenőrzése alatt áll, és részben vagy egészben egy vagy több hatóság tulajdonában van, amelyek között szerepelhet a szanálási hatóság is; és

b) amelyet azért hoztak létre, vagy abból a célból vesznek igénybe, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy mindegyikét vagy a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek és kötelezettségeinek egy részét vagy mindegyikét átvegye és tartsa a központi szerződő fél kritikus funkcióinak fenntartása és később a központi szerződő fél eladása érdekében.

(3) Az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóság biztosítja, hogy az áthidaló központi szerződő félre átruházott kötelezettségek és kötelek összértéke ne haladja meg a szanálás alatt álló központi szerződő félről átruházott jogok és eszközök összértékét.

(4) A 27. cikk (10) bekezdésére is figyelemmel, az áthidaló központi szerződő fél által fizetett ellentételezés a következőket illeti meg:

- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosai, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a központi szerződő fél eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy mindegyikének az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor;
- c) olyan teljesítő klíringtagok, amelyek a szanálási eszközöknek a szanálás során történő alkalmazását követően veszteségeket szenvedtek el a szanálás során elszenvedett veszteségeikkel arányosan.

(5) Az áthidaló központi szerződő fél által az e cikk (4) bekezdésével összhangban fizetett bármely ellentételezés odaítélését a következőképpen kell elvégezni:

- a) olyan esemény bekövetkeztekor, amelyre a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében meghatározott többlépcsős veszteségfedezése vonatkozik, a központi szerződő fél többlépcsős veszteségfedezésében a veszteségek fedezésére előírt sorrendhez képest fordított sorrendben; vagy
- b) olyan esemény bekövetkeztekor, amelyre nem vonatkozik a központi szerződő félnek a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkében előírt többlépcsős veszteségfedezése, fordított sorrendben ahhoz képest, ahogy a veszteségeket a központi szerződő fél alkalmazandó szabályzatával összhangban felosztották.

Bármely fennmaradó ellentételezés odaítélését a követelések rendes fizetéseképtelenségi eljárásban alkalmazandó kielégítési sorrendje szerint kell elvégezni.

(6) A szanálási hatóság többször is gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak vagy a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek kiegészítő átruházásait elvégezze.

(7) A szanálási hatóság ismételten a szanálás alatt álló központi szerződő félre ruházhatja át azokat a jogokat, köteleket, eszközöket vagy kötelezettségeket, amelyeket az áthidaló központi szerződő félre ruházott át, vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonosaira ruházhatja át, amennyiben az (1) bekezdésben említett átruházás alapjául szolgáló jogi eszköz kifejezetten rendelkezik erről.

Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az első albekezdésben említett átruházási hatáskört, a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot, feltéve, hogy az e bekezdés első albekezdésében vagy a (8) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(8) Amennyiben a konkrét tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek nem tartoznak a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek azon kategóriába, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló jogi eszköz meghatároz, vagy nem teljesítik az említett jogi eszközben előírt, átruházásra vonatkozó feltételeket, a szanálási hatóság az áthidaló központi szerződő félről ismét a szanálás alatt álló központi szerződő félre vagy az eredeti tulajdonosokra ruházhatja át őket.

(9) A (7) és a (8) bekezdésben említett átruházást bármikor el lehet végezni, és annak meg kell felelnie az átruházás alapjául szolgáló eszközben az adott cél érdekében előírt bármely egyéb feltételnek.

(10) A szanálási hatóság a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy eszközöket, jogokat, köteleket vagy kötelezettségeket az áthidaló központi szerződő félről átruházhatja egy harmadik félre.

(11) A szolgáltatásnyújtáshoz való jogának a 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló központi szerződő felet a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának kell tekinteni, amely tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Bármely egyéb célból a szanálási hatóságok előírhatják, hogy az áthidaló központi szerződő fél tekintendő a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának, amely tovább gyakorolhat bármely olyan jogot, amelyet a szanálás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

(12) Az áthidaló központi szerződő fél nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint hozzáférjen a fizetési és elszámolási rendszerekhez, az egyéb kapcsolt FMI-khez és a kereskedési helyszínekhez, feltéve, hogy megfelel a tagsági, valamint az e rendszerekben, FMI-kben vagy kereskedési helyszíneken való részvételi kritériumoknak.

Az első albekezdés ellenére az áthidaló központi szerződő félnek a fizetési és elszámolási rendszerekhez, valamint egyéb FMI-khez és kereskedési helyszínekhez való hozzáférése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel, vagy hogy a minősítése az említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz vagy kereskedési helyszínekhez való hozzáférés engedélyezéséhez szükséges minősítési szint alatt marad.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, a szanálási hatóság által meghatározott ideig gyakorolhatja továbbra is a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint férhet hozzá a fent említett rendszerekhez, infrastruktúrákhoz és kereskedési helyszínekhez. Ez az időtartam nem haladhatja meg a 12 hónapot.

(13) A szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényeseinek, hitelezőinek, klíringtagjainak és ügyfeleinek, valamint azon harmadik feleknek, amelyeknek eszközeit, jogait, köteleit vagy kötelezettségeit nem ruházzák át az áthidaló központi szerződő félre, nem lehetnek jogai az áthidaló központi szerződő félre átruházott eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében vagy azokkal kapcsolatban, sem az áthidaló központi szerződő fél igazgatóságával vagy felső vezetésével szemben.

(14) Az áthidaló központi szerződő félnek nincs kötelezettsége vagy felelőssége a szanálás alatt álló intézmény részvényeseivel vagy hitelezőivel szemben, és az áthidaló központi szerződő fél igazgatósága vagy felső vezetése nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha a cselekményt vagy mulasztást az alkalmazandó nemzeti jog szerinti súlyos gondatlanság vagy súlyos kötelességszegés okozta.

43. cikk

Áthidaló központi szerződő fél: eljárási követelmények

(1) Az áthidaló központi szerződő félnek meg kell felelnie a következő követelmények mindegyikének:

a) az áthidaló központi szerződő fél kéri a szanálási hatóság jóváhagyását a következők mindegyikére vonatkozóan:

- i. az áthidaló központi szerződő fél létesítő okirata;
- ii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatóságának tagjai, amennyiben azokat nem közvetlenül a szanálási hatóság nevezi ki;
- iii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatósági tagjainak felelősségi körei és javadalmazása, amennyiben a javadalmazást és a felelősségi köröket nem a szanálási hatóság határozza meg; és
- iv. az áthidaló központi szerződő fél stratégiája és kockázati profilja; és

b) az áthidaló központi szerződő fél átveszi a szanálás alatt álló központi szerződő féltől az e rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében említett átruházásból eredő szolgáltatások nyújtásához vagy tevékenységek folytatásához szükséges engedélyeket, a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően.

Az első albekezdés b) pontja ellenére, és amennyiben a szanalási célok eléréséhez szükséges, az áthidaló központi szerződő fél számára az engedély megadására úgy is sor kerülhet, hogy működésének megkezdésekor rövid ideig nem felel meg a 648/2012/EU rendeletnek. A szanalási hatóság ebből a célból engedély iránti kérelmet nyújt be az illetékes hatósághoz. Amennyiben az illetékes hatóság megadja az engedélyt, megjelöli, hogy az áthidaló központi szerződő fél milyen időtartamra mentesül a 648/2012/EU rendelet követelményeinek való megfelelés alól. Ez az időtartam nem haladhatja meg a 12 hónapot. Ez alatt az idő alatt az áthidaló központi szerződő fél az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 88. pontjában meghatározott elfogadott központi szerződő félnek tekintendő.

A mentesség a második albekezdésben említett időtartam ellenére legfeljebb három hónapig tarthat a 648/2012/EU rendelet IV. címének 3. fejezete szerinti prudenciális követelmények esetében. A mentesség egy vagy két alkalommal további legfeljebb három hónapos időtartamra meghosszabbítható, ha ez a szanalási célok eléréséhez szükséges.

(2) Az uniós vagy nemzeti versenyszabályokkal összhangban előírt korlátozásokra is figyelemmel, az áthidaló központi szerződő fél vezetése az áthidaló központi szerződő felet azzal a céllal működteti, hogy fennmaradjon az áthidaló központi szerződő fél kritikus funkcióinak folytonossága, és az áthidaló központi szerződő felet vagy eszközeit, jogait, köteleit és kötelezettségeit egy vagy több magánszektorbeli vevőnek értékesítsék. Ezen értékesítésre a megfelelő piaci feltételek fennállása esetén, az (5) és adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időtartamon belül kerül sor.

(3) A szanalási hatóságnak a következő esetek bármelyikében úgy kell határoznia, hogy az áthidaló központi szerződő fél a továbbiakban nem minősül a 42. cikk (2) bekezdésének értelmében vett áthidaló központi szerződő félnek:

- a) a szanalási célok teljesültek;
- b) az áthidaló központi szerződő fél egyesül egy másik szervezettel;
- c) az áthidaló központi szerződő fél már nem teljesíti a 42. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeket;
- d) az áthidaló központi szerződő felet vagy lényegében valamennyi eszközét, jogát, kötelezettségét vagy kötelmét e cikk (2) és (4) bekezdésének megfelelően értékesítették;
- e) az e cikk (5) bekezdésében vagy adott esetben az e cikk (6) bekezdésében meghatározott időtartam lejár;
- f) az áthidaló központi szerződő fél által elszámolt ügyletek teljesítése megtörtént, azok lejártak vagy a pozíció lezárásra került, és a központi szerződő fél ezen ügyletekhez kapcsolódó jogai és kötelezettségei ezzel teljes mértékben megszűntek.

(4) Az áthidaló központi szerződő félnek vagy eszközeinek, jogainak, kötelemeinek vagy kötelezettségeinek értékesítése előtt a szanalási hatóság meghirdeti az értékesíteni kívánt elemeket, valamint biztosítja, hogy azok értékesítése nyíltan és átláthatóan történjen, és hogy ne alakuljon ki lényegesen téves kép róluk.

A szanalási hatóság az első albekezdésben említett értékesítést kereskedelmi feltételekkel végzi, továbbá nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vevőket és nem tehet közöttük hátrányos különbséget.

(5) A szanalási hatóság megszünteti az áthidaló központi szerződő fél működését két évvel azon napot követően, amelyen a szanalás alatt álló központi szerződő féltől az utolsó átruházás megtörténik.

Amennyiben a szanalási hatóság megszünteti az áthidaló központi szerződő fél működését, kérelmezi az illetékes hatóságtól az áthidaló központi szerződő fél engedélyének visszavonását.

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal meghosszabbíthatja további egy-egy évvel, amennyiben a meghosszabbítás a (3) bekezdés a)–d) pontjában említett eredmények eléréséhez szükséges.

Az (5) bekezdésben említett időtartam meghosszabbításáról szóló határozatot meg kell indokolni, és annak tartalmaznia kell az áthidaló központi szerződő fél helyzetének részletes elemzését a releváns piaci feltételekkel és kilátásokkal kapcsolatban.

(7) Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél működését a (3) bekezdés d) vagy e) pontjában említett körülmények között megszüntetik, az áthidaló központi szerződő felet rendes fizetéseketelenségi eljárás keretében felszámolják.

Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az áthidaló központi szerződő fél megszüntetésének eredményeként keletkezett bevétel az áthidaló központi szerződő fél részvényeseit illeti meg.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő felet több szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek átruházására használják, a második albekezdésben említett bevételeket az egyes szanálás alatt álló központi szerződő felekről átruházott eszközök és kötelezettségek alapján kell jóváírni.

6. Szakasz

Kiegészítő finanszírozási intézkedések

44. cikk

Alternatív finanszírozási eszközök

A szanálási hatóság szerződéseket köthet kölcsön vagy más formájú pénzügyi támogatás megszerzése érdekében – beleértve a szanálás alatt álló központi szerződő félben meglévő nem kimerített garanciaalapokban rendelkezésre álló előfinanszírozott forrásokat is –, amennyiben ez a szanálási eszközök eredményes alkalmazásának biztosítását szolgáló átmeneti likviditási igények fedezéséhez szükséges.

7. Szakasz

Kormányzati stabilizációs eszközök

45. cikk

Kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök

(1) Abban az igen rendkívüli helyzetben, ha rendszerszintű válság alakul ki, a tagállamok a 46. és a 47. cikkel összhangban alkalmazhatják a kormányzati stabilizációs eszközöket egy központi szerződő fél szanálása céljából, de csak akkor, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a pénzügyi támogatás szükséges a 21. cikkben említett szanálási célok eléréséhez;
- b) a pénzügyi támogatást e cikk (3) bekezdésével összhangban csak legvégső esetben alkalmazzák, miután valamennyi szanálási eszközt megvizsgálták és a lehető legnagyobb mértékben kihasználták, a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett;
- c) a pénzügyi támogatás korlátozott ideig tart;
- d) a pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerének; és

- e) a tagállam előzetesen, az állami támogatások uniós keretrendszerével összeegyeztethető módon átfogó és hiteles szabályokat határozott meg a rendelkezésre bocsátott állami forrásoknak egy erre alkalmas határidőn belül és a 27. cikk (10) bekezdésével összhangban történő visszafizettetése céljából, abban a mértékben, amennyiben azok nem térültek meg teljes egészében a 46. cikk (3) bekezdésével vagy a 47. cikk (2) bekezdésével összhangban, magánszektorbeli vevőknek történő értékesítés révén.

A kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazását a nemzeti jognak megfelelően kell végezni, vagy az illetékes minisztérium vagy kormány irányításával, szoros együttműködésben a szanálási hatósággal, vagy a szanálási hatóság irányításával.

- (2) A kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök érvényesítése érdekében az illetékes minisztérium vagy kormány rendelkezik a 48–58. cikkben meghatározott releváns szanálási hatáskörökkel, valamint biztosítja az 52., az 54. és a 72. cikk betartását.

- (3) A kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközöket akkor kell úgy tekinteni, hogy azokat az (1) bekezdés b) pontja céljából a legvégső esetben alkalmazzák, amennyiben a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

- a) az illetékes minisztérium vagy kormány és a szanálási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi rendszerre nézve jelentős káros hatás elkerüléséhez;
- b) az illetékes minisztérium vagy kormány és a szanálási hatóság megállapítja, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette a központi szerződő felet;
- c) az ideiglenes államosítási eszközt illetően az illetékes minisztérium vagy kormány – az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy a fennmaradó szanálási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi szerződő félnek korábban a részvény-finanszírozási eszköz révén állami részvénytőke-támogatást adtak.

46. cikk

Állami részvény-finanszírozási eszköz

- (1) Állami pénzügyi támogatás adható a központi szerződő fél feltőkésítéséhez tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok ellenében.

- (2) Az állami részvény-finanszírozási eszközből támogatott központi szerződő feleket kereskedelmi és szakmai alapon kell irányítani.

- (3) Az (1) bekezdésben említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat egy magánszektorbeli vevő részére kell értékesíteni, amint a kereskedelmi és pénzügyi körülmények ezt lehetővé teszik.

47. cikk

Ideiglenes államosítási eszköz

- (1) Valamely központi szerződő fél ideiglenesen állami tulajdonba vehető a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra valamely tagállam által egy olyan kedvezményezett javára adott egy vagy több átruházási megbízással, amely a következők valamelyike:

- a) a tagállam által kijelölt kedvezményezett; vagy
- b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló társaság.

- (2) Azon központi szerződő feleket, amelyekre ideiglenes államosítási eszközt alkalmaznak, üzleti és szakmai alapon kell irányítani, és azokat – tekintettel a szanálási költség megtérülésének lehetőségére – magánszektorbeli vevő részére kell értékesíteni, amint a kereskedelmi és pénzügyi körülmények ezt lehetővé teszik. A központi szerződő fél eladásának időpontját a pénzügyi helyzet és a releváns piaci feltételek figyelembevételével kell meghatározni.

IV. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

48. cikk

Általános hatáskörök

(1) A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a szanálási eszközök eredményes alkalmazásához szükséges valamennyi hatáskörrel, beleértve a következő hatásköröket:

- a) bármely személytől minden olyan információ bekérése, amelyet a szanálási hatóság megkíván a szanálási intézkedésről való döntéshez és a szanálási intézkedés előkészítéséhez, beleértve a szanálási tervben szolgáltatott vagy a helyszíni vizsgálatok során bekért információk naprakészé tételét és kiegészítését is;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél feletti ellenőrző befolyás gyakorlása, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak tulajdonosaira és igazgatóságára ruházott valamennyi jog és hatáskör gyakorlása, beleértve a központi szerződő fél működési szabályzatában előírt jogokat és hatásköröket is;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása;
- d) a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogainak, eszközeinek, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek más szervezetre történő átruházása annak beleegyezésével;
- e) a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy egyéb fedezetlen kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentése, akár nullára;
- f) a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeinek átalakítása magának a központi szerződő félnek vagy annak az áthidaló központi szerződő félnek a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaivá, amelyre a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit átruházták;
- g) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása;
- h) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentése, akár nullára, valamint e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása;
- i) a szanálás alatt álló központi szerződő fél számára új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásának előírása, beleértve az elsőbbségi részvénnyeket és a feltételeken átalakítható instrumentumokat;
- j) a központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak és egyéb kötelezettségeinek tekintetében a lejárat, a fizetendő kamatösszeg vagy azon időpont módosítása, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is;
- k) a pénzügyi szerződések lezárása és felmondása;
- l) a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének felmentése vagy leváltása;
- m) az illetékes hatóság számára annak előírása, hogy – a 648/2012/EU rendelet 31. cikkében megállapított határidőktől eltérve – kellő időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét;
- n) a szanálás alatt álló központi szerződő fél valamely klíringtagja számára járó változó letét összegének csökkentése, akár nullára;
- o) a nyitott pozíciók és kapcsolódó eszközök – beleértve a releváns tulajdonjog-átruházási és az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokat, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat és a nettósítási megállapodásokat – átvezetése egy nemteljesítő klíringtag számlájáról egy teljesítő klíringtag számlájára a 648/2012/EU rendelet 48. cikkével összeegyeztethető módon;
- p) a szanálás alatt álló központi szerződő fél klíringtagjai meglévő vagy fennmaradó szerződéses kötelezettségeinek érvényesítése vagy – amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges – e szerződéses kötelezettségek érvényesítésétől való tartózkodás vagy a központi szerződő fél működési szabályzatától való egyéb eltérés;
- q) a szanálás alatt álló központi szerződő fél anyavállalata meglévő és még nem teljesített kötelezettségeinek érvényesítése, beleértve a központi szerződő fél számára garanciák vagy hitelkeretek útján történő pénzügyi támogatásnyújtás kötelezettségét is; és

- r) a klíringtagok pótlólagos készpénz-hozzájárulásra kötelezése, a 31. cikkben említett összeghatárig.

A szanálási hatóságok az első albekezdésben említett hatásköröket külön-külön vagy egymással kombinálva is gyakorolhatják.

(2) Amennyiben e rendelet és az állami támogatások uniós keretrendszere másként nem rendelkezik, a szanálási hatóságra nem vonatkozik a következő követelmények egyike sem, amikor az (1) bekezdésben említett hatásköröket gyakorolja:

- a) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély jóváhagyásának vagy hozzájárulásának megszerzésére vonatkozó követelmény;
- b) szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél pénzügyi instrumentumainak, jogainak, kötelmeinek, eszközeinek vagy kötelezettségeinek átruházására vonatkozó követelmények;
- c) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély értesítésére vonatkozó követelmény;
- d) valamely értesítés vagy tájékoztató közzétételére vonatkozó követelmény;
- e) bármely dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelmény.

49. cikk

Kiegészítő hatáskörök

(1) Az e rendelet 48. cikkének (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása esetén a szanálási hatóság szintén gyakorolhatja a következő kiegészítő hatáskörök bármelyikét:

- a) a 67. cikkre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, kötelmeket, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor;
- b) a további tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
- c) az érintett hatóság kötelezése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a központi szerződő fél által kibocsátott pénzügyi instrumentumok szabályozott piacra való bevezetését vagy a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁵⁾ szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
- d) annak előírása, hogy a 40., illetve a 42. cikk alapján a vevő, illetve az áthidaló központi szerződő fél a szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely joga vagy kötelezettsége vagy az általa hozott bármely intézkedés tekintetében – beleértve a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármely jogot vagy kötelezettséget is – olyan elbánásban részesüljön, mintha maga lenne a szanálás alatt álló központi szerződő fél;
- e) a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy adott esetben a vevő vagy áthidaló központi szerződő fél kötelezése arra, hogy a másoknak információt és támogatást nyújtson;
- f) annak előírása, hogy az a klíringtag, amely a 48. cikk (1) bekezdésének o) és p) pontjában foglalt hatáskör gyakorlásával átruházott bármely pozíció átvevője, vállaljon át a központi szerződő félben történő részvételnél fogva a pozíciókhoz kapcsolódó bármely jogot vagy kötelezettséget;
- g) az olyan szerződés feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részes fél vagy a vevőnek vagy az áthidaló központi szerződő félnek a szanálás alatt álló központi szerződő fél helyébe történő léptetése részes fél minőségben;
- h) a szanálás alatt álló központi szerződő fél működési szabályzatának megváltoztatása vagy módosítása, többek között az elszámolás klíringtagjai és más résztvevők általi igénybevitelére vonatkozó feltételek tekintetében;
- i) valamely klíringtag tagságának átruházása a szanálás alatt álló központi szerződő félről a központi szerződő fél vevőjére vagy egy áthidaló központi szerződő félre.

Az e rendeletben előírt bármely kompenzációs jog az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/34/EK irányelve (2001. május 28.) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

(2) A szanálási hatóság előírhat olyan üzletmenet-folytonossági intézkedéseket, amelyek a szanálási intézkedés eredményességének és annak biztosításához szükségesek, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél működtetni tudja az átruházott üzleti tevékenységet. Ezen üzletmenet-folytonossági intézkedések közé tartozhatnak a következők:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött szerződések folytonossága annak érdekében, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél átvállalja a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, kötelelemhez, eszközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jogait vagy kötelezettségeit, és valamennyi releváns szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) felváltsa a szanálás alatt álló központi szerződő felet;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél általi felváltása bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, kötelelemhez, eszközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a (2) bekezdésének b) pontjában előírt hatáskörök nem érinthetik:

- a) a központi szerződő fél munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való jogát; sem
- b) az 55., az 56. és az 57. cikke is figyelemmel, valamely szerződő felet megillető szerződéses jogok gyakorlását, beleértve a szerződésnek a szanálás alatt álló központi szerződő félnek az átruházást megelőző, illetve a vevőnek vagy az áthidaló központi szerződő félnek az átruházást követő cselekménye vagy mulasztása miatti felmondásához való jogot is, amennyiben erről a szerződés feltételei rendelkeznek.

50. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

(1) A szanálási hatóság egy vagy több rendkívüli ügyvezetőt nevezhet ki a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának helyébe. A rendkívüli ügyvezetőnek kellően jó hírnévvel és megfelelő szakértelemmel kell rendelkeznie a pénzügyi szolgáltatások, a kockázatkezelés és az elszámolási szolgáltatások terén, a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban.

(2) A rendkívüli ügyvezető a központi szerződő fél részvényeseit és igazgatóságát megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket. A szanálási hatóság korlátozhatja a rendkívüli ügyvezető intézkedéseit, vagy előzetes hozzájárulást írhat elő bizonyos intézkedésekre vonatkozóan.

A szanálási hatóság nyilvánosságra hozza az (1) bekezdésben említett kinevezést és a kinevezés feltételeit.

(3) A rendkívüli ügyvezető legfeljebb egy évre nevezhető ki. A szanálási hatóság ezen időtartamot szükség esetén megújíthatja, amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges.

(4) A rendkívüli ügyvezető megtesz minden, a szanálási célok előmozdításához és a szanálási hatóság által hozott szanálási intézkedések végrehajtásához szükséges intézkedést. Következetlenség vagy összeférhetlenség esetén ez a jogszabályban előírt feladat minden egyéb, a központi szerződő fél alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt vezetői kötelessel/feladattal szemben elsőbbséget élvez.

(5) A rendkívüli ügyvezető az öt kinevező szanálási hatóság számára a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentést készít. Ezek a jelentések részletesen ismertetik a központi szerződő fél pénzügyi helyzetét és megnevezik a meghozott intézkedések indokait.

(6) A szanálási hatóság bármikor felmentheti a rendkívüli ügyvezetőt. A rendkívüli ügyvezetőt a következő esetekben mindenképpen fel kell menteni:

- a) amennyiben a rendkívüli ügyvezető nem teljesíti feladatait a szanálási hatóság által előírt feltételeknek megfelelően;
- b) amennyiben a szanálási célok jobban elérhetők volnának a rendkívüli ügyvezető felmentésével vagy leváltásával; vagy
- c) amennyiben a kinevezés feltételei már nem teljesülnek.

51. cikk

Szolgáltatások és létesítmények biztosításának előírására vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság kötelezhet egy szanálás alatt álló központi szerződő felet, a vele azonos csoporthoz tartozó vállalkozást vagy a központi szerződő fél bármely klíringtagját mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítására, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél eredményesen tudja működtetni az átruházott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés attól függetlenül alkalmazandó, hogy a központi szerződő féllel azonos csoporthoz tartozó valamely vállalkozással vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagjával szemben rendes fizetéseképtelenségi eljárás indult-e, vagy ő maga szanálás alatt áll-e.

(2) A szanálási hatóság érvényesítheti a más tagállamok szanálási hatóságai által az (1) bekezdés alapján előírt kötelezettségeket, amennyiben az említett hatásköröket a szanálás alatt álló központi szerződő féllel azonos csoporthoz tartozó valamely vállalkozás vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagja tekintetében gyakorolják.

(3) Az (1) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények a pénzügyi támogatás semmilyen formáját sem tartalmazhatják.

(4) Az (1) bekezdés alapján biztosított szolgáltatásokat és létesítményeket a következők szerint kell biztosítani:

- a) ugyanazon kereskedelmi feltételekkel, mint amelyekkel közvetlenül a szanálási intézkedés meghozatala előtt biztosították őket a központi szerződő fél számára, amennyiben létezik az említett szolgáltatások és létesítmények biztosítását célzó megállapodás; vagy
- b) észszerű kereskedelmi feltételekkel, amennyiben nincs az említett szolgáltatások és létesítmények biztosítását célzó megállapodás, vagy amennyiben ez a megállapodás lejárt.

52. cikk

Más tagállam által hozott válságmegelőzési intézkedések vagy szanálási intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

(1) Amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai, eszközei, jogai, kötelmei vagy kötelezettségei a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban találhatók, vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga vonatkozik rájuk, e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek átruházását vagy a rájuk vonatkozó szanálási intézkedést e másik tagállam joga szerint kell végrehajtani.

(2) A többi érintett tagállam hatóságai minden szükséges támogatást kötelesek megadni egy tagállam szanálási hatóságának annak biztosítása érdekében, hogy minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot, eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően ruházzanak át a vevőre vagy az áthidaló központi szerződő félre, vagy minden más szanálási intézkedés az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban váljon hatályossá.

(3) A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, eszközöknek, jogoknak, kötelmeknek vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átruházása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek nem lehetnek jogosultak az átruházás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére azon tagállam joga alapján, amelyben az eszközök találhatók, vagy amelynek joga a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek átruházására vonatkozik.

(4) Amennyiben valamely tagállam szanálási hatósága a 28–32. cikkben említett szanálási eszközöket alkalmazza, és a szanálás alatt álló központi szerződő fél szerződései, kötelezettségei, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai között találhatók olyan szerződések vagy kötelezettségek, amelyekre egy másik tagállam joga az irányadó, vagy találhatók közöttük az ebben a másik tagállamban lévő hitelezőkkel szembeni kötelezettségek vagy ebben a másik tagállamban lévő klíringtagok és adott esetben ügyfelek vonatkozásában fennálló szerződések, ezen másik tagállam érintett hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy az említett szanálási eszközök alkalmazásából eredő minden intézkedés hatályos legyen.

Az első albekezdés alkalmazásában az említett szanálási eszközök által érintett részvényesek, hitelezők, klíringtagok és adott esetben ügyfelek kizárólag a szanálási hatóság tagállamának joga alapján támadhatják meg az instrumentum vagy a kötelezettség tökésségének vagy az esedékes összegnek a csökkentését, annak átalakítását vagy adott esetben átstrukturálását.

- (5) A következő jogokat és biztosítékokat a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kell meghatározni:
- a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 74. cikk alapján fellebbezzenek a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, eszközöknek, jogoknak, köteleknek vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átruházása ellen;
 - b) az érintett hitelezők azon joga, hogy a 74. cikk alapján fellebbezzenek az e cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó instrumentumok, kötelezettségek vagy ügyletek tőkeösszegének vagy az esedékes összegnek a csökkentése vagy azok átalakítása vagy átstrukturálása ellen; és
 - c) az (1) bekezdésben említett eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, az V. fejezetben említettek szerinti biztosítékok.

53. cikk

Harmadik országokban található személyek tulajdonában álló, vagy harmadik országok joga által szabályozott eszközökkel, szerződésekkel, jogokkal, kötelekkel, kötelezettségekkel és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

(1) Amennyiben a szanálási intézkedés harmadik országban található személyek eszközeit vagy szerződéseit vagy harmadik ország joga alá tartozó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, köteleket vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóság előírhatja a következőket:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél és az ezen eszközöket, szerződéseket, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, köteleket vagy kötelezettségeket átvevő fél tegyen meg az intézkedés hatályossá válásához szükséges minden lépést;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél az intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, vagy teljesítse a köteleket vagy kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, észszerű költségek megtérítésére a 27. cikk (10) bekezdésében említett módok valamelyikén kerüljön sor.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szanálási hatóság előírja a központi szerződő fél számára, hogy biztosítsa olyan rendelkezés beillesztését a harmadik országokban található vagy harmadik országok joga alá tartozó klíringtagokkal és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok harmadik országokban található vagy harmadik országok joga alá tartozó tulajdonosaival kötött szerződéseibe és egyéb megállapodásaiba, amellyel azok magukra nézve kötelezőnek fogadják el az eszközeik, szerződéseik, jogaik, köteleik és kötelezettségeik tekintetében a szanálási hatóság által végrehajtott intézkedéseket, beleértve a 28., a 32. az 55., az 56. és az 57. cikk alkalmazását is.

A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy biztosítsa egy ilyen rendelkezés beillesztését az egyéb kötelezettségek harmadik országokban található vagy harmadik országok joga által szabályozott tulajdonosaival kötött szerződéseibe és egyéb megállapodásaiba. A szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy nyújtson be független jogi szakértő által készített, indokolással ellátott jogi szakvéleményt, amely megerősíti az ilyen rendelkezések jogi érvényesíthetőségét és hatályosságát.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett szanálási intézkedés nem válik hatályossá, az adott intézkedés semmisnek minősül az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek tekintetében.

54. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

(1) Az e rendelet szerint meghozott válságmegelőzési intézkedés vagy szanálási intézkedés vagy az ezen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármely esemény nem tekinthető a 98/26/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében vett fizetési képtelenségi eljárásnak, jogérvényesítési eseménynek vagy nemteljesítési eseménynek, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségeket, beleértve a fizetési és teljesítési kötelezettségeket, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátását továbbra is teljesítik.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában harmadik országbeli szanálási eljárások e rendelettel összhangban meghozott szanálási intézkedésnek minősülnek, ha azokat a 77. cikkkel összhangban elismerték, vagy egyéb esetben, amennyiben a szanálási hatóság így határoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett válságmegelőzési intézkedés vagy szanálási intézkedés nem alkalmazható a következőkre:

- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jogok gyakorlása, többek között olyan szerződés vonatkozásában is, amelyet a központi szerződő féllel azonos csoporthoz tartozó valamely vállalkozás kötött, és amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket, vagy a csoporthoz tartozó valamely vállalkozás által garantált vagy egyéb módon támogatott kötelezettségeket tartalmaz;
- b) az érintett központi szerződő fél vagy a központi szerződő féllel azonos csoporthoz tartozó vállalkozás bármely vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték érvényesítése a vagyon terhére olyan szerződés vonatkozásában, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz; vagy
- c) az érintett központi szerződő fél vagy az azzal azonos csoporthoz tartozó vállalkozás bármely szerződéses jogának befolyásolása olyan szerződés vonatkozásában, amely nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezéseket tartalmaz.

55. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság felfüggesztheti a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött bármely szerződés mindkét szerződő felének fizetési vagy teljesítési kötelezettségeit a felfüggesztésről szóló közleménynek a 72. cikknek megfelelő közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság tagállamának ideje szerinti éjféli.

(2) Amennyiben a fizetési vagy teljesítési kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, a fizetési vagy teljesítési kötelezettség a felfüggesztési időtartam lejártakor azonnal esedékessé válik.

(3) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel, továbbá az egyéb központi szerződő felekkel és központi bankokkal szemben fennálló fizetési és teljesítési kötelezettségekre.

56. cikk

A hitelbiztosíték érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság megakadályozhatja, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél biztosított hitelezői a korlátozásról szóló közleménynek a 72. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig érvényesítsék a szanálás alatt álló intézmény bármely eszközhöz kapcsolódó hitelbiztosítékukat.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság tagállamának ideje szerinti éjféli.

(2) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszereknek vagy rendszerüzemeltetőknek, továbbá az egyéb központi szerződő feleknek és a központi bankoknak nyújtott azon hitelbiztosítékok vonatkozásában, amelyeket a szanálás alatt álló központi szerződő fél felajánlott vagy letétként vagy biztosítékként nyújtott.

57. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A szanálási hatóság a felmondásról szóló közleménynek a 72. cikknek megfelelő közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig felfüggesztheti a szanálás alatt álló központi szerződő féllel szerződéses viszonyban álló bármely félnek a szerződés felmondására vonatkozó jogát, feltéve, hogy továbbra is sor kerül a fizetési és teljesítési kötelezettségek teljesítésére, valamint a biztosíték nyújtására.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság tagállamának ideje szerinti éjfél.

(2) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek, rendszerüzemeltetők, továbbá az egyéb központi szerződő felek és központi bankok vonatkozásában.

(3) Egy szerződő fél az (1) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet az e szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:

- a) nem kerülnek átruházásra egy másik szervezethez; vagy
- b) nem kerülnek leírásra, átalakításra, vagy nem alkalmaznak azokkal kapcsolatban szanálási eszközt a veszteségek vagy a pozíciók elosztása érdekében.

(4) Amennyiben nem került sor az e cikk (3) bekezdésében említett értesítésre, a felmondási jogok a felfüggesztési időszak lejártát követően, az 54. cikkre is figyelemmel, a következők szerint gyakorolhatók:

- a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezetre ruházták át, a szerződő fél csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogokat, ha az átvévő szervezet megindítja vagy folytatja a jogérvényesítési eljárást;
- b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló központi szerződő félnél maradnak, a szerződő fél a felmondási jogokat a központi szerződő fél és az érintett szerződő fél közötti szerződésben meghatározott felmondási feltételek szerint csak akkor gyakorolhatja, ha a jogérvényesítési eljárás az e cikk (1) bekezdése szerinti felfüggesztés lejárta után következik be vagy folytatódik.

58. cikk

A központi szerződő fél feletti ellenőrző befolyás gyakorlására irányuló hatáskör

(1) A szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorolhat a szanálás alatt álló központi szerződő fél felett, hogy:

- a) irányítsa a központi szerződő fél tevékenységeit és szolgáltatásait, a részvényesei és igazgatósága hatásköreit gyakorolva;
- b) konzultáljon a kockázatkezelési bizottsággal;
- c) kezelje a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeit és vagyonát, és rendelkezzen azok felett.

Az e bekezdés első albekezdésében említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által az 50. cikk (1) bekezdésével összhangban kinevezett rendkívüli ügyvezető.

(2) Amennyiben a szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorol a központi szerződő fél felett, a szanálási hatóság nem tekinthető a nemzeti jog szerinti árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

59. cikk

A szanálási hatóságok hatásköreinek gyakorlása

A 74. cikk sérelme nélkül a szanálási hatóságok a szanálási intézkedéseket a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban meghozott végrehajtási határozatok révén hozzák meg.

V. FEJEZET

Biztosítékok

60. cikk

„A hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv

Amennyiben a szanálási hatóság egy vagy több szanálási eszközt alkalmaz, biztosítania kell, hogy a részvényeseknek, klíringtagoknak és egyéb hitelezőknek ne keletkezzenek nagyobb veszteségei, mint amelyek akkor keletkeztek volna, ha a szanálási hatóság nem hozott volna szanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében abban az időpontban, amikor úgy ítélte meg, hogy teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, hanem a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljeskörű alkalmazása mellett felszámolták volna.

61. cikk

Értékelés „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alkalmazása céljából

(1) A 60. cikkben megállapított „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek való megfelelés felmérésére a szanálási hatóság biztosítja, hogy a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtását követően a lehető leghamarabb független személy által végzett értékelésre kerüljön sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelés a következőkre terjed ki:

- a) azon elbánás, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők akkor részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hozott volna szanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében abban az időpontban, amikor úgy ítélte meg, hogy teljesültek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, és ha ehelyett a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljeskörű alkalmazása mellett felszámolták volna;
- b) a tényleges elbánás, amelyben a részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők részesültek a központi szerződő fél szanálása során;
- c) van-e az e bekezdés a) pontjában említett elbánás és az e bekezdés b) pontjában említett elbánás között eltérés.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett elbánások kiszámítása céljából az (1) bekezdésben említett értékelésben:

- a) figyelmen kívül kell hagyni a szanálás alatt álló központi szerződő félnek nyújtott minden rendkívüli állami pénzügyi támogatást, központi banki sürgősségi likviditási támogatást vagy bármely, nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatást;

- b) azon veszteségeket kell alapul venni, amelyeket a klíringtagok és egyéb hitelezők reálisan elszenvedtek volna, ha a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljeskörű alkalmazása mellett felszámolták volna;
- c) figyelembe kell venni a felváltás közvetlen költségeinek kereskedelmileg észszerű becslését, beleértve a biztosítéki követelményeket is, amelyek a klíringtagok számára azért merültek fel, hogy összehasonlítható nettó pozícióikat megfelelő időn belül újranyithassák a piacon, a tényleges piaci feltételek figyelembevételével, beleértve a piac mélységét és azon képességét, hogy az adott időszakon belül felvegye e nettó pozíciók adott mennyiségét; és
- d) a központi szerződő fél saját árképzési módszertanát kell alapul venni, kivéve, ha az ár meghatározására szolgáló ilyen módszertan nem tükrözi a tényleges piaci feltételeket.

Az első albekezdés c) pontjában említett időtartam meghatározásakor figyelembe kell venni az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog következményeit és az érintett nettó pozíciók jellemzőit.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés elkülönül a 24. cikk (3) bekezdése szerint elvégzett értékeléstől.

(5) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 49. cikkének (5) bekezdése és 74. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés elvégzésének módszertanát, beleértve a felszámolást követő veszteségek kiszámítását, amelyek az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett költségekből származtak volna, ha a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljeskörű alkalmazása mellett felszámolták volna.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

62. cikk

A részvényesek, klíringtagok és egyéb hitelezők védelme

Amennyiben a 61. cikk alapján elvégzett értékelés szerint bármely részvényesnek, klíringtagnak vagy egyéb hitelezőnek nagyobb veszteségei keletkeztek, mint amelyek akkor keletkeztek volna, ha a szanalási hatóság nem hozott volna szanalási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében, és ehelyett a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében, az alkalmazandó szerződéses kötelezettségek és egyéb, működési szabályzatában foglalt rendelkezések teljeskörű alkalmazása mellett számolták volna fel, az említett részvényes, klíringtag vagy egyéb hitelező jogosult arra, hogy megkapja a különbözet összegét.

63. cikk

Az ügyfelek és a közvetett ügyfelek védelme

(1) A klíringtagok számára a szanalási eszközök negatív következményeinek ügyfeleikre való áthárítását lehetővé tevő szerződéses megállapodásoknak egyenértékű és arányos alapon magukban kell foglalniuk az ügyfelek jogát, hogy a klíringtagok számára a 27. cikk (6) bekezdésével összhangban nyújtott kártalanításból vagy kártérítésből – vagy az ilyen kártalanítás vagy kártérítés készpénzben kifejezett ellenértékéből – vagy a 62. cikkel összhangban benyújtott térítési igény nyomán általuk kapott bevételből olyan mértékben részesüljenek, amennyiben az ilyen bevétel az ügyféli pozíciókhoz kapcsolódik. E rendelkezések a saját ügyfeleiknek közvetett elszámolási szolgáltatásokat kínáló ügyfelek és közvetett ügyfelek szerződéses megállapodásaira is alkalmazandók.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy – a szerződéses megállapodások titoktartási előírásai által lehetővé tett mértékben átlátható módon – meghatározza azon feltételeket, amelyek alapján az (1) bekezdésben említett kártalanítás, az ilyen kártalanítás készpénzben kifejezett ellenértéke vagy bármely bevétel továbbadandó, valamint azon feltételeket, amelyek alapján e továbbadás arányosnak tekintendő.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. február 12-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

64. cikk

Kifizetések visszatérítése

A szanálási hatóság a 62. cikkben említett megtérítéssel összefüggésben felmerülő minden észszerű mértékű kiadást a lehető legteljesebb mértékben visszatérített a következő módok valamelyikén:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő féltől;
- b) a vevő által fizetett ellentételezésből, amennyiben a vagyoneértékesítési eszköz alkalmazására került sor;
- c) az áthidaló központi szerződő fél megszüntetésének eredményeként keletkezett bevételből.

65. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

A 66., a 67. és a 68. cikkben előírt védelem a következő körülmények között alkalmazandó:

- a) amennyiben a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik szervezetre, vagy valamely szanálási eszköz alkalmazása során egy áthidaló központi szerződő félről egy vevőre ruházza át; és
- b) amennyiben a szanálási hatóság a 49. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatásköröket gyakorolja.

66. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása – a 29. cikkben említett pozícióelosztó eszköz kivételével – ne eredményezze a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy a nettósítási megállapodások szerinti jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló központi szerződő fél és a megállapodásban részes egyéb felek közötti átruházását vagy az ilyen megállapodások szerinti jogoknak és kötelezettségeknek a kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdésben említett megállapodások közé tartozik minden olyan megállapodás, amelynek felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

67. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a szanálás alatt álló központi szerződő fél és a megállapodásban részes egyéb felek közötti biztosítéki megállapodások tekintetében:

- a) azon eszközök átruházása, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és az eszköz által nyújtott biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- b) a biztosított kötelezettség átruházása, kivéve, ha a biztosítéki fedezetet is átruházzák;
- c) a biztosítéki fedezet átruházása, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átruházzák;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítéki fedezete megszűnik.

68. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítékkal fedezett kötvények esetén

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a strukturált finanszírozási rendszerek tekintetében, beleértve a fedezett kötvényeket is:

- a) azon eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél az egyik fél;
- b) azon eszközök, jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási rendszert alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél az egyik fél.

Az első bekezdés alkalmazásában a strukturált finanszírozási rendszerek magukban foglalják az értékpapírosításokat és a fedezeti célokra használt olyan instrumentumokat, amelyek a biztosítékállomány elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél vagy egy vagyonkezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -tartással járnak.

69. cikk

Részleges transzferek: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

(1) A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv hatálya alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:

- a) a szanálás alatt álló valamely központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik szervezetre ruházza át;
- b) törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részes fél, vagy valamely vevőt vagy áthidaló központi szerződő felet helyettesíti annak részes fél minőségében.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét:

- a) átutalási megbízás visszavonása, a 98/26/EK irányelv 5. cikkével összhangban;

- b) az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikke által előírtak szerinti érvényesíthetőségének befolyásolása;
- c) a pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy hiteleszközöknek a 98/26/EK irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználásának befolyásolása;
- d) a nyújtott biztosítéknak a 98/26/EK irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmének befolyásolása.

VI. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

70. cikk

Értesítési követelmények

(1) A központi szerződő fél értesíti az illetékes hatóságot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a 22. cikk (2) bekezdésében említettek szerint fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

(2) Az illetékes hatóság tájékoztatja a szanálási hatóságot az (1) bekezdés alapján kapott értesítésekről, valamint a IV. cím szerinti minden olyan helyreállítási vagy egyéb intézkedésről, amelyre az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet.

Az illetékes hatóság tájékoztatja a szanálási hatóságot a 648/2012/EU rendelet 24. cikkében említett, valamely központi szerződő féllel kapcsolatos bármely vészhelyzetről, valamint az említett rendelet 48. cikkével összhangban kapott bármely értesítésről.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság megállapítja, hogy egy központi szerződő fél tekintetében teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában vagy a 22. cikk (3) bekezdésében említett feltételek, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a következő hatóságokat:

- a) az adott központi szerződő fél illetékes hatósága vagy szanálási hatósága;
- b) a központi szerződő fél anyavállalatának illetékes hatósága;
- c) a központi bank;
- d) az illetékes minisztérium;
- e) az ERKT és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság; és
- f) a központi szerződő fél felügyeleti kollégiuma és szanálási kollégiuma.

71. cikk

A szanálási hatóság határozata

(1) Az illetékes hatóságtól a 70. cikk (3) bekezdése alapján kapott értesítést követően a szanálási hatóság határoz arról, hogy szükség van-e szanálási intézkedésre.

(2) Az arról szóló határozat, hogy valamely központi szerződő fél tekintetében hozzanak-e szanálási intézkedést, a következő információkat tartalmazza:

- a) a szanálási hatóság arra vonatkozó értékelése, hogy a központi szerződő fél teljesíti-e a szanálás feltételeit; és
- b) minden olyan intézkedés, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik, beleértve a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti intézkedést.

72. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

(1) A szanálási hatóság tájékoztatja a szanálási kollégiumot a meghozni kívánt szanálási intézkedésekről. Az értesítésben azt is jelezni kell, hogy a szanálási intézkedések eltérnek-e a szanálási tervtől.

A szanálási intézkedés meghozatalát követően, amint lehetséges, a szanálási hatóság értesíti a következők mindegyikét:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél;
- b) a szanálási kollégium;
- c) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság és az ERKT;
- d) a Bizottság, az EKB és az EIOPA; és
- e) a 98/26/EK irányelv hatálya alá tartozó azon rendszerek üzemeltetői, amelyekben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részt vesz.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett értesítés tartalmazza azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a releváns intézkedés megtételére sor kerül, és megjelöli azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés hatályos.

Az (1) bekezdés második albekezdése alapján a szanálási kollégiumnak küldött értesítésben meg kell indokolni a szanálási tervtől való bármely eltérést.

(3) Azon határozat vagy aktus másolatát, amelynek révén a szanálási intézkedést meghozzák, vagy a szanálási intézkedés hatásait, valamint adott esetben az e rendelet 55., 56. és 57. cikkében említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közleményt a következő helyek mindegyikén közzé kell tenni:

- a) a szanálási hatóság honlapja;
- b) az illetékes hatóság honlapja, amennyiben nem azonos a szanálási hatósággal, és az ESMA honlapja;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél honlapja; és
- d) amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló központi szerződő félre vonatkozó szabályozott információ közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁶⁾ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban alkalmazott módok.

(4) Amennyiben a tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóság biztosítja, hogy a (3) bekezdésben említett határozat bizonyítékaul szolgáló dokumentumokat elküldjék a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak azon tulajdonosaihoz és hitelezőihöz, akik a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

73. cikk

Titoktartás

(1) A szakmai titoktartás követelményei a következő személyeket kötik:

- a) szanálási hatóságok;
- b) az illetékes hatóságok, az ESMA és az EBH;

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az e rendelet értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyongfelügyelők;
- e) a szanalási hatóságok által megkeresett vagy az illetékes hatóságok által felkért potenciális vevők, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük a vagyonerőtesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, és függetlenül attól, hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanalási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vevők által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) központi bankok és a szanalási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- h) áthidaló központi szerződő fél;
- i) a központi szerződő fél felső vezetése és igazgatóságának tagjai, valamint az a)–k) pontban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai kinevezésük előtt, alatt és után;
- j) a szanalási kollégiumnak az a), a b), a c) és a g) pontban nem említett minden más tagja; és
- k) az a)–j) pontban említett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó, bármely más személy.

(2) Az (1) és a (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h) és j) pontjában említett személyek biztosítják, hogy belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek biztosítják az információ titkosságát a szanalási eljárásban közvetlenül érintett személyek között.

(3) Az (1) bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során vagy az illetékes hatóságtól vagy a szanalási hatóságtól az e rendelet szerinti funkcióik kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha az az e rendelet szerinti funkcióik gyakorlása során vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján az egyes központi szerződő felek nem azonosíthatók, vagy ha rendelkeznek az információt nyújtó hatóság vagy központi szerződő fél kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

Bármely típusú információ nyilvánosságra hozatala előtt az (1) bekezdésben említett személyeknek értékelniük kell, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek kereskedelmi érdekeire, az ellenőrzések céljára, a vizsgálatokra és a könyvvizsgálatokra.

Az információ nyilvánosságra hozatalának hatásait vizsgáló eljárás magában foglal egy külön értékelést a 9. és a 12. cikkben említett helyreállítási és szanalási tervek tartalmának és részleteinek, valamint a 10. és a 15. cikk szerint elvégzett bármely értékelés eredményének a közzétételével járó hatásokról.

Az (1) bekezdésben említett bármely személy és szervezet a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel tartozik e cikk megsértése esetén.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, az (1) bekezdésben említett személyek bizalmas információkat cserélhetnek a következők bármelyikével, feltéve, hogy az információ címzettjére az említett információcsere tekintetében titoktartási kötelezettség vonatkozik:

- a) bármely más személy, amennyiben az a szanalási intézkedés megtervezéséhez vagy elvégzéséhez szükséges;
- b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságai, saját tagállamuk számvevőszéke és saját tagállamuk egyéb vizsgálati szervei;
- c) a fizetési rendszerek felügyeletéért felelős nemzeti hatóságok, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságok, azon hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek felügyeletének közfeladatával bíztak meg, a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, a makroprudenciális szabályok alkalmazása révén a tagállamokban a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartásáért felelős hatóságokkal, a pénzügyi rendszer stabilitásának védelméért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatok elvégzéséért felelős személyek.

- (5) Ez a cikk nem akadályozza meg, hogy:
- a) az (1) bekezdés a)–g) és j) pontjában említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői információt osszanak meg egymás között az egyes szerveken vagy szervezeteken belül;
 - b) a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok – beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is – szanálási intézkedés megtervezése vagy elvégzése céljából információt osszanak meg egymással és más uniós szanálási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása révén a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a jogszabályban előírt könyvvizsgálatok elvégzésével megbízott személyekkel, az EBH-val, az ESMA-val vagy a 80. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vevővel.
- (6) E cikk nem érinti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésére vonatkozó nemzeti jogot.

VII. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

74. cikk

Előzetes bírósági jóváhagyás és a fellebbezési jog

- (1) Egy válságmegelőzési intézkedés vagy szanálási intézkedés meghozatalára vonatkozó határozat előzetes bírósági jóváhagyáshoz köthető, ha a nemzeti jog így rendelkezik, amennyiben az említett jóváhagyással kapcsolatos eljárásra és a bírósági vizsgálatra gyorsított eljárásban kerül sor.
- (2) Valamennyi személynek, akit vagy amelyet érint egy válságmegelőzési intézkedés meghozatalára vonatkozó határozat vagy egy, a szanálási intézkedést kivéve, bármely egyéb hatáskör gyakorlására vonatkozó határozat, fellebbezési joga van e határozat ellen.
- (3) Valamennyi személynek, akit vagy amelyet érint egy szanálási intézkedés meghozatalára vonatkozó határozat, fellebbezési joga van e határozat ellen.
- (4) A (3) bekezdésben említett fellebbezéshez való jog a következő feltételek mellett gyakorolható:
- a) a fellebbezés benyújtása nem vonhatja maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését;
 - b) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható, és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy végrehajtásának felfüggesztése a közérdekkel ellentétes volna; és
 - c) a fellebbezéssel kapcsolatos eljárás gyorsított.
- (5) A bíróság a tényeknek a szanálási hatóság által elvégzett gazdasági értékelését használja fel saját értékelésének alapjául.
- (6) Amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból, köteleiéből vagy kötelezettségeiből valamely szanálási intézkedés keretében vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik felek érdekeinek védelmében szükséges, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy az érintett szanálási hatóság által megkötött ügyleteket, amelyek a megsemmisített határozaton alapulnak.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a szanálási hatóság által hozott határozat megsemmisítésére kerül sor, a kérelmező rendelkezésére álló jogorvoslatok az említett határozat eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására korlátozódnak.

75. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

(1) Valamely központi szerződő fél tekintetében rendes fizetéseképtelenségi eljárás kizárólag a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy hozzájárulásával indítható a (3) bekezdésnek megfelelően.

(2) Az illetékes hatóságokat és a szanálási hatóságokat haladéktalanul értesíteni kell minden olyan kérelemről, amely valamely központi szerződő fél tekintetében rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítására irányul, függetlenül attól, hogy az adott központi szerződő fél szanálás alatt áll-e, vagy hogy a 72. cikk (3) bekezdésével összhangban határozatot tettek-e közzé.

(3) A rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságok kizárólag azután indíthatják meg az eljárást, hogy a szanálási hatóság értesítette őket azon határozatáról, hogy nem hoz szanálási intézkedést a központi szerződő fél tekintetében, vagy ha a (2) bekezdésben említett értesítést követő hét napon belül nem kapnak értesítést.

Amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök eredményes alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhetik a bíróságot, hogy a szanálási célokkal összhangban lévő megfelelő időre függeszsen fel minden olyan bírósági intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló központi szerződő fél érintett fél vagy azzá válhat.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

76. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

(1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban ajánlásokat terjeszthet a Tanács elé a szanálási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti, a központi szerződő felekkel és a harmadik országbeli központi szerződő felekkel kapcsolatos helyreállítási és szanálási tervekkel összefüggő együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokra irányuló tárgyalásokra vonatkozóan, a következő helyzetekre tekintettel:

- a) amennyiben egy harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat vagy rendelkezik leányvállalattal;
- b) amennyiben valamely tagállamban létrehozott központi szerződő fél egy harmadik országban nyújt szolgáltatásokat vagy rendelkezik egy vagy több leányvállalattal.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett megállapodások célja különösen az, hogy biztosítsák a 79. cikkben említett feladatok elvégzése és hatáskörök gyakorlása során történő együttműködést szolgáló folyamatok és megállapodások létrehozását, beleértve az e célok eléréséhez szükséges információcserét is.

77. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása

(1) E cikket kell alkalmazni a harmadik országbeli szanálási eljárások tekintetében, hacsak és amíg a 76. cikk (1) bekezdésében említett, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatályba nem lép. E cikket kell alkalmazni a 76. cikk (1) bekezdésében említett, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépésének időpontját követően is, amennyiben az említett megállapodás nem vonatkozik a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésére és végrehajtására.

(2) Az érintett nemzeti hatóságok a következő esetek bármelyikében elismerik a harmadik országbeli szanálási eljárásokat valamely harmadik országbeli központi szerződő féllel kapcsolatban:

- a) a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat, vagy hozott létre leányvállalatot;
- b) a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban rendelkezik eszközökkel, jogokkal, kötelekkel vagy kötelezettségekkel, vagy azokra e tagállamok joga vonatkozik.

Az érintett nemzeti hatóságok a nemzeti jogukkal összhangban biztosítják az elismert harmadik országbeli szanálási eljárás végrehajtását.

(3) Az érintett nemzeti hatóságok legalább a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) szanálási hatáskörök gyakorlása a következőkkel kapcsolatban:
 - i. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó; és
 - ii. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban könyveltek el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;
- b) a kijelölt tagállamban létrehozott leányvállalat tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve egy másik személy kötelezését a végrehajtásra;
- c) az 55., az 56. és az 57. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek; és
- d) a szerződések felmondásához, likvidálásához vagy esedékességének előre hozásához való bármely jog érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett szervezetek vagy a csoporthoz tartozó egyéb vállalkozások szerződéses jogainak befolyásolása, amennyiben egy ilyen jog a harmadik országbeli központi szerződő fél tekintetében hozott szanálási intézkedésből fakad, akár maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által, akár a harmadik országnak a szanálási intézkedésekre vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásai szerinti egyéb módon, feltéve, hogy a lényegi szerződéses kötelezettségek – beleértve a fizetési és a teljesítési kötelezettségeket, valamint a biztosíték nyújtását is – továbbra is teljesülnek.

(4) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetéseket eljárási eljárásokat.

78. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának megtagadásához való jog

A 77. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az érintett nemzeti hatóságok a következő esetek bármelyikében megtagadhatják a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerését vagy végrehajtását:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások káros hatást gyakorolnának a saját tagállamuk pénzügyi stabilitására;
- b) a saját tagállamukban található hitelezők, klíringtagok vagy adott esetben ügyfelek a harmadik ország saját szanálási eljárása alapján nem részesülnének a hasonló törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel, klíringtagokkal vagy adott esetben ügyfelekkel azonos elbánásban;
- c) a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának lényegi költségvetési vonzata lenne a tagállamuk számára;
- d) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

79. cikk

Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

(1) E cikket kell alkalmazni a harmadik országgal történő együttműködés tekintetében, hacsak és amíg a 76. cikk (1) bekezdésében említett, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatályba nem lép. E cikket kell alkalmazni a 76. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően, amennyiben az említett megállapodás nem szabályozza ezen cikk tárgykörét.

(2) Az illetékes hatóságok vagy adott esetben a szanálási hatóságok együttműködési megállapodásokat kötnek a következő érintett harmadik országbeli hatóságokkal, figyelembe véve a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (7) bekezdése alapján létrehozott meglévő együttműködési megállapodásokat is:

- a) amennyiben a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújt szolgáltatásokat vagy rendelkezik leányvállalatokkal, azon érintett harmadik országbeli hatóságok, ahol a központi szerződő felet létrehozták;
- b) amennyiben a központi szerződő fél egy vagy több harmadik országban nyújt szolgáltatásokat vagy rendelkezik leányvállalatokkal, azon érintett harmadik országbeli hatóságok, ahol az említett szolgáltatásokat nyújtják, vagy ahol a leányvállalatokat létrehozták.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett együttműködési megállapodásokban meg kell határozni a részt vevő hatóságok közötti, a szükséges információmegosztás és együttműködés céljából alkalmazandó eljárásokat és szabályokat a következő feladatok elvégzésére és a következő hatáskörök gyakorlására vonatkozóan, az említett bekezdés a) és b) pontjában említett központi szerződő felek vagy az ilyen központi szerződő feleket magukban foglaló csoportok tekintetében:

- a) szanálási tervek kidolgozása a 12. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- b) az ilyen intézmények és csoportok szanálhatóságának értékelése a 15. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
- c) a szanálhatóság előtt álló akadályok kezelésére és felszámolására vonatkozó, a 16. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
- d) a 18. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása; és
- e) a szanálási eszközök alkalmazása, valamint a szanálási hatáskörök és az érintett harmadik országbeli hatóságokra ruházott hasonló hatáskörök gyakorlása.

(4) A tagállamok és a harmadik országok szanálási hatóságai és illetékes hatóságai között a (2) bekezdés alapján kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:

- a) a szanálási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
- b) a szanálási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 77. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
- c) a szanálási eszközök alkalmazásához, valamint a szanálási hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere;
- d) az együttműködési megállapodásban részes felek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az azon központi szerződő felet vagy csoportot érintő jelentős intézkedés e rendelet vagy az érintett harmadik ország joga alapján történő meghozatala előtt, amelyre a megállapodás vonatkozik;
- e) együttes szanálási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
- f) az e bekezdés a)–e) pontja szerinti információcserére és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben – válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.

A (3) bekezdés közös, egységes és következetes alkalmazása érdekében az ESMA 2022. augusztus 12-ig iránymutatásokat bocsát ki az e bekezdésben említett rendelkezések típusaira és tartalmára vonatkozóan.

(5) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet e cikknek megfelelően kötöttek.

80. cikk

A bizalmas információk cseréje

(1) A szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok, és adott esetben az egyéb érintett nemzeti hatóságok csak akkor cserélhetnek bizalmas információkat – beleértve a helyreállítási terveket is – az érintett harmadik országbeli hatósággal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 73. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal valamennyi érintett hatóság véleménye szerint legalább egyenértékűnek tekintett követelmények és előírások vonatkoznak; és
- b) az információ szükséges ahhoz, hogy az érintett harmadik országbeli hatóságok ellássák a nemzeti jog szerinti azon funkcióikat, amelyek összevethetők az e rendelet szerinti funkciókkal, és az információt egyéb célokra nem használják fel.

(2) Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.

(3) Ha a bizalmas információ egy másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok nem közölhetik azt az érintett harmadik országbeli hatósággal, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik, hozzájárul a közléshez; és
- b) az információt csak az a) pontban említett hatóság által engedélyezett célokból közlik.

(4) E cikk alkalmazásában az információ akkor tekintendő bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

KÖZIGAZGATÁSI INTÉZKEDÉSEK ÉS SZANKCIÓK

81. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) A tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek és ilyen szankciókat szabjanak ki, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében.

Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a nemzeti büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat előíró szabályokat, közlik a Bizottsággal és az ESMA-val a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

A tagállamok 2022. augusztus 12-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az e bekezdés első és a második albekezdésében említett szabályokról. Haladéktalanul tájékoztatják továbbá a Bizottságot és az ESMA-t e szabályok későbbi módosításairól.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett kötelezettségek központi szerződő felekre és klíringtagokra vonatkoznak, a kötelezettségek megsértése esetén – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel – az említett bekezdésben említett közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazhatók legyenek a központi szerződő felek és a klíringtagok igazgatóságára és felső vezetésére, valamint más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) Az e rendeletben előírt közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kivetésére vonatkozó hatáskört a jogsértés típusától függően a szanálási hatóságokra vagy – amennyiben eltérnek tőlük – az illetékes hatóságokra kell ruházni. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel rendelkeznek, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok a szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések a kívánt eredményekkel járjanak, és határokon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(4) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban történő kivetésére vonatkozó hatáskörüket a következő módok bármelyikén gyakorolják:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködve;
- c) felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatáskörüket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz benyújtott kérelem útján.

82. cikk

Különös rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írnak elő legalább a következő esetek tekintetében:

- a) a 9. cikket megsértve nem kerül sor a helyreállítási tervek elkészítésére, fenntartására és naprakésszé tételére;
- b) a 13. cikket megsértve nem kerül sor a szanálási tervek elkészítéséhez szükséges valamennyi információ biztosítására; és
- c) a 70. cikk (1) bekezdését megsértve nem kerül sor az illetékes hatóság értesítésére, amikor a központi szerződő fél fizetése képtelen vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben alkalmazható közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes személyt, központi szerződő felet vagy egyéb jogi személyt, valamint a jogsértés természetét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) a központi szerződő fél felső vezetése tagjainak vagy bármely felelősnek tartott természetes személynek az ideiglenes eltávolítása a központi szerződő félnél betöltött funkciók gyakorlásától;
- d) jogi személy esetén e jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevétele legfeljebb 10 %-ának megfelelő közigazgatási bírság. Ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi árbevétel;
- e) természetes személy esetén legfeljebb 5 000 000 EUR összegű közigazgatási bírság, vagy azon tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, ennek az összegnek 2021. február 11-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke; és
- f) közigazgatási bírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

83. cikk

A közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzététele

(1) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok közzéteszik a hivatalos honlapjukon azokat a közigazgatási szankciókat vagy közigazgatási intézkedéseket, amelyeket e rendelet megsértése miatt kiszabtak, amennyiben nem került sor az ilyen szankciók vagy intézkedések elleni fellebbezésre, vagy amennyiben a fellebbezési jogot kimerítették. E közzétételnek indokolatlan késedelem nélkül meg kell történnie azt követően, hogy a természetes vagy jogi személyt tájékoztatták e szankcióról vagy intézkedésről, és információt kell tartalmaznia a jogsértés típusáról és jellegéről, valamint azon természetes vagy jogi személyről, akire vagy amelyre a szankciót vagy intézkedést kiszabták.

Amennyiben a tagállamok engedélyezik az olyan közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzétételét, amelyek ellen fellebbezés van folyamatban, a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik a hivatalos honlapjukon a fellebbezés státuszára és eredményére vonatkozó információt.

(2) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok a következő körülmények bármelyikének fennállása esetén név nélkül, a nemzeti jognak megfelelő módon közzéteszik az általuk kiszabott közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket:

- a) ha a közigazgatási szankciót vagy egyéb közigazgatási intézkedést természetes személyre szabták ki, és a személyes adatok közzététele az ilyen közzététel arányosságának kötelező előzetes értékelése alapján aránytalannak bizonyul;
- b) ha a közzététel veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást vagy eljárást;
- c) ha a közzététel aránytalan veszteséget okozna – amennyiben ez meghatározható – az érintett központi szerződő félnek vagy természetes személyeknek.

Ilyen esetekben – alternatív megoldásként – az érintett adatok közzététele észszerű ideig elhalasztható, ha előrelátható, hogy ezen időszak során a név nélküli közzététel indokai meg fognak szűnni.

(3) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikknek megfelelő közzététel legalább öt évig fennmaradjon a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a vonatkozó adatvédelmi szabályok alapján szükséges ideig tarthatók fenn a szanálási hatóság vagy az illetékes hatóság honlapján.

(4) Az ESMA 2022. augusztus 12-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak a közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a tagállamok általi, a (2) bekezdésben előírtak szerinti név nélküli közzétételéről és különösen arról, hogy e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak-e a tagállamok között. E jelentésben be kell számolni a tagállamoknak a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzétételére vonatkozó nemzeti joga alapján a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennálló minden jelentős eltérésről is.

84. cikk

Az ESMA által fenntartott központi adatbázis

(1) A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok a 73. cikkben említett szakmai titoktartásra vonatkozó előírások betartásával tájékoztatják az ESMA-t a 81. cikk alapján általuk kiszabott valamennyi közigazgatási szankcióról, valamint az ilyen szankciók elleni bármely fellebbezés státuszáról és eredményéről.

(2) Az ESMA a bejelentett közigazgatási szankciókról kizárólag a szanálási hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag a szanálási hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet a szanálási hatóságok által szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

(3) Az ESMA a bejelentett közigazgatási szankciókról kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn, amelyhez kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és amelyet az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

(4) Az ESMA a meglévő honlapján weboldalt tart fenn, amelyen linkek találhatók a 83. cikk alapján az egyes szanálási hatóságok által közzétett közigazgatási szankciókhoz és az egyes illetékes hatóságok által közzétett közigazgatási szankciókhoz, és feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra teszik közzé a szankciókat.

85. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskör gyakorlása, valamint azoknak az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok általi eredményes alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok valamennyi releváns körülményt figyelembe vegyenek, beleértve adott esetben a következőket is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) az érintett természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összege, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteségek, amennyiben meghatározhatók;
- f) a felelős természetes vagy jogi személy által az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal folytatott együttműködés szintje;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

VIII. CÍM

AZ 1095/2010/EU, A 648/2012/EU, A 600/2014/EU, A 806/2014/EU ÉS AZ (EU) 2015/2365 RENDELET, VALAMINT A 2002/47/EK, A 2004/25/EK, A 2007/36/EK, A 2014/59/EU ÉS AZ (EU) 2017/1132 IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSAI

86. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosításai

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 3. pontja a következő alponttal egészül ki:

„iv. az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet * tekintetében az említett rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott szanálási hatóság.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.).”

2. A 40. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) 2021/23 rendelet alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához adott esetben csatlakozhat az egyes tagállamok szanalási hatóságának egy képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”

87. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztése szanalás esetén

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél teljesíti az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 22. cikke szerinti feltételeket, a központi szerződő félnek az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt szanalási hatósága vagy az e rendelet 22. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóság a saját kezdeményezésére vagy a szanalás alatt álló központi szerződő fél egy klíringtagjának felügyeletéért felelős valamely illetékes hatóság kérésére az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett elszámolási kötelezettség felfüggesztését kérheti a Bizottságtól a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek meghatározott kategóriáira vagy egy meghatározott típusú szerződő félre vonatkozóan, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szanalás alatt álló központi szerződő fél számára engedélyezték az azon, elszámolási kötelezettség alá tartozó tőzsdén kívüli származtatott ügyletek meghatározott kategóriáinak elszámolását, amelyekre a felfüggesztést kérelmezték; és
- b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ezen meghatározott kategóriáira, vagy egy meghatározott típusú szerződő félre vonatkozó elszámolási kötelezettség felfüggesztése szükséges az Unióban a pénzügyi stabilitást vagy a pénzügyi piacok rendezett működését a központi szerződő fél szanalásával összefüggésben fenyegető súlyos veszély elkerülése vagy kezelése céljából, és a felfüggesztés e célhoz mérten arányos.

Az első albekezdésben említett kérelemhez bizonyítékot kell csatolni arra vonatkozóan, hogy az említett albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

Az első albekezdésben említett hatóság a Bizottságnak benyújtott kérelemmel egyidejűleg tájékoztatja az ESMA-t és az ERKT-t az indokolással ellátott kérelmről.

(2) Az ESMA az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett hatóság kérelmének kézhezvételét követő 24 órán belül – és amennyiben lehetséges, az ERKT-val folytatott konzultációt követően – véleményt bocsát ki a tervezett felfüggesztésről, figyelembe véve az Unió pénzügyi stabilitását vagy pénzügyi piacainak rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülésének vagy kezelésének szükségességét, az (EU) 2021/23 rendelet 21. cikkében megállapított szanalási célokat, valamint az e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(3) Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy az elszámolási kötelezettség felfüggesztése a 600/2014/EU rendelet 32. cikkének (5) bekezdésében említett, a kereskedési kötelezettség érvénybe lépését szabályozó kritériumok lényegi változásának minősül, az említett rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított kereskedési kötelezettség felfüggesztését kérheti a Bizottságtól a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon meghatározott kategóriái tekintetében, mint amelyekre az elszámolási kötelezettség felfüggesztése iránti kérelem vonatkozik.

Az ESMA az indokolással ellátott kérelmét a Bizottságnak történő benyújtásával egyidejűleg benyújtja az (1) bekezdés első albekezdésében említett hatóságnak és az ERKT-nak.

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett kérelmek, valamint a (2) bekezdésben említett vélemény nem hozhatók nyilvánosságra.

(5) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételét követően – indokolatlan késedelem nélkül, az (1) bekezdésben említett hatóságtól kapott indokolás és bizonyítékok alapján – vagy végrehajtási jogi aktus útján felfüggeszti a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek meghatározott kategóriáira vonatkozó elszámolási kötelezettséget, vagy elutasítja a kért felfüggesztést.

A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásakor figyelembe veszi az ESMA által kibocsátott, e cikk (2) bekezdésében említett véleményt, az (EU) 2021/23 rendelet 21. cikkében említett szanalási célokat, az e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek említett kategóriái tekintetében, valamint a felfüggesztésnek az Unióban a pénzügyi stabilitást vagy a pénzügyi piacok rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülése vagy kezelése érdekében való szükségességét.

Amennyiben a Bizottság elutasítja a felfüggesztési kérelmet, ezt írásban meg kell indokolnia az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmező hatóságnak és az ESMA-nak. A Bizottság erről azonnal tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, és továbbítja részükre az (1) bekezdés első albekezdésében említett kérelmező hatóságnak és az ESMA-nak adott indokolást. Ezen információk nem hozhatók nyilvánosságra.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) Az ESMA-nak az e cikk (3) bekezdése szerinti kérésére, az elszámolási kötelezettséget felfüggesztő végrehajtási jogi aktus egyúttal a 600/2014/EU rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt kereskedési kötelezettséget is felfüggesztheti a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon meghatározott kategóriái tekintetében, mint amelyekre az elszámolási kötelezettség felfüggesztése vonatkozik.

(7) Az elszámolási kötelezettség és adott esetben a kereskedési kötelezettség felfüggesztéséről tájékoztatni kell az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett kérelmező hatóságot és az ESMA-t, és a vonatkozó határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság honlapján, valamint a 6. cikkben említett nyilvános jegyzékben.

(8) Az elszámolási kötelezettségnek az (5) bekezdés szerinti felfüggesztése a felfüggesztés alkalmazásának kezdőnapjától számított legfeljebb három hónapos kezdeti időszakra vonatkozhat.

A kereskedési kötelezettségnek a (6) bekezdésben említett felfüggesztése ugyanezen kezdeti időszakra kell, hogy vonatkozzon.

(9) Amennyiben a felfüggesztés alapjául szolgáló okok továbbra is fennállnak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján legfeljebb három hónapos további időszakokkal meghosszabbíthatja az (5) bekezdésben említett felfüggesztést, ám a felfüggesztés teljes időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot. A felfüggesztés meghosszabbítását a (7) bekezdéssel összhangban közzé kell tenni.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(10) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett bármely hatóság kellő idővel az (5) bekezdésben említett kezdeti felfüggesztési időszak vége vagy a (9) bekezdésben említett meghosszabbított időszak vége előtt kérelmet bocsáthat ki a Bizottságnak, hogy hosszabbítsa meg az elszámolási kötelezettség felfüggesztését.

A kérelemhez bizonyítékot kell csatolni arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában megállapított feltételek továbbra is teljesülnek.

Az első albekezdésben említett hatóság a Bizottságnak benyújtott kérelemmel egyidejűleg értesíti az ESMA-t és az ERKT-t az indokolással ellátott kérelméről.

Az első albekezdésben említett kérelem nem hozható nyilvánosságra.

Az ESMA a kérelemről szóló értesítés kézhezvételét és – amennyiben szükségesnek tartja – az ERKT-val folytatott konzultációt követően, indokolatlan késedelem nélkül véleményt bocsát ki a Bizottságnak arról, hogy továbbra is fennállnak-e a felfüggesztés alapjául szolgáló okok, figyelembe véve az Unió pénzügyi stabilitását vagy pénzügyi piacainak rendezett működését fenyegető súlyos veszély elkerülésének vagy kezelésének szükségességét, az (EU) 2021/23 rendelet 21. cikkében megállapított szanalási célokat, valamint az e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat. Az ESMA e vélemény egy példányát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E vélemény nem hozható nyilvánosságra.

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztését meghosszabbító végrehajtási jogi aktus meghosszabbíthatja a kereskedési kötelezettségnek a (6) bekezdésben említett felfüggesztését is.

A kereskedési kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítása ugyanarra az időszakra kell, hogy vonatkozzon, mint az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítása.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.)."

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Referencia-kamatlábak más kamatlábbal való felváltása az elődügyletek esetén

(1) A 11. cikk (3) bekezdésében említett szerződő felek az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján már meglévő kockázatkezelési eljárásaikat továbbra is alkalmazhatják azokra a nem központi elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek megkötésére vagy megújítására az előtt került sor, hogy a kockázatkezelési eljárások alkalmazásának a 11. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettsége érvénybe lépett volna, amennyiben 2021. február 11-t követően az ezen ügyletek megújítására kizárólag az alapjukul szolgáló referencia-kamatláb más kamatlábbal való felváltása vagy az adott referencia-kamatlábba vonatkozó pótrendelkezések bevezetése céljából kerül sor.

(2) Azon ügyletekre, amelyek megkötésére vagy megújítására az elszámolási kötelezettségnek a 4. cikk szerinti érvénybe lépését megelőzően került sor, és amelyek megújítására utóbb, 2021. február 11-t követően kizárólag az alapjukul szolgáló referencia-kamatláb más kamatlábbal való felváltása vagy az adott referencia-kamatlábba vonatkozó pótrendelkezések bevezetése céljából kerül sor, ennél fogva nem válik alkalmazandóvá a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség."

3. A 24a. cikk (7) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az 1095/2010/EU rendelet 32. cikkének (2) bekezdésével összhangban legalább évente kezdeményeznie és koordinálnia kell a központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekkel szembeni alkalmazkodóképességének az Unió egészére kiterjedő értékelését, lehetőség szerint figyelembe véve a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó intézkedéseknek az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt összesített hatását;"

4. A 28. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kockázatkezelési bizottság bármely olyan intézkedés kapcsán tanácsal látja el az igazgatóságot, amely hatással lehet a központi szerződő fél kockázatkezelésére, például a kockázati modell, a nemteljesítési eljárások, a klíringtagok felvételére vonatkozó kritériumok vagy az új eszközkategóriák elszámolásának számottevő változása vagy funkciók kiszervezése esetén. A kockázatkezelési bizottság kellő időben tájékoztatja az igazgatóságot a központi szerződő fél alkalmazkodóképességét érintő bármely új kockázatról. A központi szerződő fél napi működéséhez nincs szükség a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra. Vész helyzetben észszerű erőfeszítéseket kell tenni a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra a központi szerződő fél kockázatkezelésére hatást gyakorló fejleményekről, többek között a klíringtagoknak a központi szerződő féllel szembeni kitettségei és a más központi szerződő felekkel fennálló kölcsönös függőségi viszonyok szempontjából releváns fejleményekről."

5. A 28. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A központi szerződő fél haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot és a kockázatkezelési bizottságot minden olyan döntésről, amelyben az igazgatóság nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, és megindokolja az ilyen döntést. A kockázatkezelési bizottság vagy a kockázatkezelési bizottság bármely tagja tájékoztathatja az illetékes hatóságot minden olyan területről, amelyen megítélése szerint nem követték a kockázatkezelési bizottság tanácsát."

6. A 37. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A központi szerződő fél tájékoztatja az illetékes hatóságot bármely klíringtagjának a kockázati profilja tekintetében bekövetkező bármely jelentős negatív fejleményről, amelyet a központi szerződő félnek az első albekezdésben említett értékelése vagy bármely egyéb, hasonló következtetéssel járó értékelés során állapítottak meg, beleértve a bármely klíringtag által a központi szerződő félre nézve képviselt kockázat olyan fokozódását is, amely a központi szerződő fél megítélése szerint potenciálisan nemteljesítési eljáráshoz vezethet."

7. A 38. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A központi szerződő fél klíringtagjai egyértelműen tájékoztatják meglévő és potenciális ügyfeleiket azokról az esetleges veszteségekről vagy egyéb költségekről, amelyeket a központi szerződő fél működési szabályzata szerinti nemteljesítés-kezelési eljárások és veszteség- és pozícióelosztó megállapodások alkalmazásának eredményeként viselhetnek, beleértve a kompenzáció típusát is, amelyet a 48. cikk (7) bekezdésére tekintettel kaphatnak. Az ügyfeleknek kellően részletes információt kell adni annak biztosítása érdekében, hogy megértsék a legrosszabb esetben keletkező veszteségeket vagy egyéb költségeket, amelyek rájuk hárulhatnak, ha a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket hajt végre.”

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Átmeneti korlátozások jelentős nemteljesítésen kívüli esemény bekövetkeztekor

(1) Az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott jelentős nemteljesítésen kívüli esemény esetén az illetékes hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy az illetékes hatóság által meghatározott, öt évet meg nem haladó ideig tartózkodjon a következő intézkedésektől:

- a) osztalékfizetés vagy osztalékfizetésre szóló visszavonhatatlan kötelezettségvállalás, kivéve az (EU) 2021/23 rendeletben kifejezetten említett, kártalanítási célú osztalékjogosultságot;
- b) törzsrészesvények visszavásárlása;
- c) a következők fizetésére vonatkozó kötelezettség keletkeztetése: a központi szerződő félnek az e rendelet 26. cikkének (5) bekezdése szerinti javadalmazási politikájában meghatározott változó javadalmazás, nem kötelező nyugdíjuttatások vagy végkielégítési csomagok az e rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott felsővezetés számára.

Az illetékes hatóság nem korlátozhatja a központi szerződő felet az első albekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatalában, ha a központi szerződő félnek jogi kötelezettsége ezen intézkedés meghozatala, és a kötelezettség korábban keletkezett az első albekezdés szerinti eseményeknél.

(2) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy eltekint az (1) bekezdésben előírt korlátozásoktól, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a korlátozások feloldása nem csökkentené a központi szerződő fél saját forrásainak mennyiségét vagy rendelkezésre állását, különös tekintettel a helyreállítási intézkedésként felhasználható saját forrásokra.

(3) Az ESMA 2022. február 12-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben részletesebben meghatározza, hogy az illetékes hatóság milyen körülmények fennállása esetén írhatja elő a központi szerződő fél számára, hogy tartózkodjon az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések meghozatalától.”

9. A 81. cikk (3) bekezdésének első albekezdése a következő ponttal egészül ki:

„r) az (EU) 2021/23 rendelet 3. cikke szerint kijelölt szanalási hatóságok.”

88. cikk

A 2015/2365/EU rendelet módosítása

A 12. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„n) az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 3. cikke szerint kijelölt szanalási hatóságok.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.)”

89. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosításai

A 2002/47/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ezen irányelv 4–7. cikke nem alkalmazandó pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások érvényesítésének korlátozására vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások hatályának korlátozására, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv * IV. címének V. vagy VI. fejezete vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet ** V. címe III. fejezetének 3. szakasza vagy IV. fejezete értelmében előírt pozíciólezáró nettósítási rendelkezésre vagy egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásra, vagy bármely ilyen, a tagállam jogában biztosított hasonló jogkörök értelmében az e cikk (2) bekezdése c) pontjának iv. alpontjában vagy d) pontjában említett, legalább a 2014/59/EU irányelv IV. címének VII. fejezetében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címének V. fejezetében meghatározottakkal egyenértékű biztosítékokkal rendelkező bármely szervezet rendezett szanálásának előmozdítása érdekében előírt korlátozásokra.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.).”

2. A 9a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9a. cikk

A 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, valamint az (EU)2021/23rendelet

Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK és a 2014/59/EU irányelv, valamint az (EU) 2021/23 rendelet rendelkezéseit.”

90. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 4. cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv * IV. címében vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet ** V. címében előírt szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése ne legyen alkalmazandó.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.).”

91. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosításai

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv * IV. címében vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet ** V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 2021.1.22., 1. o.).”

2. Az 5. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU irányelv és az (EU) 2021/23 rendelet alkalmazásában a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhasson arról, vagy módosíthassa az alapszabályt annak előírása céljából, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlést az e cikk (1) bekezdésében megállapítottnál rövidebb időn belül össze kell hívni, feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, hogy a 2014/59/EU irányelv 27. vagy 29. cikkében vagy az (EU) 2021/23 rendelet 18. cikkében foglalt feltételek teljesülnek, és hogy a tőkeemelés a 2014/59/EU irányelv 32. és 33. cikkében vagy az (EU) 2021/23 rendelet 22. cikkében megállapított szanalási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.”

92. cikk

Az (EU) 2017/1132 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/1132 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 84. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv * IV. címében vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet ** V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazása esetén ezen irányelv 49. cikke, 58. cikkének (1) bekezdése, 68. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, 70. cikke (2) bekezdésének első bekezdése, 72–75., 79., 80. és 81. cikke ne legyenek alkalmazandók.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszerről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 022, 22.1.2021, 1. o.).”

2. A 86a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének (101) pontjában vagy az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

3. A 87. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy azokra a vállalatokra, amelyek esetében a 2014/59/EU irányelv IV. címében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazására kerül sor, e fejezet rendelkezései ne legyenek alkalmazandók.”

4. A 120. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) az (5) bekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének (101) pontjában vagy az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

5. A 160a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a társaság a 2014/59/EU irányelv IV. címében vagy az (EU) 2021/23 rendelet V. címében előírt szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok hatálya alatt áll.”;

b) az (5) bekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének (101) pontjában vagy az (EU) 2021/23 rendelet 2. cikkének 48. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedések hatálya alatt állnak.”

93. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosítása

Az 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően is engedélyezett szervezetekre.”

94. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosítása

A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés (1) bekezdés számozást kap;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően is engedélyezett szervezetekre.”

95. cikk

A 600/2014/EU rendelet módosítása

Az 54. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nincs szükség az 52. cikk (12) bekezdésével összhangban a tőzsdén kereskedett származtatott termékek kizárására a 35. és a 36. cikk hatálya alól, valamely központi szerződő fél vagy kereskedési helyszín 2021. február 11. előtt engedélyt kérhet az illetékes hatóságától, hogy átmeneti rendelkezésekhez folyamodjon. Az illetékes hatóság – figyelembe véve a 35., illetve a 36. cikk szerinti hozzáférési jogok tőzsdén kereskedett származtatott termékekre való alkalmazásából eredő kockázatokat az érintett központi szerződő fél, illetve kereskedési helyszín rendezett működésére nézve – határozhat úgy, hogy egy 2021. július 3-ig tartó átmeneti időszakban a 35., illetve a 36. cikk nem alkalmazandó a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében az érintett központi szerződő félre, illetve kereskedési helyszínre. Amennyiben ilyen átmeneti időszak jóváhagyására kerül sor, a központi szerződő fél, illetve a kereskedési helyszín a tőzsdén kereskedett származtatott termékek tekintetében ezen időszak során nem részesülhet a 35. cikk, illetve a 36. cikk szerinti hozzáférési jogokból. Az illetékes hatóság értesíti az ESMA-t, és – központi szerződő fél esetén – az említett központi szerződő fél tekintetében illetékes hatóságok területét, amikor egy átmeneti időszakot jóváhagynak.”

IX. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

96. cikk

Felülvizsgálat

Az ESMA 2024. február 12-ig felméri a hatáskörei és feladatai e rendeletnek megfelelő gyakorlásából fakadó személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság 2026. február 12-ig felülvizsgálja e rendelet végrehajtását, és jelentést nyújt be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Legalább a következőket értékeli:

- a) a szanalási hatóság rendelkezésére álló pénzügyi források megfelelő és elegendő volta a nemteljesítésen kívüli eseményekből fakadó veszteségek fedezésére;
- b) a központi szerződő fél helyreállítás és szanalás keretében felhasználandó saját forrásainak összege és a felhasználásuk módja; és
- c) megfelelőek-e a szanalási hatóság rendelkezésére álló szanalási eszközök.

Szükség szerint a jelentéshez csatolni kell az e rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat.

A Bizottság 2021. december 31-ig felülvizsgálja a 27. cikk (7) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság értékeli különösen bármely további módosítások szükségességét a leírási és átalakítási eszköznek a központi szerződő felek szanalása esetén egyéb szanalási eszközökkel kombinált, a klíringtagok számára pénzügyi veszteségekkel járó alkalmazása tekintetében. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén csatolja az e rendelet felülvizsgálatára vonatkozó javaslatait.

A Bizottság 2027. augusztus 12-ig felülvizsgálja e rendeletet és a végrehajtását, valamint értékeli a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos irányítási szabályok eredményességét az Unióban, és jelentést nyújt be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség esetén csatolja az e rendelet felülvizsgálatára vonatkozó javaslatait.

97. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. augusztus 12-től kell alkalmazni, a következők kivételével:

a 95. cikket 2020. július 4-től kell alkalmazni;

a 87. cikk (2) bekezdését 2021. február 11-től kell alkalmazni;

a 9. cikk (1), (2), (3), (4), (6), (7), (9), (10), (12), (13), (16), (17), (18) és (19) bekezdését, a 10. cikk (1), (2), (3), (8), (9), (10), (11) és (12) bekezdését, valamint a 11. cikket 2022. február 12-től kell alkalmazni;

a 9. cikk (14) bekezdését és a 20. cikket 2023. február 12-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D.M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
M. ROTH

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A helyreállítási tervekkel szembeni követelmények

A helyreállítási tervnek a következő elemeket kell tartalmaznia:

1. a terv alapvető elemeinek összefoglalása és összefoglaló az általános helyreállási képességről;
2. a központi szerződő félnél a legutóbbi helyreállítási terv benyújtása óta bekövetkezett lényegi változások összefoglalása;
3. kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogy a központi szerződő fél miként kívánja tájékoztatni az illetékes hatóságát a helyreállítási helyzetről és kezelni a potenciálisan negatív piaci reakciókat, egyúttal a lehető legátláthatóbb módon eljárva;
4. a központi szerződő fél életképességének és pénzügyi stabilitásának fenntartásához vagy helyreállításához szükséges, a tőkével, a veszteségelosztással, a pozícióelosztással és a likviditással kapcsolatos intézkedések átfogó köre, beleértve a pozíciók közötti egyensúly és a tőke helyreállításához, az előfinanszírozott források feltöltéséhez és az elegendő likviditási forrásokhoz való folyamatos hozzájutáshoz szükséges intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenek a központi szerződő fél életképességének és folyamatos működőképességének fenntartásához, valamint ahhoz, hogy továbbra is nyújtani tudja kritikus szolgáltatásait az (EU) 648/2012 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése és 44. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően. A veszteségelosztással kapcsolatos intézkedések közé tartozhatnak a helyreállítási készpénzbefizetési felhívások és a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének csökkentése, amennyiben ezt a központi szerződő fél működési szabályzata meghatározza, és a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének (4) bekezdésével összhangban a teljesítő klíringtagok által befizetett alapletek nem használhatók fel a veszteségek elosztására;
5. a helyreállítási opciók értékelése a következőkre tekintettel:
 - i. végrehajtásuk hatása a központi szerződő fél fizetőképességére, likviditására, finanszírozási pozícióira, nyereségességére és működésére;
 - ii. végrehajtásuk külső hatása és rendszerszintű következményei a központi szerződő fél kritikus funkcióira, részvényesekre, klíringtagjaira, hitelezőire és egyéb érdekelt feleire, valamint adott esetben a csoport többi tagjára nézve, és amennyiben az információk rendelkezésre állnak, a központi szerződő fél ügyfeleire és közvetett ügyfeleire nézve;
 - iii. végrehajtásuk megvalósíthatósága, a kockázatoknak, az akadályoknak és az akadályok elhárítására szolgáló megoldásoknak a részletes elemzését követően; és
 - iv. végrehajtásuk hatása a működés folytonosságára, különösen az emberi erőforrásokra és az informatikára, valamint az egyéb pénzügyi infrastruktúrákhoz való hozzáférésre;
6. megfelelő feltételek és eljárások a helyreállítási intézkedések kellő időben történő végrehajtásának biztosítására, valamint tervezett határidők a terv minden egyes lényegi szempontjának végrehajtására vonatkozóan;
7. a terv eredményes és kellő időben történő végrehajtása előtt álló bármely lényegi akadály részletes ismertetése, beleértve a klíringtagokra és az ügyfelekre gyakorolt hatás vizsgálatát, olyan esetekben is, amikor a klíringtagok valószínűleg intézkedéseket tesznek a 2014/59/EU irányelv 5. és 7. cikkében említett helyreállítási tervüknek megfelelően, továbbá adott esetben a csoport többi tagjára gyakorolt hatás vizsgálatát;
8. a helyreállítási opciók helyreállítási terv szerinti egyes releváns forgatókönyvek kezelésére való megfelelőségének értékelése annak alapján, hogy ezen opciók miként:
 - i. biztosítják az átláthatóságot, és teszik lehetővé, hogy azok, akik veszteséget szenvedhetnek, és likviditáshiánnyal szembesülhetnek, mérjék, kezeljék és kézben tartsák az ilyen potenciális veszteségeket és likviditáshiányokat;
 - ii. nyújtanak ösztönzőket a részvényeseknek, a klíringtagoknak és azok ügyfeleinek, valamint a pénzügyi rendszernek; és
 - iii. minimálisra csökkentik a részvényesekre, a klíringtagokra és azok ügyfeleire, valamint a pénzügyi rendszerre gyakorolt negatív hatást;
9. a kritikus funkciók azonosítása;
10. a központi szerződő fél fő üzletágai, működése és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes ismertetése;

11. annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási tervezés hogyan illeszkedik a központi szerződő fél vállalatirányítási struktúrájába, hogyan képezi részét a központi szerződő fél klíringtagok által elfogadott működési szabályzatának, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó szakpolitikák és eljárások, illetve a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek azonosításának részletes ismertetése;
12. a teljesítő klíringtagokat arra ösztönző szabályok és intézkedések, hogy a nemteljesítő tagok pozícióira az árveréseken versenyképes ajánlatokat tegyenek;
13. szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy a központi szerződő fél megfelelően hozzájusson a válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, annak lehetővé tétele érdekében, hogy folytassa működését, és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
14. a rendelkezésre álló biztosítékok értékelése és az erőforrások vagy a likviditás üzletágak közötti átcsoportosítási lehetőségének értékelése;
15. szabályok és intézkedések:
 - i. a kockázat csökkentésére;
 - ii. a szerződések, jogok, eszközök és kötelezettségek szerkezetének átalakítására;
 - iii. az üzletágak szerkezetének átalakítására;
 - iv. az FMI-khez és a kereskedési helyszínekhez való folyamatos hozzáférés fenntartásának érdekében;
 - v. a központi szerződő fél működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is beleértve – folyamatosságának fenntartása céljára;
 - vi. a szerződések részleges vagy teljes felmondására;
 - vii. a központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereség értékének csökkentésére, adott esetben a központi szerződő fél által elszámolt instrumentumok típusától függően; és
 - viii. a teljesítő klíringtagok arra való kötelezése, hogy készpénz-hozzájárulást nyújtsanak a központi szerződő félnek, amelynek felső értékhatára legalább a központi szerződő fél garanciaalapjába befizetett hozzájárulásuk összege. Ezen helyreállítási készpénzbefizetési felhívási kötelezettséget a központi szerződő fél szabályzatában és egyéb szerződéses megállapodásaiban is szerepeltetni kell és hivatkozni kell rá;
16. előkészítő intézkedések, amelyek megkönnyítik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához szükséges, megfelelő határidőn belül történő értékesítését, beleértve az ilyen értékesítés által a központi szerződő fél működésére gyakorolt potenciális hatás értékelését is;
17. amennyiben a pénzügyi stabilitás helyreállításához szükséges egyéb irányítási intézkedéseket vagy stratégiákat is terveznek, ezen intézkedések vagy stratégiák, valamint várható pénzügyi hatásuk bemutatása;
18. előkészítő intézkedések, amelyeket a központi szerződő fél a helyreállítási terv végrehajtásának megkönnyítése érdekében tett vagy tervez tenni, beleértve azon intézkedéseket is, amelyek a központi szerződő fél kellő időben történő feltőkésítéséhez, a pozíciói közötti egyensúly helyreállításához, előfinanszírozott forrásainak feltöltéséhez és határokon átnyúló végrehajthatóságához szükségesek;
19. mennyiségi és minőségi mutatókból álló keret, amely azonosítja, hogy mely pontokon hozhatók meg a tervben említett megfelelő intézkedések;
20. adott esetben annak vizsgálata, hogy a tervben vázolt körülmények között egy központi szerződő fél hogyan és mikor vehet igénybe központi banki támogatást, és azon eszközök azonosítása, amelyek a központi banki támogatás feltételei szerint biztosítékként szolgálhatnak;
21. a 648/2012/EU rendelet 49. cikke (1) bekezdésének figyelembevételével, különböző forgatókönyvek, amelyek súlyosan érintenék a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását vagy működőképességét, és relevánsak a központi szerződő fél olyan egyedi körülményei szempontjából, mint például a termékskalája, üzleti modellje, valamint likviditási és kockázatkezelési keretrendszere, többek között olyan forgatókönyvek, amelyek rendszerszintű eseményekkel, kifejezetten a jogalanyra vagy a csoportjára jellemző eseményekkel, valamint a központi szerződő fél egyes klíringtagjait vagy adott esetben kapcsolt FMI-t érintő egyedi stresszhelyzetekkel kapcsolatosak; és
22. a 648/2012/EU rendelet 34. cikkének és 49. cikke (1) bekezdésének figyelembevételével, különböző forgatókönyvek, amelyek súlyosan érintenék a központi szerződő fél pénzügyi stabilitását vagy működőképességét, és előidézőjük mind egy vagy több tag stresszhelyzete vagy nemteljesítése – köztük olyan forgatókönyvek, amelyek túlmennek annak a legalább két klíringtagnak a stresszhelyzetén vagy nemteljesítésén, amelyekkel szemben a központi szerződő fél kitettsége szélsőséges, de valószínű piaci körülmények között a legnagyobb –, mind egyéb okok, beleértve a központi szerződő fél befektetési tevékenységeiből vagy működési problémáiból eredő veszteségeket, beleértve a központi szerződő fél működését súlyosan veszélyeztető, külső zavaroknak, sokkoknak vagy kiberbiztonsági jellegű eseményeknek betudható külső fenyegetéseket is.

B. SZAKASZ

A szanálási hatóságok által a szanálási tervek elkészítése és naprakészen tartása céljából a központi szerződő felek számára előírható információnyújtás

A szanálási tervek elkészítése és naprakészen tartása céljából a szanálási hatóságok előírhatják a központi szerződő felek számára, hogy legalább a következő információkat biztosítsák:

1. a központi szerződő fél szervezeti struktúrájának részletes ismertetése, beleértve valamennyi jogi személy felsorolását;
2. az egyes jogi személyek közvetlen tulajdonosainak azonosítása és az egyes jogi személyekben szavazati jogot biztosító és nem biztosító részesedések százalékos aránya;
3. az egyes jogi személyek székhelye, a bejegyzésük szerinti joghatóság, engedélyei és a kulcspozíciókat betöltő vezetői;
4. a központi szerződő fél kritikus funkcióinak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a funkciókhoz és üzletágakhoz kapcsolódó mérlegadatokat – jogi személyenkénti bontásban;
5. a központi szerződő fél és valamennyi jogalanya üzleti tevékenysége szerkezetének részletes ismertetése, legalább szolgáltatástípusonként és az elszámolt volumenek összegei szerint elkülönítve a nyitott pozíciókat, az alapletétet, a változó letéteket, a garanciaalapokat és az ilyen üzletágakhoz tartozó minden kapcsolódó értékelési jogot vagy egyéb helyreállítási intézkedést;
6. a központi szerződő fél és jogalanyai által kibocsátott tőkeinstrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok részletes adatai;
7. annak azonosítása, hogy a központi szerződő fél kitől és milyen formában (tulajdonjog-átruházás vagy hitelbiztosíték) kapott biztosítékot, valamint kinek és milyen formában nyújtott biztosítékot, mely személy birtokában van a biztosíték, és mindkét esetben mely joghatóságban található a biztosíték;
8. a központi szerződő fél és jogalanyai mérlegen kívüli kitettségeinek bemutatása, a kritikus tevékenységei és fő üzletágai szerinti bontásban;
9. a központi szerződő fél lényegi fedezeti ügyletei, jogi személyek szerinti bontásban;
10. a központi szerződő fél klíringtagjai relatív kitettségeinek és jelentőségének azonosítása, valamint a jelentős klíringtagok fizetéseképtelensége által a központi szerződő félre gyakorolt hatás elemzése;
11. minden olyan rendszer, amelyen a központi szerződő fél jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és fő üzletágai szerinti bontásban;
12. minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek a központi szerződő fél közvetlenül vagy közvetve a tagja, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és fő üzletágai szerinti bontásban;
13. a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes felsorolása és ismertetése, beleértve a központi szerződő fél által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozói jelentéskészítési rendszereket, a központi szerződő fél jogi személyei, kritikus tevékenységei és fő üzletágai szerinti bontásban;
14. a 13. pontban azonosított rendszerek tulajdonosainak azonosítása, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint a szoftverek, rendszerek vagy licencek, a jogalanyai, kritikus tevékenységeik és fő üzletágaik szerinti bontásban;
15. a jogi személyek azonosítása, valamint a különböző jogi személyek közötti kapcsolódások és kölcsönös függések ismertetése, így például:
 - i. közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - ii. tőke-, finanszírozási vagy likviditási megállapodások;
 - iii. fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - iv. kereszttartalék-megállapodások, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - v. kockázátátruházások és back-to-back kereskedési megállapodások;
 - vi. szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;

16. az egyes jogi személyek illetékes hatósága és szanálási hatósága, ha nem azonos a 648/2012/EU rendelet 22. cikke és az ezen rendelet 3. cikke alapján kijelölt hatóságokkal;
17. a központi szerződő fél szanálási tervének elkészítéséhez szükséges információk biztosításáért felelős igazgatósági tag, valamint a különböző jogi személyekért, a kritikus tevékenységekért és a fő üzletágakért felelős személyek, amennyiben nem azonosak az említett taggal;
18. a központi szerződő félnél hatályban lévő azon szabályok ismertetése, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság rendelkezni fog a szanálási eszközök alkalmazásához és a szanálási hatáskörök gyakorlásához szükséges, a szanálási hatóság által meghatározott valamennyi információval;
19. a központi szerződő felek és jogalanyaik által harmadik felekkel kötött valamennyi olyan megállapodás, amely esetén a hatóságoknak valamely szanálási eszköz alkalmazásáról szóló határozata a megállapodás felmondásával járhat, továbbá tájékoztatás arról, hogy a felmondás következményei hatással lehetnek-e a szanálási eszköz alkalmazására;
20. a szanálást támogató lehetséges likviditási források ismertetése;
21. az eszközök megterhelésére, a likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, a fedezeti stratégiákra és a könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ

A szanálási hatóság által egy központi szerződő fél szanálhatóságának értékelésekor mérlegelendő szempontok

Valamely központi szerződő fél szanálhatóságának értékelésekor a szanálási hatóságnak a következőket kell mérlegelnie:

1. a központi szerződő fél mennyiben tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus tevékenységeket az egyes jogi személyekhez;
2. a jogi és a vállalati struktúrák mennyiben vannak összehangolva a fő üzletágakkal és a kritikus tevékenységekkel;
3. a központi szerződő fél jogi struktúrája – a jogi személyek száma, a csoport struktúrájának összetettsége vagy az üzletágak és a csoporthoz tartozó vállalkozások egymáshoz rendelve nehézségeinek eredményeként – mennyiben akadályozza a szanálási eszközök alkalmazását;
4. mennyiben léteznek szabályok abból a célból, hogy a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatása és fenntartása érdekében biztosítsák az alapvető személyzetet, infrastruktúrát, finanszírozást, likviditást és tőkét;
5. a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és stabilitása;
6. a központi szerződő fél által fenntartott szolgáltatási megállapodások mennyiben hajthatók végre teljeskörűen a központi szerződő fél szanálása esetén;
7. a központi szerződő fél irányítási struktúrája mennyiben megfelelő a központi szerződő fél belső politikáinak kezeléséhez és azok betartásához a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásai tekintetében;
8. a központi szerződő fél mennyiben rendelkezik eljárással arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek;
9. mennyiben léteznek olyan készenléti tervek és intézkedések, amelyek biztosítják a fizetési és az elszámolási rendszerekhez való hozzáférés folytonosságát;
10. a vezetői információs rendszerek megfelelősége annak biztosításához, hogy a szanálási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljeskörű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus tevékenységekkel kapcsolatban;
11. a vezetői információs rendszerek azon kapacitása, hogy a központi szerződő fél eredményes szanálásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák;
12. a központi szerződő fél mennyiben tesztelte a vezetői információs rendszereit a szanálási hatóság által meghatározott stresszforogatókötényvek alapján;
13. a központi szerződő fél mennyiben tudja biztosítani a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett központi szerződő fél és az új központi szerződő fél számára egyaránt abban az esetben, ha a kritikus tevékenységeket és a fő üzletágakat elkülönítik a többi tevékenységtől és üzletágtól;

14. mennyiben nyújtanak csoporton belüli garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek, amennyiben a központi szerződő fél ilyen garanciákban részesül, vagy ilyen garanciáknak van kitéve;
 15. mennyiben teljesítik a csoporton belüli ügyleteket piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az ilyen ügyletekhez kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek, amennyiben a központi szerződő fél ilyen ügyletekben vesz részt;
 16. a csoporton belüli garanciák vagy ügyletek használata csoportszinten mennyiben növeli az áterjedést;
 17. a központi szerződő fél szanálása adott esetben mennyiben gyakorolhat negatív hatást a csoportja egy másik részére, különösen ha a csoportban egyéb FMI-k is vannak;
 18. a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanálási hatóságok szanálási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanálási eszközökkel, továbbá az uniós és a harmadik országbeli hatóságok koordinált intézkedéseinek lehetősége;
 19. a szanálási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, amely megfelel a szanálási céloknak, tekintve a rendelkezésre álló eszközöket és a központi szerződő fél struktúráját;
 20. az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásához szükséges bármely konkrét követelmény, a 33. cikk (1) bekezdésében említettek szerint;
 21. azon szabályok és módok, amelyek révén megakadályozható a szanálás olyan központi szerződő felek esetén, amelyek különböző joghatóságokban létrehozott klíringtagokkal vagy biztosítéki megállapodásokkal rendelkeznek;
 22. a szanálási eszközök oly módon történő alkalmazásának hitelessége, amely megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a klíringtagokra és adott esetben ügyfeleikre, az egyéb szerződő felekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásokra és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire;
 23. mennyiben értékelhető megfelelően a központi szerződő fél szanálásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása;
 24. a központi szerződő fél szanálása mennyiben gyakorolhat jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra;
 25. a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása révén mennyiben tartható vissza a más központi szerződő felekre vagy a pénzügyi piacokra való továbbterjedés; és
 26. a központi szerződő fél szanálása mennyire gyakorolhat jelentős hatást a fizetési és az elszámolási rendszerek működésére.
-

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)

ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU